Sasthramukthavali-40.

SIDDHANTALAKSHANAM.

—(*)—

BY

Mahamahopadhyaya Sri Gadadharabhattacharya

WITH

MANI AND DIDHITI

OF

Gangesopadhyaya & Raghunadhasiromani.

EDITED BY

P B ANANTHA CHARYA

Printed at the

Sri Sudarsana Press.

CONJEEVERAM.

1911

सिद्धान्तलक्षणम् ।

महामहोपाध्याय श्रीगदाधरभट्टाचार्य विरचितम्

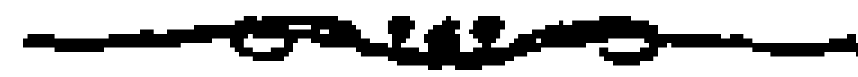
———(*)———

श्रीमद्गङ्गेशोपाध्यायेन रघुनाथशिरोमणिना च विरचिताभ्यां

मणि दीधितिभ्यां सह

———(*)———

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्करानन्ताचार्येण परिशोधितम्

श्रीसुदर्शनमुद्राक्षरशालायां

मुद्रितं ।

———(*)———

श्रीकाञ्ची ।

१९११

श्रीरस्तु ।

श्रीहयग्रीवाय नमः ।

शास्त्रमुक्तावली ।

तत्त्वचिन्तामणौ-

सिद्धान्तलक्षणम् ।

अत्रोच्यते;- प्रतियोग्यसमानाधिकरण यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यन्न भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः ॥

———(*)———

[दीधितिः ।]

प्रतियोग्यसमानाधिकरणे ति ।

[गदाधरीयम् ।]

प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यन्न भवती ति यथाश्रुतमूलात् यत्पदार्थे साध्ये प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नान्यत्वं प्रतीयते, ततश्च वह्निमान् धूमादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणमहानसीयवह्नित्वावच्छिन्नाभावमादाय दोषो दुर्वारः, सर्वेषामेव वह्न्यादीनां तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टतया तदन्यत्वासम्भवात् । यत्पदस्य यद्रूपावच्छिन्नपरतया

यद्रूपावच्छिन्नस्य प्रतियोगितावच्छेदका ये ये धर्मा प्रत्येक तदवच्छिन्ना न्यत्वमित्यर्थे साध्यतावच्छेदकस्य तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकधर्मानवच्छिन्न भेदकूटेन प्रत्येक सामानाधिकरण्ये पर्यवसिते वह्न्यादिसाध्यकहेतौ वह्नित्वादेर्विभिन्नवह्न्यादिव्यक्त्यन्तर्भावेन महानसीयवह्नित्वाद्यवच्छिन्न भेदै प्रत्येक सामानाधिकरण्यसत्त्वेप्येक व्यक्तिसत्तादिसाध्यके सत्तात्वादौ हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नभेदसामानाधि - करण्यासत्त्वादव्याप्ति, यद्रूपावच्छिन्न प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाविष यकप्रतीतिविषय इत्यर्थे उक्तदोषोद्धारेपि यद्रूप प्रतियोगितावच्छेदक भिन्न प्रतियोगितावच्छेदकाविषयकप्रतीतिविषयो वा इत्यत एव सामञ्जस्ये प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टाविषयकप्रतीतिविषयत्वस्य साध्यतावच्छेदक विशिष्टे निवेशनमनुचितम्, एवं स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छिन्नत्वविवक्षया यद्रूपावच्छिन्न प्रतियोगित्वमुक्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकानवच्छिन्नमित्यर्थे शुद्धवह्नित्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वे महानसीयत्वा दिविशिष्टवह्नित्वाद्यनवच्छेद्यत्व सुलभमेव, यद्रूपावच्छिन्न प्रतियोगित्व तादृशप्रतियोगिताभिन्नमित्युक्तौ समवायादिना घटादौ साध्ये संयोगा दिना घटादिहेतावतिव्याप्ति, संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नघटत्वाद्यवच्छिन्न प्रतियोगिताया हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिताभेदसत्त्वात् । 'इदं वाच्य ज्ञेयत्वा' दित्यादावव्याप्तिवारणाय हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिताया साध्यता वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य निवेशनीयतया व्यभिचारिमात्र एव च सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताया साध्यताव च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताभेदसत्त्वेनाऽतिव्याप्तिस्स्यादिति प्रतियोगि ताभेदमुपेक्ष्य प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभेदोपादानम् । साध्यतावच्छे दकसम्बन्धावच्छिन्नत्व भेदानुयोगिसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताया निवेशयाऽतिव्याप्तिवारणे केवलान्वयिसाध्यके तादृशप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्ध्या

[दी] प्रतियोग्यसमानाधिकरण-

ऽव्याप्तिरिति रीत्या मिश्रव्याख्यापरिष्कारेऽपि गौरवमित्युपाध्यायोपदिष्ट नञन्यत्यासपक्षमवलम्ब्य व्याचष्टे–प्रतियोग्यसमानाधिकरणे ति ।

नच नञन्यत्यासेन साध्यतावच्छेदके प्रतियोगितावच्छेदकभेद निवेशेऽपि शुद्धवह्नित्वादौ महानसीयत्वादिविशिष्टवह्नित्वादिभेदस्या ऽसत्त्वात्साध्यतावच्छेदके प्रतियोगितावच्छेदकाविषयकप्रतीतिविषयत्वमेव विवक्षणीयम्, तदपेक्षया साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वे प्रति योगितावच्छेदकानवच्छेद्यत्वनिवेशपक्षे न गौरवमिति वाच्यम्; प्रत्येकं पटादौ घटपटोभयत्वाद्यवच्छिन्नभेदवच्छुद्धवह्नित्वादौ महानसीयत्वा द्यन्तर्भावेन पर्याप्तविशिष्टवह्न्याद्यभावीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वावच्छिन्न भेदस्य सुघटत्वात् अवच्छेदकाविषयकप्रतीतिविषयत्वविवक्षणमन्तरेणैव प्रतीकारादवच्छेदकत्वस्य वह्नित्वमहानसीयत्वादिनिष्ठस्य सम्बन्धादि भेदेन भिन्नत्वेऽपि तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वाद्यनुगतरूपेण व्यासज्य वृत्तिताया अवच्छिन्नलक्षणे वह्नित्वादेरवच्छेदकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वमुप- पादितवतो दीधितिकारस्याऽनुमतत्वात्. सार्वभौमैस्तु विशेषधर्मावच्छिन्न प्रतियोगिताकूटानतिरिक्तसामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धस्य विशेष रूपेणाऽव्यासज्यवृत्तेरपि सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धत्वेनाऽनु गतेन व्यासज्यवृत्तित्वमिति कण्ठरवेणैवोक्तम्. एवं सति 'महानसीय वह्निभिन्नवह्निमान् धूमा' दित्यादौ साध्यतावच्छेदकमहानसीयवह्नि- भिन्नत्ववह्नित्वयोः प्रत्येकं धूमादिसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छे- दकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वेऽपि प्रकृतानुमितिविधेयतावच्छेदकता यादृश रूपावच्छिन्ने पर्याप्ता तादृशरूपावच्छिन्नानुयोगिताकतादृशावच्छेदकत्वा वच्छिन्नभेदस्यैव व्याप्तिघटकत्वोपगमेन नातिव्याप्तिः, उक्तस्थलीयानु-

[दी] यद्रूपविशिष्टसमानाधिकरणाभाव

मितिविधेयतावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकदर्शितधर्मद्वयनिष्ठद्वित्वाद्यवच्छिन्ने हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिमति विरोधेन तदवच्छिन्नभेदा सत्त्वात् । साध्यतावच्छेदकवृत्तिवह्नित्वमहानसीयवह्निभिन्नत्ववह्नित्वो भयत्वाद्यनुपस्थितिकाले तदवच्छिन्नेऽनवच्छेदकत्वस्य दुर्ग्रहतयाऽनुमित्यनु त्पादो व्यापकताज्ञानकारणतावादिनामिष्ट एव । तेन तेन रूपेणाऽनव च्छेदकत्वाग्रहात् तत्तद्रूपानवच्छिन्नविधेयतावच्छेदकताकानुमित्यनुपपत्तिश्च केवलान्वयिग्रन्थे ग्रन्थकृतैव वक्ष्यते । यत्त्वतत्त्वेन हेतोर्निवेशे हेतु व्यक्तिभेदेन व्याप्तिर्भिद्येत, सा च नानुमित्युपयोगिनी, पक्षीयधूमादि व्यक्तिव्यापकताया पूर्वं वह्न्यादावगृहीतत्वादिति यद्रूपविशिष्टे त्युक्तम्, तथाच धूमत्वादिरूपहेतुतावच्छेदकधर्मेणैव विशिष्य निवेश्य तत्तद्रूपा वच्छिन्नहेतुकानुमित्यौपयिकव्याप्तिर्निर्वाच्या, तथाच महानसादौ धूम- वह्न्यादिसहचारग्रहाद्धूम दौ तद्धूमत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपिताया इव पक्षीय धूमादिसाधारणधूमत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपिताया अपि व्यापकताया ग्रह सम्भवात तद्धटितव्याप्ते पक्षधर्मे धूमे ग्रहादनुमितिनिर्वाह इति भाव ।

नच सामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वपक्षे हेतुव्यक्तिभेदेन व्याप्ति भेद आवश्यक एवेत्यनुगतरूपेण हेतुनिवेशो व्यर्थ इति वाच्यम्, हेतुव्यक्तिभेदेन व्याप्तिभेदेप्यनुगतरूपेण हेतुनिवेशे धूमव्यापकवह्निप्रति योगिकधूमनिष्ठसामानाधिकरण्यत्वादिना धूमादिनिष्ठसकलवह्निसामानाधि करण्यव्यक्तीनामनुगमात् सामान्यप्रत्यासत्त्या पक्षीयहेतुनिष्ठव्याप्तेरपि प्रथम ग्रहसम्भवेनानुमित्युपपत्ते, तत्तद्व्यक्तित्वेन हेतुनिवेशेऽननुगमात्, सामान्यप्रत्यासत्त्यापि पक्षीयहेतुनिष्ठव्याप्तेर्व्याप्तित्वेन दुर्ग्रहतयाऽनुमित्य- नुपपत्ते । हेतुतावच्छेदकाश्रयाधिकरणत्वमुपेक्ष्य तद्विशिष्टनिरूपिताधि करणत्वनिवेशप्रयोजनमग्रे वक्ष्यते ।

[दी] प्रतियोगितानवच्छेदको यो धर्मः तद्धर्मावच्छिन्नेन येन केनापि समं

प्रतियोगितानवच्छेदकत्वमात्रेण साध्यतावच्छेदकनिवेशे वह्नित्व त्वादिना वह्नित्वादिकमनवगाहमानात् प्रतियोगितानवच्छेदकवत्समानाधिकरणवानित्यादिज्ञानाद्वह्निमानित्याद्यनुमितिस्स्यात् ; नचेष्टापत्तिसम्भवः ; कदाचिद्वह्नित्वेन कदाचिद्द्रव्यत्वादिना वह्न्यनुमितिरिति नियमानुपपत्तेः । नचाऽनवच्छेदकत्वेन तत्तद्धर्मावगाहित्वमेव व्याप्तिग्रहस्याऽनुमितौ विधेयतावच्छेदकतया तत्तद्धर्मभाननियामकमिति वाच्यम् ; अनवच्छेदकत्वेन वह्नित्वादिभाने द्रव्यत्वादिभानस्यापि प्रायशस्सम्भवात् . एवं तत्तत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यभिचारितया हेतुज्ञानस्य हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमात्रेण तत्तत्साध्यतावच्छेदकावगाहिव्याप्तिज्ञानांशे ऽविरोधितया विशिष्य साध्यतावच्छेदकानवगाहिव्याप्तिज्ञानस्य हेतुत्वे व्यभिचारस्य हेत्वाभासतानुपपत्तिश्चेति विशिष्य साध्यतावच्छेदकस्य व्याप्तिघटकतालाभाय 'प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नेन' त्यनुक्त्वा प्रतियोगितानवच्छेदको यो धर्मस्तदवच्छिन्नेने त्युक्तम् । यत्र वह्नित्वत्वादिविशेषणावच्छिन्नस्य साध्यतावच्छेदकता तत्र न तेन रूपेणैव तत्तद्धर्माणां व्याप्तिघटकता, यत्र स्वरूपत एव वह्नित्वाद्यखण्डधर्माणां साध्यतावच्छेदकत्वम् , तत्रापि विशेषणानवच्छिन्नतत्तद्धर्मघटिततत्तद्धर्मवदितरावृत्तित्वरूपवह्नित्वत्वादिना तन्निवेशो न तु स्वरूपत एव; अनवच्छेदकत्वरूपविशेषणपुरस्कारेण भाने निर्विशेषणकभानात्मकस्य स्वरूपतो भानस्याऽसम्भवात् . वह्न्यादीतरावृत्तित्वस्य वह्न्यादिमात्रवृत्तिधर्मान्तरसाधारण्येपि तन्मात्रपुरस्कारेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहस्यापि वह्नित्वाद्यवच्छिन्नविधेयकानुमितिहेतुत्व सम्पद्यते, सकलवह्न्यादिवृत्तित्वविषयतानिवेशे गौरवात् ; सकलवह्न्यादि

[दी] सामानाधिकरण्य तद्रूपविशिष्टस्य तद्धर्मावच्छिन्नयावन्निरूपिता व्याप्ति रित्यर्थ ।

वृत्तित्वस्य वह्न्यादीतरवृत्तिसाधारणतया तन्मात्रपुरस्कारेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहस्य न हेतुतासम्भव, तथा सति इन्धनादिहेतुनापि वह्नित्वाद्यवच्छिन्नानुमितिप्रसङ्गात् , सकलवह्न्यादिवृत्तिद्रव्यत्वादाविन्धनादिव्यापकतावच्छेदकत्वसत्त्वात् । वह्नित्वादिनिष्ठतद्व्यक्तित्वधूमजनकतावच्छेदकजातित्वादे वह्नित्वादिमात्रवृत्तित्वेपि तेन रूपेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहाद्वह्निमानित्याद्यनुमितिरनुभवविरुद्धा, येन रूपेणोपस्थिते वह्नित्वादौ वह्न्यादीतरसाधारण्यसंशयो न जायते तत्पुरस्कारेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहादेवोक्तानुमित्युत्पादानुभवात् , अत एव ज्ञानत्वस्वानुभवत्वव्यापकगुणत्वव्याप्यजातित्वयोरविशेषेण ज्ञानत्वत्वरूपेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहात् ज्ञानवानयमित्यनुमितिर्न भवितुमर्हतीति दीधितिकारवक्ष्यमाणदूषण प्रत्युक्तम् । अधिकमग्रे वक्ष्याम ।

तत्तद्व्यक्तिसामानाधिकरण्य न तत्तद्व्यक्तिगमकताप्रयोजकम् पर्वतीयधूमे महानसीयवह्निसामानाधिकरण्याऽग्रहेपि तत पर्वते लाघवज्ञानादिवशान्महानसीयवह्न्यनुमितेरिति दर्शयति — येन येना पीति यावन्निरुपिते त्याभ्याम् । तद्रूपविशिष्टस्य तद्धर्मावच्छिन्नयावन्निरुपिता व्याप्ति रिति । तद्रूपावच्छिन्नस्य तद्धर्मावच्छिन्नयावद्व्यक्तिगमकताप्रयोजिका व्याप्तिरित्यर्थ । यथाश्रुते एकसाध्यव्यक्तिसामानाधिकरण्यस्याऽपरव्यक्तिप्रतियोगिकत्वासम्भवेनाऽसङ्गते , यत्र एकापि साध्यतावच्छेदकव्यक्तिर्न सकलहेतुमद्वृत्तितावच्छेदिका तत्रानुगतरूपावच्छिन्नेनापि तेन रूपेण न तादृशहेतुव्यापकतासम्भव , सकलसाध्यतावच्छेदकव्यक्तीनामेव व्याक्तिर्नन्यायेन हेतुसमानाधिकरणतद्व्यक्त्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगिताव-

[दी] दण्डचादौ साध्ये परम्परासम्बद्धदण्डत्वादिकमेव साध्यता घच्छेदकम् , अतो नाव्याप्ति ।

च्छेदकत्वादित्याशङ्कामिष्टापत्त्या परिहरति—दण्डयादा विति । परम्परा सम्बद्ध मिति । स्वसमवायसयोगादिसम्बन्धेन साध्यसम्बद्धमित्यर्थ । एतच्च साध्यावृत्तितया दण्डत्वादेर्न व्यापकतावच्छेदकत्वसम्भव इत्या शङ्कानिराकरणाय । साध्यतावच्छेदकम् — दण्डिसयोगत्वादिरूप नानाधिकरणवृत्तितावच्छेदकावच्छिन्नहेतुव्यापकतावच्छेदकमित्यर्थ , एव कारेण दण्डादिरूपसखण्डधर्मव्यवच्छेद , तथाच तत्र प्रतियोगितानव च्छेदकत्वस्य दुरुपपादत्वेपि न क्षति , दण्डत्वादिनैव प्रकारेण तद्धेतुक दण्डचाद्यनुमितेरुपगन्तव्यत्वात् , दण्डादौ व्यापकतावच्छेदकत्वभ्रमादेव दण्डादिप्रकारकदण्ड्यनुमितेरुपगमात , स्वाश्रयघटितपरम्परासम्बन्धेन यत्र धर्मे व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहस्तद्विशिष्टधर्मिप्रकारेण सामानाधिकरण्यप्रति योगितया साध्यावगाहिव्याप्तिग्रहस्यैव वा तद्धर्मविशिष्टदण्डादिरूप धर्मिणोऽनुमितिविधेयतावच्छेदकताप्रयोजकत्वोपगमेन दण्डिमानित्याद्याका रानुमिते भ्रमशून्यतादशाया निर्वाह्यत्वादिति भाव ।

अथ महानसीयत्वादिसहितवह्नित्वादेर्धूमादिमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्वेपि शुद्धवह्नित्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकस्य तादृशप्रतियोगिता नवच्छेदकत्ववत्तत्तादिविशिष्टदण्डस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपि दण्ड त्वाद्यवच्छिन्नस्य तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य सुघटतया तस्य व्याप कतावच्छेदकत्वानुपगमो न सङ्गच्छते, नच तद्दण्डी नास्तीति बुद्धौ तत्त्वोपलक्षित एव दण्डे प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिर्भासते, न तु तत्तान्तर्भावेण, तत्त्वोपलक्षितव्यक्तेरेवाऽनतिप्रसक्ततया तत्ताशस्यावच्छे दकान्तर्भावे गौरवात् , अतो निरोप्यस्यावच्छेदकवपर्याप्त्यधिकरणतया

दण्डत्वविशिष्टस्यापि तस्यानवच्छेदकत्वं दुर्घटम् । महानसीयवह्न्यभावप्रतियोगितायां वह्नित्वादेरतिप्रसक्ततया तन्मात्रेऽवच्छेदकतापर्याप्त्यसम्भवेन महानसीयत्वादेरवच्छेदकान्तर्भाव आवश्यक इति शुद्धवह्नित्वादे तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं सुघटमिति वाच्यम्, स्वरूपतो भासमानस्यैव स्वरूपतोऽवच्छेदकतायाः सिद्धान्तसिद्धतया सखण्डपदार्थस्य दण्डादे स्वरूपतोऽवच्छेदकत्वासम्भवेन दण्डत्वादिविशिष्टस्यातिप्रसक्ततया तत्तादिरूपविशेषणमनन्तर्भाव्य तत्रावच्छेदकत्वपर्याप्तेरयोगात्, अभावप्रतियोगितावच्छेदकतया भासमाने उपलक्षणीभूतधर्मान्तरस्य भानोपगमे उपलक्षणतया दण्डत्वमात्रं तत्तद्दण्डावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया भासमानतद्दण्डांशे विषयीकृत्य दण्डिमति दण्डी नास्तीति प्रत्ययस्य दुर्वारत्वाच्च ।

अत्र केचित् —, उक्ताशयेनैव दण्डयादा वित्यादिपदोपादानम्, आदिपदाच्च पृथिवीत्वादिव्याप्यजातित्वादिनाऽनुगतीकृतघटत्वपटत्वमृद्विकारत्वपाषाणत्वादिना पृथिव्यादिहेतुकसाध्यपरिग्रहः । समवायादिना हेतुभूतपृथिव्यादिमति तन्तुकपालादौ विशेषणानवच्छिन्नघटत्वपटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य सत्त्वात् सर्वास्वेव साध्यतावच्छेदकतादृशजातिषु तथाविधाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तेस्तासां व्यापकतावच्छेदकत्वासम्भवेन तदनुगमकैकधर्मस्यैव परम्परासम्बन्धेन तथात्वोपगमस्यावश्यकत्वादित्याहुः ।

सोऽवच्छेदकत्वम्, तत्सखण्डे नास्त्येव, अतो दण्डादेरनवच्छेदकत्व दुर्घटम्, महानसीयवह्निर्नास्तीत्यादौ च महानसीयत्वादे प्रतियोगिन्येव विशेषणतया भानाद्वन्तर्भावेनैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिर्भासत इति विशेष । अथ वह्निरूपांश एव सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन विशेषणतया महानसीयत्वादिकमवगाहमाना महानसीयत्वविशिष्टवह्नित्ववान्नास्तीत्याकारिका या प्रतीतिस्तस्या उक्तयुक्त्या वह्नित्वादावेव प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिविषयकतया वह्नित्वादेरप्यनवच्छेदकत्वं दुर्घटमेव स्यात्, यदि च वह्नित्वादेस्समवायेन प्रतियोगितायां सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन च महानसीयत्वादेस्तदवच्छेदकतायामवच्छेदकत्वे गौरवान्महानसीयत्वादिसहितस्य वह्नित्वादे प्रतियोगितायामेवावच्छेदकत्वम्, उक्तप्रतीतिस्तु कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीति प्रतीतिवदवच्छेदकत्वांशे भ्रमरूपैवेत्युच्यते ?, तदा यत्र सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन महानसीयत्वादिविशिष्टस्य वह्नित्वादेस्साध्यतावच्छेदकता तत्स्थलीयाव्यभिचारिणि धूमादिहेतावतिव्याप्तिरिति स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठेत्यादिना निर्वाच्य पारिभाषिकमेवावच्छेदकत्वं निवेशनीयम्, तच्च तल्लक्षणे यादृशस्य स्वपदार्थस्य निवेश तादृशस्यैव, एवञ्च महानसीयत्वादिविशिष्टस्य वह्नित्वादे तत्र स्वपदेनोपादानसम्भवात् विशिष्टवह्नित्वादिकमेव पारिभाषिकमवच्छेदकम्, तद्भेदश्च शुद्धवह्नित्वादावपि दुर्घट, तथा चावच्छेदक यादृश स्व तादृशविषयकप्रतीतिविषयत्वमेवानवच्छेदकत्वपदेन विवक्षणीयम्, तथा च सति सखण्डस्य दण्डादेस्स्वरूपतोऽभानात्तत्त्वादिविशेषणविशिष्टस्यैवावच्छेदकलक्षणस्थस्वपदेनोपादेयतया तद्विशिष्टविषयकप्रतीतिविषयत्वस्य दण्डत्वादिविशिष्टस्य सुघटत्वाद्व्यापकतावच्छेदकत्वमव्याहतमेवेति चेन्न, पारिभाषिकावच्छेदकत्वस्य स्वत्वघटितत्वेनाऽननुगतस्याभावकूटज्ञानासम्भवेन प्रतियोगितायास्स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वस्याऽगत्या गुरुधर्मसाधारण्यमङ्गीकृत्य व्याप्तिलक्षणे तदेव निवेशनीयम्, एवञ्च सामा-

नाधिकरणसम्बन्धेन महानसीयत्वादिविशेषणावच्छिन्नस्य वह्नित्वादे हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपि महानसीयत्वादिविशिष्टनिरूपित समवायादेरेव प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धत्वं तत्रापीयम् , शुद्ध समवायादिना वह्नित्वादेरतिप्रसक्तत्वात् , शुद्धसमवायादेस्तत्रा वच्छेदकतावच्छेदकत्वे महानसीयत्वादिसामानाधिकरण्योपलक्षितवह्नित्वा द्यवच्छिन्नाभावात्तद्विशिष्टवह्नित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य वैलक्षण्यानुपपत्तेश्च , तथाच साध्यतावच्छेदकताघटकशुद्धसमवायादिनाऽखण्डवह्नित्वादेरनवच्छे दकत्वं न दुर्लभम् । नच महानसीयत्वादिसामानाधिकरण्यस्य यत्रोप लक्षणता तत्र तस्यावच्छेदककोटौ न प्रवेश , यत्र विशेषणत्वं तत्र तत्प्रवेश इत्यत एव वैलक्षण्यमिति वाच्यम् उपलक्षणीभूततद्रूपा वच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकाभावबुद्धावपि त त द्रू प स्य प्रति योगितावच्छेदकांशे प्रकारतया भानात्तदवच्छेदकतावच्छेदकत्व भानस्याऽऽवश्यकतयाऽवच्छेदकशरीराप्रवेशरूपोपलक्षणताया उपलक्षण विधयाऽवच्छेदके तत्रासम्भवात् , तदुपलक्षितनिरूपितसमवायादेरवच्छे दकताघटकसम्बन्धत्वं तस्योपलक्षणतयाऽवच्छेदकत्वम् , यद्विशिष्टनिरू पितसमवायादेरवच्छेदकताघटकसम्बन्धत्वं तस्य विशेषणविधयाऽवच्छेद कत्वमित्यस्यैव विशेषत्वात् , एवञ्चैव प्रागभावविशिष्टघटादेस्संयोगादि सम्बन्धेन भावस्य प्रतियोगितायामप्रसिद्धतया विशिष्टनिरूपितसंयोगादे रवच्छेदकत्वासम्भवेनाऽगत्या विशेषणविधया प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्या स्यैव वैलक्षण्योपपादनीयतया शुद्धसमवायादेरेव विशिष्टसत्ताद्यभाव प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धतया तादृशाभावस्य तादृशसम्बन्धेन प्रति योगितानाधिकरणतया दीधितिकृता प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टसत्ता

दकतयोर्भेदेन वैलक्षण्यम्, आद्या तद्धर्मावच्छिन्ना विशेष्यपर्याप्ता, अन्त्या च विशेष्यविशेषणभावापन्नयो धर्मधर्मिणोर्द्वयोः पर्याप्तेत्येवरीत्यैवोपपादनीयम्, तावतापि अखण्डस्य शुद्धवह्नित्वादेर्हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता नवच्छेदकत्वमुपपद्यते धर्मान्तरोपलक्षितवह्नित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य धूमादिमत्यवृत्तेर्विशिष्टवह्नित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतायाश्च विशेषणान्तर्भावेनैव पर्याप्ते तत्त्वोपलक्षितदण्डावच्छिन्नप्रतियोगिताकहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकता च तदवच्छिन्ना शुद्धविशेष्य एव पर्याप्ता साध्यतावच्छेदकताघटकशुद्धसंयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नाचेति तादृशसम्बन्धेन दण्डादेस्तादृशाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं दुरुपपादमिति साभञ्जस्यमिति वदन्ति ।

वस्तुतो गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे पारिभाषिकावच्छेदकत्वं निवेशनीयम्, तच्छरीरे यादृश स्वं निविष्टं तादृशधर्मभेदनिवेशे वह्नित्वादौ विशिष्टवह्नित्वादिभेदासत्त्वेन तादृशधर्माविषयकप्रतीतिविषयत्वं निवेशनीयमिति गौरवम् अतः प्रतियोगितावच्छेदकं यादृशयादृशरूपं स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकतत्कत्वरूपं तत्तदतिरिक्तवृत्तित्वमेवानवच्छेदकान्तेन विवक्षणीयम्, तथाच सर्वासामेव दण्डादिव्यक्तीनां हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया कस्याश्चिदपि दण्डादिव्यक्तेर्न यावत्प्रतियोगितावच्छेदकातिरिक्तवृत्तित्वम्, स्वस्य स्वातिरिक्तवृत्तित्वविरहादित्यखण्डधर्मस्य व्यापकतावच्छेदकतयाऽनुसरणम् । एतच्च एकोक्त्यभिप्रायेण यथाश्रुतमूललक्षणमुपपादयितुं सार्वभौमप्रभृतिमतमनुसृत्य, एकोक्त्यनादरेत्वनुगतरूपेण नानाव्यक्तिविधेयतावच्छेदककानुमित्यौपयिकव्याप्तिर्यद्रूपावच्छिन्नमनवच्छेदकम्, यद्रूपवाऽवच्छेदकतानवच्छेदकं तद्रूपविशिष्टावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं तद्रूपविशिष्टावच्छिन्ननिरूपिता व्याप्तिरित्येवरीत्या निर्वचनीया, तथा सति दण्डिमत्संयोगादिहेतुकापि दण्डिमानयमित्याकारकानुमितिविशेषदर्शिनामपि

[दी] इत्थं च द्रव्यं गुणकर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ सत्ताधिकरणगुणादिनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगित्वेऽपि द्रव्यत्वादेर्नाव्याप्तिः, साधनस्य विशिष्टसत्त्वादेर्गुणाद्यवृत्तेः ।

निर्वहति । एवमेकोक्त्या प्रतियोगिताघटितोभयाभावघटिताया ग्रन्थकारेण स्वयमुपदर्शनीयाया व्याप्तेरपि दण्डत्वादिविशिष्टदण्डाद्यवच्छिन्ननिरूपितत्वनिर्वाहः, हेतुसमानाधिकरणविशेषाभावप्रतियोगिताया दण्डत्वपृथिवीत्वव्याप्यजातित्वादिविशिष्टावच्छेद्यत्वाभावस्याऽव्याहततया द्रव्यादिसामान्याभावप्रतियोगितायामेव तद्धर्मविशिष्टनिरूपितविलक्षणावच्छेद्यत्वसत्त्वादिति ध्येयम् ।

इत्थं चेति । हेतुतावच्छेदकोपलक्षितहेतुसामानाधिकरण्यसाधारणरूपमुपेक्ष्य विशिष्टसामानाधिकरण्यत्वेन सामानाधिकरण्यनिवेशने चेत्यर्थः । **नाव्याप्तिरिति** । न विशिष्टसत्तात्वरूपहेतुतावच्छेदकविशिष्टविशिष्टव्यवगाहिज्ञानजन्यानुमित्यौपयिकव्याप्त्यनिर्वाह इत्यर्थः । तेन विशिष्टसत्तात्वाद्युपलक्षितहेतुमत्ताज्ञानजन्यानुमित्यौपयिकव्याप्तौ उपलक्षितहेतुसामानाधिकरण्यमेव निविष्टमिति लभ्यते, अतो द्रव्यत्वाद्यभावे तादृशहेतुसामानाधिकरण्यसत्त्वात्तादृशहेतौ न द्रव्यत्वादेर्व्याप्तिरित्यभ्रान्तानां गुणादौ विशिष्टसत्तात्वाद्युपलक्षितहेतुमत्तानिश्चयदशायां न तत्र द्रव्यत्वाद्यनुमित्यापत्तिः, यत्र घटपटकपालसंयोगत्वादिना हेतुना घटपटाद्यन्यतरत्वं साध्यं तत्रोभयवृत्तित्वविशिष्टाधिकरणाप्रसिद्ध्या हेतुतावच्छेदकोपलक्षितहेतुसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्त्यन्तरमवश्यमङ्गीकरणीयम्, अन्यथा तद्धेतुकसाध्यकानुमित्युच्छेदप्रसङ्गात्, ईदृशव्याप्त्यन्तरानभ्युपगमे तादृग्हेतुकानुमितिरप्युच्छिद्येतेन, तद्धेतुसामानाधिकरण्यमहिम्ना तादृशविधर्मत्वरूपतादृशोभयविशिष्टाधिकरणाप्रसिद्ध्या विशिष्टाधिकरणागर्भव्याप्त्यसम्भवात् ।

अथैव विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञाने विशिष्टनिरूपितसमवायस्य सम्बन्धतया तेन सम्बन्धेन व्याप्ति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमत्त्व स्याऽग्रे विवक्षणीयतयैव निर्वहतीति कथमत्र विशिष्टपदोपादानम् '; नच विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे विशिष्टनिरूपितसमवायत्वादिना न विशेषण सम्बन्धता, अपि तु शुद्ध एव समवायादिर्विशेषणसम्बन्धः स्वविशिष्ट रूपितसमवायादिस्तु विशेषणतावच्छेदकसम्बन्ध इति मताभिप्रायेणेदम् ; तथाचोक्तस्थलेपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्ध शुद्धसमवाय एवेति हेतुता वच्छेदकसम्बन्धमात्रविवक्षया न प्रतीकार इति वाच्यम्, हेतुता वच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञाने हेतुतावच्छेदकस्य पक्षे परम्परा सम्बन्धेन भाननियमेन व्यापकताशरीरघटकाभावाधिकरणेपि तदीयतादृश सम्बन्धस्य निवेशितत्वात्तत एव हेतुत पक्षे साध्यानुमितिनिर्वाहे विशिष्टसत्तात्वेन सत्तादेर्द्रव्यत्वादिव्याप्तिस्वीकारस्य निरर्थकतापातात्. नच दर्शितरीत्या विशिष्टव्यापकताग्रहस्य विशेषणव्यापकतावगाहित्वेपि विशिष्ट पक्षधर्मताग्रहस्य विशेषणे तदवगाहित्वेपि च विशिष्टहेतुकपरामर्शस्य विशेषणे साध्यसामानाधिकरण्यावगाहित्वाऽनियमात्र विशेषणहेतुकानुमिति सामग्र्या विशिष्टहेतुकानुमितिपूर्वमावश्यकतेति वाच्यम्, साध्ये विशिष्ट हेतोर्व्यापकताग्रहेपि विशिष्टहेतौ साध्यविरोधग्रहसत्त्वेऽनुमित्यनुत्पत्त्या विशिष्टहेतुकस्थले विशिष्टाधिकरणत्वघटितहेतुसाध्यसामानाधिकरण्यविष यकस्यैव परामर्शस्याऽनुमितिहेतुता वाच्या, अन्यथा विरोधस्य जनक ज्ञानाविरोधितया हेत्वाभासत्वस्य दुर्घटताप्रसङ्गादिति तथाच साध्य वति विशिष्टहेत्वधिकरणत्वभाने च विशेषणस्य परम्परासम्बन्धस्यापि तत्र भाननियमेन विशिष्टहेतुकपरामर्शस्य नियमतो विशेषणेपि साध्य सामानाधिकरण्यावगाहित्वात्, — नैवम्, विशिष्टनिरूपितव्यापकता स्वरे विशेषणस्य धर्मिपारतन्त्र्येणैव विशिष्टाधिकरणविशेषणतया

प्रवेश, न तु स्वातन्त्र्येण, तथाच तद्ग्रहे न विशेषणव्यापकता वगाहित्वनियमो निर्वहति, विशेषणनिरूपितव्यापकताया तद्वन्निष्ठाभाव प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्वपर्याप्तप्रतियोगितावच्छेदकताकाभावघटितत्वात् विशिष्टवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वरूपप्रतियोग्युपगमेणाऽभावभाने च विशिष्टवत्त्वान्तर्गतविशेष्यवत्त्वपरित्यागेन विशेषणवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिभानासम्भवात्, अभाव प्रतियोगिप्रकारघटकस्य उपलक्षणतया भानानुपगमात् । नच परम्परा सम्बन्धेन विशेषणनिष्ठव्याप्त्यवगाहिपरामर्शनिष्ठकारणताया उभयवादि सिद्धत्वात् विशिष्टहेतुकपरामर्शान्तरकारणताकल्पनमयुक्तं लाघवानुरोधेन विशिष्टस्य व्याप्तिग्रहस्थलेऽभिन्नरणे स्वातन्त्र्येण विशेषणवत्त्वभानमुप गम्य विशेषणेऽपि व्याप्तिभानं कल्पनीयमिति वाच्यम्, शब्दाधीन विशिष्टवत्त्वगर्भव्याप्तिग्रहे स्वातन्त्र्येण विशेषणवत्त्वगर्भव्याप्तिभानाऽनिय मात्, तादृशव्याप्तिबोधकशब्दस्य स्वातन्त्र्येण विशेषणवत्त्वाऽभासकत्वात् ।

अथ तत्र तदुत्तरं विशेषणे मानसव्याप्तिग्रह एवानुमित्यर्थं कल्प्यते, तत्कारणताया क्लृप्तत्वादिति चेन्न, एवं सति दण्डाद्युप लक्षितधर्मिहेतुकानुमितेर्विलयप्रसङ्गात्, तद्धेतुकव्याप्तिग्रहस्थले परम्परा सम्बन्धेनोपस्थितदण्डादौ व्याप्तिग्रहस्य कल्पनसम्भवात्, स्वातन्त्र्येण सम्बन्धपरम्परासम्बन्धघटिततत्तद्विशेषणवत्त्वग्रहस्याऽप्रामाणिकतया विशेष णहेतुकपरामर्शस्य कारणताया क्लृप्तत्वानियमाच्च । ननु वह्निसंयोगि संयोगाद्या गगनाद्यसमानाधिकरणस्य व्याप्तित्वे एकैव हि सा व्याप्ति रिति भूम्यभागिन महानसपर्वतादिनिष्ठधूमादिगतवह्निसंयोगिसंयो

[दी] सामानाधिकरण्यव्यक्तीनां भेदेपि निरूपकतावच्छेदकस्याऽधिकरणतावच्छेदकस्य चैक्याद्व्याप्त्यैक्यम् । वस्तुतस्तु — धूमत्वविशिष्टव्यापकवह्निसामानाधिकरण्यस्य रासभादिसाधारण्यात्

गादेरैक्यासम्भवादित्यत आह— सामानाधिकरण्यव्यक्तीना मिति । भेदेपी ति । अधिकरणभेदेन धूमादिभेदेन चेत्यादि । निरूपकतावच्छेदकम्—वह्नित्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकम् । अधिकरणतावच्छेदकम् धूमत्वादिरूपहेतुतावच्छेदकम् । तदैक्यात्— साध्यहेतुभेदेप्यभेदात् तदभेदतात्पर्येणैतयम् , भाक्त एकत्वव्यवहार । ननु लक्षणया तद्व्यवहारसमर्थनमसङ्गतम् सामान्यप्रत्यासत्त्यभावपक्षे विशिष्टपरामर्शनिर्वाहार्थं व्याप्त्यैक्यकथनात् , तन्निर्वाहस्य च सामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वे धूमत्वादेरैक्येपि पक्षीयधूमादिनिष्ठसामानाधिकरण्यस्य सामान्यप्रत्यासत्तिं विना पूर्वं ग्रहासम्भवेन तत्स्मरणासम्भवात् , पक्षीयधूमे तदुपनयाऽसम्भवेनाऽयोगात् , अतोऽतिप्रसङ्गेन च धूमादिव्यापकवह्न्यादिसामानाधिकरण्यमात्रस्य व्याप्तित्वासम्भवात् धूमत्वादिरूपहेतुतावच्छेदकस्य द्विधा व्याप्तिशरीरप्रवेशस्यावश्यकत्वं दर्शयन् व्याप्तेर्भेदमभेदं च दर्शयति— वस्तुतस्त्वित्यादिना । प्रथमपक्षप्रदर्शनं तत्पक्षे धूमत्वत्वाद्यप्रवेशाद्याश्रयत्वेन सामान्यप्रत्यासत्तिपक्षे तज्ज्ञानस्यैवानुमितिहेतुत्वमिति सूचनाय । रासभादिसाधारण्या दिति । तत्साधारण्ये च भ्रम विनापि रासभादिलिङ्गकवह्न्याद्यनुमानापत्तिरिति भाव ।

अथ व्यापकताप्रविष्टहेतुतावच्छेदकघटितावच्छेदकसामानाधिकरण्यप्रकारकज्ञानस्यैवाऽनुमितिहेतुत्वोपगमान्नायमतिप्रसङ्गः , धूमत्वादिप्रकारेण भासमाने रासभादौ साध्यसामानाधिकरण्यग्रहस्य धूमत्वाद्यंशे भ्रम-

त्वनियमात्, वक्ष्यमाणधूमत्वादिमद्विशिष्टवह्न्यादिसामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वेऽपि तद्धर्मितावच्छेदकतापन्नहेत्वनवच्छेदकविशिष्टवत्ताज्ञानस्य हेतुताया अवश्योपेयत्वात्, अन्यथा विशिष्टसत्तादिव्यापकद्रव्यत्वादिनिरूपितविशिष्टसत्तादिनिष्ठसामानाधिकरण्योपलक्षितवत्ताज्ञानाद्गुणरूपपक्षेऽप्यस्य द्रव्यत्वाद्यनुमानापत्तेः, साध्यसामानाधिकरण्यविशिष्टवत्त्वस्य पक्षे साध्यनिश्चयं विना दुर्निश्चेयतया तदुपलक्षितवत्तानिश्चयस्याप्यनुमितिहेतुताया उपगन्तव्यत्वात्, केवलसामानाधिकरण्यप्रकारेण पक्षधर्मताज्ञानस्याऽनुमितिहेतुत्वे धूमाभाववान् पक्ष इत्यसिद्धिग्रहदशायामपि साध्ये धूमादिव्यापकताज्ञानादप्यनुमित्यापत्तेश्च, असमानप्रकारतया धूमाभाववान् पक्ष इत्यादिबुद्धेः धूमादिवृत्तिसामानाधिकरण्यवद्वान् पक्ष इत्यादिज्ञानाऽविरोधित्वादिति चेत्? सत्यम्, धूमत्वादिमति सामानाधिकरण्यमित्यस्य धूमत्वादिविशिष्टनिरूपणतापन्नसामानाधिकरण्यमित्यर्थः, न तु धूमादिवृत्तित्वविशेषितसामानाधिकरण्यमिति, तथाच एकधर्मिविशेषणतापन्नधूमत्वादि

[दी] धूमत्वादिमति तादृशसामानाधिकरण्य तद्वति धूमत्वादिक वा व्याप्ति । आद्या भिन्ना, द्वितीयात्वभिन्नेति ध्येयम् ।

यदि विरोधस्यानुमितिं प्रति साक्षाद्विरोधितया हेत्वाभासत्वमुपपादयितु शक्यते² तदा समानाधिकरणवृत्तित्वांशे निर्धर्मितावच्छेदक समानाधिकरणवृत्तिमद्धूमवान् पर्वत इत्येतादृशमपि ज्ञान हेतुरुपेयते, अन्यथा धूमत्वत्वादिविषयताया कारणतावच्छेदककुक्षौ प्रवेशे गौरवात्, सामानाधिकरण्यप्रकारकत्वापेक्षया समानाधिकरणवृत्तिप्रकारकत्वस्य गुरुत्वेपि सामान्यप्रत्यासत्त्यसत्त्वे विशिष्टपरामर्शनिर्वाहानुरोधेन तेन रूपेण हेतुताया अवश्योपगमात् ।

(केचित्तु– धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरणधूमीयवद्धूमवान् पर्वत इत्याकारकज्ञानमेवाऽनुमितिहेतु, यथाश्रुतस्य हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न साध्यसामानाधिकरण्याभावरूपस्य विरोधस्य हेत्वाभासत्वेन धूमीयत्वेनैव धूमत्वप्रवेशेन च लाघवसत्त्वात, तथाच विशिष्यविषयतासम्बन्धेन धूमप्रकारता निरूपितधूमत्वप्रकारतानिरूपित धूमप्रकारतानिरूपकनिश्चयत्वेनैव हेतुत्वम्, तेन द्रव्यत्वादिव्युदास इत्याहु ।)

आद्या — हेतुतावच्छेदकधर्मसहितसाध्यसामानाधिकरण्यरूपा । भिन्नेति । प्रतिधूमादिकमित्यादि । द्वितीया – साध्यसमानाधिकरण वृत्तिहेतुतावच्छेदकरूपा । अभिन्ना– सर्वधूमादिसाधारणी अनुगतरूपा वच्छिन्ननानाव्यक्तिदण्डादिविशिष्टहेतुकस्थलेपि परम्परासम्बद्धदण्डत्वाद्य खण्डधर्म एव हेतुतावच्छेदकतयोपगन्तव्य इति भाव । यद्यपि साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवक्ष्यमाणव्याप्त्यभिप्रायेणापि एकैवेदी त्यादिग्रन्थ सङ्गच्छते, तथापि स्वय तत्र स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेद-

[दी] अय 'कपिसयोग्यतद्वृक्षत्वा' दित्यादिसङ्ग्रहायाऽसमानाधिकरणान्तम्।

त्वप्रवेशनस्य खण्डनीयतया स्वविशिष्टाधिकरणावृत्तियावत्साध्यासमानाधिकरणत्वरूपपारिभाषिकावच्छेदकत्वस्यैव विवक्षणीयतया एतदपेक्षया तादृशी व्याप्तिर्गुरुशरीरेति कथञ्चिदीदृशव्याप्तेरैक्योपपत्तिसम्भवेन तज्ज्ञानमनुमितिहेतुरित्येतादृशव्याप्तेरैक्यमुपपादितम्।

मिश्रादिमतमवलम्ब्य प्रतियोग्यसमानाधिकरणपदप्रयोजनमाह — अयं कपिसयोगीति।

अथैतद्वृक्षत्वादेरव्याप्यवृत्तिकपिसयोगादिव्याप्यत्वोपगमेपि संयोगाद्यनवच्छेदकमूलादे पक्षतावच्छेदकत्वे तदवच्छेदेनापि एतद्वृक्षादौ कपिसयोगादे सिद्धिप्रसङ्ग, नचेष्टापत्ति, सलिङ्गपरामर्शस्य प्रमानुमित्यजनकत्वनियमात् नच तदवच्छेदेन हेतुमत्ताज्ञानस्य तदवच्छेदेन साध्यानुमितिहेतुत्वादेतद्वृक्षत्वादिरूपव्याप्यवृत्तिहेतोश्च किञ्चिदवच्छेदेनावृत्तेर्नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम्, यदि स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वावगाहिन्यामनुमितावपि तादृशहेतुमत्ताज्ञानत्वेन हेतुत्वमुपेयते तदापि तुल्ययुक्त्या एतद्वृक्षत्वादेरिव मूलाद्यवच्छिन्नसयोगादिविशेषस्यापि कपिसयोगादिव्याप्यतया तेन हेतुना मूलाद्यवच्छेदेन कपिसयोगाद्यनुमितेर्निष्प्रत्यूहत्वादिति चेत्,

अत्रोपाध्याया,— साध्यस्य पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यं विना व्याप्यस्य पक्षधर्मत्वमनुपपन्नमिति पक्षधर्मताबलात्पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यमेव साध्ये सिद्ध्यति, न तु तदवच्छेद्यत्वमपि, प्रमाणाभावादिति तादृगनुमितेरप्रामाणिकतया तत्र परामर्शहेतुताकल्पनमेव नास्तीति न दोषाशङ्केति समादधिरे।

[दी] यत्तु— 'इदं संयोगि द्रव्यत्वा' दित्यादावव्याप्तिवारणाय तत्, संयोगस्य शाखाद्यवच्छेदेन वृत्ते, वृक्षत्वावच्छेदेन सामान्याभाववृत्तौ बाधकाभावात् तत्र च अतीन्द्रियस्यापि संयोगस्य सत्त्वात्परित'

मिश्रादयस्तु — बाधानवतारे मूलाद्यवच्छेदेन कपिसंयोगादिसिद्धिरिष्टैवेति वदन्ति । एतत्तत्त्व ग्रन्थकृता हेत्वाभासे वक्ष्यते ।

प्राचीनसिद्धान्यावृत्तिस्थल दूषयितुमुपन्यस्यति — यत्त्वि ति । तत् — असमानाधिकरणान्तम् । ननु द्रव्ये संयोगत्वावच्छिन्नाभावसत्त्व एव अवच्छेदकगर्भोक्तलक्षणाव्याप्ति प्रसज्यते, तदेव न, वृक्षादौ संयोगानवच्छेदकभागाप्रसिद्ध्या तत्सामान्याभावावच्छेदकस्य दुर्लभत्वादित्यत आह—संयोगस्ये ति । वृक्षत्वावच्छेदेने ति । वृक्षत्वादे प्रत्येक सकलसंयोगातिप्रसक्तत्वात्, तस्य संयोगावच्छेदकत्वासम्भवात्, आकाशादिसंयोगस्यापि यावद्वृक्षवृत्तेरेकस्याभावाद्वृक्षत्वे तत्संयोगानतिप्रसक्तत्वासम्भवादिति भाव ।

ननु वृक्षत्वावच्छेदेन वृक्षादौ संयोगसामान्याभावसत्त्वे वृक्षे संयोगो नास्तीत्यादिप्रत्यक्षापत्तिरित्यत आह—तत्रचे ति । अतीन्द्रियस्ये ति । अतीन्द्रियप्रतियोगितया संयोगसामान्यभावस्याऽतीन्द्रियत्वमिति भाव ।

ननु संयोगसामान्याभावस्य वृक्षे सत्त्वे महत्त्वोद्भूतरूपवन्मात्रसमवेतसंयोगसामान्याभावोऽप्यावश्यक, तद्व्याप्यधर्मावच्छिन्नाभावस्य तद्धर्मावच्छिन्नाभावनियतत्वादिति योग्यमात्रप्रतियोगिकोऽयमभाव कथ न वृक्षे साक्षात्क्रियत इत्यत आह—परित इति । यद्वा प्रतियोगितावच्छेदकभेदस्यास्य सत्त्वेत्याह—परित इति । प्रतियोग्युपलब्धेर्विभिन्नावच्छेदेन

[दी] प्रतियोग्युपलब्धेर्दोषाद्वा वृक्षे न सयोग इत्यादि नाध्यक्षमिति, तन्न; द्रव्ये सयोगसामान्याभावे मानाभावात्।

अभावग्रहं प्रति विरोधिज्ञानमुद्रया प्रतिबन्धकत्वं न सम्भवतीति तस्य दोषत्वकथनं दोषविधया प्रतिबन्धकत्वलाभाय।

अथ यत्र सयोगाविषयकमेव उपनीतभानात्मकं वृक्षादिरूपाधिकरणज्ञानं तदग्रिमक्षणे वृक्षादौ तादृशसयोगसामान्याभावग्रहप्रसङ्गः, तादृशदोषस्य प्रागसत्त्वात् एवं वृक्षे न सयोग इत्यादिलौकिकप्रत्यक्षस्याऽङ्गीकर्तया तत्र तादृशप्रतिबन्धकत्वकल्पनमेवाऽशक्यमिति चेन्न, वृक्षादौ सयोगसामान्याभावलौकिकप्रत्यक्षस्याऽप्रसिद्धत्वेऽपि गुणादौ तत्प्रसिद्ध्याऽधिकरणीयविषयतासम्बन्धेनाऽभावलौकिकत्वावच्छिन्नं प्रति स्वविषयसयोगवत्त्वसम्बन्धेन प्रत्यक्षत्वेन प्रतिबन्धकत्वकल्पनात्, सर्वत्र द्रव्येऽतत ईश्वरीयप्रत्यक्षस्यैव सर्वदा तादृशसम्बन्धेन सत्त्वेनाऽतिप्रसङ्गविरहात्।

[दी] नच यो यदीययावद्विशेषाभाववान् स तत्सामान्याभाववानिति व्याप्ति

एव हेतोस्तत्राप्रत्यक्षस्यापि तत्सामान्याभावस्य सिद्धिर्निष्प्रत्यूहैवेति शङ्का निरस्यति — नचे त्यादिना । य सयोगीययावद्विशेषाभाववान् स सयोगसामान्याभाववानिति व्याप्तेरेवाऽग्रे व्यर्थविशेषणत्वाप्रयोजकत्वादि दोषेण निराकरणीयतया प्रथमतस्सामान्यमुखीं व्याप्तिं अनुमानोपष्टम्भकतया दर्शयति—यो यदीये ति । यद्धर्माश्रयस्य यावद्विशेषाभाववान् य स तद्धर्मावच्छिन्नाभाववानित्यर्थः । सयोगत्वाश्रयस्य विशेषधर्मावच्छिन्नाभावकूटं वृक्षादौ वर्तत इति तत्रोक्तव्याप्तेस्सयोगत्वावच्छिन्नाभावसिद्धि । प्रतियोगिनोर्यत्त्वतत्त्वेन निवेशे सयोगवृत्ति कपिसयोगत्वादिरूपसामान्यधर्मावच्छिन्नाभावमादाय सिद्धसाधन स्यादिति धर्मस्य यत्त्वतत्त्वेनोपादानम् । सयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नसयोगत्वावच्छिन्नाभावमादाय सिद्धसाधनवारणाय समवायसम्बन्धावच्छिन्नाभाव एव साध्यतया, अन्यसम्बन्धावच्छिन्नविशेषाभावकूटस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नसामान्याभावव्यभिचारित्वे समवायसम्बन्धावच्छिन्नविशेषाभावकूटस्यापि तत्सम्बन्धावच्छिन्नसामान्याभावव्यभिचारित्व तुल्यन्यायेन सम्भाव्येतेति प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धयोरपि यत्तत्त्वेन व्याप्तिघटकत्व, अत एव समवायसम्बन्धावच्छिन्नयावद्विशेषाभावहेतुना तत्सम्बन्धावच्छिन्नसयोगसामान्याभावसिद्धि । यद्धर्माश्रयविशेषाभावश्च उभयाभावादिपद्धर्मसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव, अतस्सयोगत्वावच्छेदकया वृक्षावृत्तिसयोगत्वादेर्विशेषधर्मत्वेऽपि सयोगसामान्याभाव इत्यनभ्युपगच्छतामवयवविशेषत्वावच्छेदकत्वोक्तिदोषेण वृक्षवृत्तिसयोगत्वावच्छिन्नाभावस्य वृक्षादावनभ्युपगमेऽपि च न साध्याप्रसिद्धि, वृक्षावृत्तिसयोगत्वादीनामुभयवृत्तित्वेन तदवच्छिन्नाभावव्याप्तत्वं । नच नैयायिकोभयावृत्तित्वविशेषणस्याऽसिद्धि-

वाग्दत्वेऽपि व्यभिचाराऽवारकतया वैयर्थ्यम्, यावत्त्वस्य धर्मविशेषविशेषत्वरूपस्य परिचायकमेव तादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वम्, न तु हेतुप्रविष्टमिति तु न सत्, तथा सति यत्तत्पदार्थस्य हेतुसाध्यशरीराप्रवेशेन सामान्यव्याप्तिस्वानुपपत्तेरिति वाच्यम्, यावत्त्वस्य व्यापकत्वघटकतया तद्धर्मसमानाधिकरणोभयावृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावत्वनिरूपिताया आधेयत्वसम्बन्धावच्छिन्नव्यापकताया एव हेतुतया विशेषधर्मव्यापकत्वाघटकाभावान्तरस्यैव च सामान्यधर्मव्यापकताघटकतया वैयर्थ्यानवकाशात्। नच तादृशाभावत्वव्यापकत्वं तादृशाभावत्ववन्निष्ठभेदप्रतियोगितायामाधेयतासम्बन्धेनानवच्छेदकत्वम्, एवञ्च संयोगविशेषाभावानां सर्वेषामेव सर्वाधिकरणवृत्तितया तन्निष्ठभेदप्रतियोगिताया आधेयतासम्बन्धेनावच्छेदकमधिकरणमप्रसिद्धमिति तदनवच्छेदकत्वरूपहेतुत्वाप्रसिद्धिरिति वाच्यम्, आधेयतासम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतासम्बन्धेन प्रतियोगिताया अभावस्यैव प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्थाने निवेशनीयत्वात्, उक्तस्थले व्यधिकरणतादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रसिद्धिसौलभ्यात्। यद्धर्मसमानाधिकरणेत्यत्र प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन धर्मो विशेषणीयः, तेन कम्बुग्रीवादिमत्त्वादिव्याप्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकयावदभाववत्त्व तद्धर्मावच्छिन्नाभावाप्रसिद्ध्या तादृशाभाववत्त्वासम्भवेऽपि न क्षतिः। नच भेदप्रतियोगितावच्छेदकवाच्यत्वघटान्यतरत्वादिव्याप्यधर्मावच्छिन्नसंयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकयावदभाववत्त्व तद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववत्त्वासम्भवात् व्यभिचारः, वाच्यत्वादेः संयोगादिनाऽवृत्तित्वात्तेन सम्बन्धेन घटादेरेव तादृशाभावविरोधितया घटत्वादेरेव तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वसम्भवेन गुणान्यतरत्वस्य तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वादिति वाच्यम्; वाच्यत्वादिमात्रगणस्यान्यतरानिष्ठप्रतियोगित्वस्य न्यूनवृत्तिघटत्वादिनाऽनवच्छेदात्, अन्यथा गुणान्यतरत्वादिनैव तदवच्छेदात्। वस्तुतो

यत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य साध्यहेतुघटकता तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वेनैव सामान्यधर्मस्य विशेषणीयतया उक्त सामान्यधर्मस्य भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपि सयोगादिसम्बन्धावच्छिन्न प्रतियोगितानवच्छेदकतया तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदवच्छिन्नाभावाऽप्रसिद्धावपि न व्यभिचार, अत एव भेदप्रतियोगितावच्छेदकजातित्वादिघटक नित्यत्वादेस्समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकगर्भे निवेशस्य गौरवेणाऽसम्भवेपि न जातित्वादिसामान्यधर्मघटितहेतो र्व्यभिचारितया सामान्यव्याप्तिभङ्ग ।

वस्तुतस्तु, – यद्धर्मे प्रतियोगितावच्छेदकत्वविशेषणमनुपादेयमेव, कम्बुग्रीवादिमत्त्वसमानाधिकरणोभयावृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावनिष्ठभेदप्रतियोगितात्वस्य घटत्वादिघटिततादृशधर्मापेक्षया गुरुतया तदवच्छिन्नाभावरूपव्यापकत्वाप्रसिद्धे यद्धर्म इत्यनेन कम्बुग्रीवादिमत्त्वरूपगुरुधर्मोपादानस्य गुरुधर्मस्याऽभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वपक्षेऽसम्भवेन व्यभिचारानवकाशात् । अभावे यावत्त्वादिविशेषणप्रवेशात्किञ्चिज्जात्यादिव्यक्त्यभाववति जात्यादिसामान्याभावासत्त्वेपि न सामान्यव्याप्तिभङ्ग । यद्यपि यत्तदर्थघटितसाध्यहेतूनामननुगमेन नैका व्याप्तिरिति सयोगसामान्याभावतदीयविशेषाभावकूटयोर्व्याप्तौ यावत्त्वादिविशेषणवैयर्थ्यमेव, तथापि तद्दोषस्य स्वयमग्रे वाच्यतया यथाकथञ्चिच्छङ्कासङ्गति ।

अथ वृक्षादौ यावत्सयोगाभाववत्त्वमुपपत्त्यासिद्धम्, तत्र विभु सयोगाभावावच्छेदकस्य अवयवविशेषस्य दिग्विशेषस्य वा दुर्वचत्वात्, ध्वसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वे कालविशेषावच्छेदेनापि तत्र तदभावासम्भवात्, तयोस्तदविरोधितामते द्रव्ये सयोगसामान्याभावस्याप्युत्पत्तिकालावच्छेदेन वृत्त्यविरोधात् । नच मूलाद्यवच्छिन्नविभु सयोगव्यक्तीना भेदादग्रमूलाद्यवच्छेदेनाऽभावस्तुलभ इति वाच्यम्,

तासां भेदस्याऽप्रामाणिकत्वात् । नच नानावयवावच्छिन्नसंयोगव्यक्तीनामभेदे तत्तत्संयोगव्यक्तौ तत्तदवच्छेदकव्यक्तीनां तादात्म्यसम्बन्धेन कारणतायां व्यभिचार इत्यवच्छेदकभेदेन संयोगभेद आवश्यकः, आवश्यकश्चाऽवच्छेदकव्यक्तीनां विशिष्य स्वावच्छिन्नसंयोगव्यक्तिषु हेतुताभ्युपगमः, अन्यथा मूलादिमात्रावच्छिन्नमूर्तान्तरसंयोगानामग्राद्यवच्छेदेनैतद्वृक्षादिवृत्तिविभुसंयोगानां च वृक्षान्तरावयवावच्छेदेनाऽनुत्पत्तिप्रयोजकस्य दुर्लभत्वापातादिति वाच्यम्, अव्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानभ्युपगमेन वृक्षादौ विभुसंयोगस्य व्याप्यवृत्तितया मूलाद्यवच्छिन्नत्वविरहेण तत्र मूलादीनां हेतुताविरहात् अव्याप्यवृत्तेरवच्छेदकोपगमे तत्तदवच्छेदकस्वरूपतत्तन्निष्ठावच्छेदकताव्यक्तीनामेव तत्तदवच्छेदकस्य ज यतावच्छेदकसम्बन्धतया मूलाद्यवच्छिन्नविभुसंयोगव्यक्तीनामभेदेऽपि व्यभिचारानवकाशात्, अन्यथा मूलाद्यवच्छिन्नसंयोगस्य दिगिन्द्रियैरप्यवच्छिन्नतया तत्राऽवच्छेदकतासम्बन्धेन तत्तत्संयोगव्यक्तीनामुत्पत्त्या मूलादेस्तत्र व्यभिचारस्य दुर्वारत्वात् । नच मूलावच्छिन्नसंयोगानामग्रावच्छिन्नसंयोगादेरिव प्राच्याद्यवच्छिन्नसंयोगादेरपि भेदः स्वीकर्तुं शक्यते, मूले प्राच्यां शरीरवृक्षसंयोग इत्यादिप्रतीत्या एकसंयोगव्यक्तावेव मूलप्राच्याद्यवच्छिन्नत्वावगाहनात्, नचाऽग्रमूलयोश्शरीरसंयोग इत्यस्या इव तादृशप्रतीतेरपि संयोगद्वयावगाहित्वमस्मदनुमतमिति वाच्यम्, यत्र मूलप्रतीचीमात्रावच्छिन्नः एकः शरीरसंयोगः अग्रप्राचीमात्रावच्छिन्नश्च शरीरान्तरसंयोगः तत्र मूले प्राच्यां शरीरसंयोग इति प्रत्ययापत्तेः, शरीरतरसंयोगव्यक्तीनां एकैकस्यामेव शरीरावयवेन वृक्षावयवेन च अवच्छिन्नतया व्यभिचारस्यापि दैशिकसम्बन्धसङ्कोचमन्तरेण दुर्वारत्वाच्च । न हि तत्र शरीरावयवावच्छिन्नशरीरतरुसंयोगमूलावच्छिन्नतदुभयसंयोगयोर्भेदसम्भवः, तथा सति मूलावच्छिन्नवृक्षसंयोगस्य शरीरे चरणावच्छिन्नशरीरसंयोगस्य वृक्षे व्याप्यवृत्तितया तत्र तदभावाभावप्रसङ्गात् ।

तत्तदवच्छेदकावच्छिन्ननानासंयोगसाधारणं तत्तदवच्छेदकावच्छिन्नत्वमेव तत्तदवच्छेदकजन्यतावच्छेदकम्, न तु संयोगनिष्ठतत्तद्व्यक्तित्वम्, अनन्तकार्यकारणभावप्रसङ्गात्; तथाचैकावच्छेदकावच्छिन्नसंयोगस्य अपरावच्छेदकावच्छिन्नत्वेऽपि तदवच्छिन्नत्वविशिष्टस्य नान्यत्रोत्पत्तिरिति न व्यभिचारशङ्केत्यपि वदन्ति ।

यत्तु- संयोगमात्रस्याऽव्याप्यवृत्तितासिद्धान्तानुरोधेन मूलाद्यवच्छिन्न तरुविभुसंयोगादीनां भेदस्वीकार आवश्यक इति; तदपि न सम्यक्; तादृशसंयोगव्यक्तीनां गगनादौ दिग्विशेषरूपावच्छेदकनियमेनैव तादृश सिद्धान्तसङ्गतेः ।

अत्र वदन्ति;—

द्रव्यमात्र एव संयोगसामान्याभावस्याऽप्रामाणिकतया तन्नेत्यादि मोक्तेः नचेत्यादिना गगनादेरेव संयोगसामान्याभावसाधकमनुमानमाशङ्कितम्, विभुद्वयसंयोगानभ्युपगमेन तत्र यावत्संयोगव्यक्तीनामेव प्रति नियतदिग्विशेषावच्छिन्नतया तत्तद्व्यक्तित्वेन तत्र तदभावसत्त्वेऽविवादात् नाऽसिद्ध्यवकाशः, विभुमात्रे संयोगसामान्याभावसिद्धावपि संयोगि द्रव्य त्वादित्यादौ व्यावृत्तिसङ्गतेः. वृक्षादावेतद्व्याप्तिबलात्संयोगसामान्याभावाऽसिद्धावपि न क्षतिः, प्रतियोग्यनवच्छेदकस्य तदभावावच्छेदकत्वनियम सत्त्वे वृक्षत्वावच्छेदेन वृक्षादावपि संयोगसामान्याभावसिद्धेस्सम्भवेन तत्रापि तदभावं साधयतां तादृशनियमवादिनामाशङ्कां नच प्रतियोग्यनवच्छेदकवृक्षत्वादेरभावावच्छेदकत्व मित्यादिना निराकरिष्यति; पूर्वमपि वृक्षत्वावच्छेदेन संयोगसामान्याभाववृत्तिरविरोधमात्रेण प्रतियोग्यनवच्छेदकस्याभावावच्छेदकत्वनियमेन वा सेद्धुमर्हतीत्याशयेनैव वृक्षादौ संयोगतत्सामान्याभावयोर्वृत्तावच्छेदकभेद उपपादितः, न तु "यो यदीये" त्यादिनियमस्य तत्साधकत्वाशयेनेति न सन्दर्भविरोध इति ।

[टी] यावत्संयोगाभावा एव मानम् , यत्तदर्थयोरननुगमात् ;

यत्र यत्किञ्चिदवयवनाशान्महावृक्षनाशानन्तरं खण्डवृक्षोत्पत्ति स्तत्क्षणे पूर्वोत्पन्नक्रियातोऽवशिष्टतदवयवैर्गगनादिसंयोगानां विनाशः, द्वितीयक्षणे च खण्डवृक्षस्यापरावयवनाशः, तृतीयक्षणे च तन्नाशः, तत्र वृक्षे विभुसंयोगानुत्पत्त्या यावद्विशेषाभावसौलभ्यम् । नचैवं तादृश वृक्षे मूर्तान्तरेणापि संयोगस्तदवयवसंयोगैस्तत्तत्कर्मणा वा न सम्भवति, तदवयवगगनादिसंयोगनाशककर्मणा मूर्तान्तरतदवयवसंयोगानामपि तदु त्पत्तिकाले विनाशात्, अवयवावयविनोस्संयोगानभ्युपगमेन स्वावयव द्रव्यसंयोगेन संयोगजननासम्भवात्, उत्पत्तिकाले च द्रव्ये गुणवत्कर्म स्वत्वानुपपत्तेरिति संयोगसाध्यके द्रव्यत्वस्य सद्धेतुत्वेन न निर्वहतीति वाच्यम्, तादृशखण्डद्रव्ये तदवयवसंयोगजन्यस्य तत्कर्मजन्यस्य च संयोगस्याऽसम्भवेपि सर्वत्रैव सदागतिशीलपवनादिपरमाणूनां कर्मभिस्त त्संयोगानामुत्पत्तौ बाधकविरहेण द्रव्यस्य संयुक्तत्वनियमादित्याहुः केचित् ।

यावत्संयोगाभावा एव मान मिति । ज्ञायमानलिङ्गस्याऽनुमिति करणत्वमताभिप्रायेण । **यत्तदर्थयो** रिति । साध्यहेतुघटकयत्तच्छब्दा र्थयोस्संयोगत्वघटितयोरित्यर्थः । अननुगमा दिति । एकरूपेण निवेशा सम्भवादित्यर्थः । एकव्याप्त्यानिर्वाहयितुमशक्यत्वादिति शेषः, तथाच घटत्वावच्छिन्नाभावघटादिविशेषाभावकूटयोर्व्याप्तेस्संयोगसामान्याभावसिद्धा वनुपयोगित्वाद्यावत्संयोगविशेषाभावे संयोगसामान्याभावीयविशेषव्याप्तेश्चाऽसं निरूपणात् नास्त्यनुमानसम्भव इति भावः ।

[दी] एकावच्छेदेन यावद्विशेषाभाववत्त्वस्योपाधित्वाच ।

सिद्धि, तथा प्रकृते संयोगीययावद्विशेषाभावे तत्सामान्याभावव्याप्ति व्यर्थविशेषणत्वादिना अग्रहेऽपि घटादिविशेषाभावकूटे तत्सामान्याभाव व्याप्तिग्रहादेव संयोगीययावद्विशेषाभावे पक्षधर्मताज्ञानाद्गगनादौ संयोग सामान्याभावसिद्धिर्दुर्वारैव, व्यतिरेकिहेतुकानुमिताविव सामान्यव्याप्त्य धीनविशेषसिद्धौ व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानस्य हेतुत्वानुपगमात् . नच विशेषाभावान्तरे सामान्याभावान्तरव्याप्तिग्रहात्संयोगविशेषाभावेन सामान्या भावसिध्युपगमे यावत्त्वाद्यविशेषितकपिसंयोगप्रतियोगिकाभावे कपिसंयो गादिसामान्याभावादिव्याप्तिग्रहादेव संयोगादिप्रतियोगिकाभावेन तत्सा- मान्याभावसिद्धिसम्भवाद्यावत्त्वादिविशेषणमनर्थकम्, प्रकृतहेतुतुल्यनिखिल हेत्वन्तरेषु *(तत्पविष्टतत्तत्पदार्थघटित)प्रकृतसाध्यतुल्यसाध्यव्याप्तिग्रहापेक्षा यास्स्वीकर्तुमशक्यत्वात् तादृशसकलहेतुसाधाना युगपत्क्रमेणाप्यसर्वज्ञैर्ज्ञातु मशक्यत्वादिति वाच्यम्, उपस्थितयावत्तादृशहेतुषु तादृशतत्तत्साध्य व्याप्तिग्रहापेक्षया सामञ्जस्यात्, तावन्मात्रापेक्षायाश्च तत्तत्साधनधर्मिक तत्तत्साध्यव्याप्तिग्रहाभावविशिष्टतत्तत्साध्यसाधनोपस्थितेरनुमितिप्रतिबन्धकत या सूपपादत्वात् . एवं सति यावत्त्वविशेषणानुपादाने जात्यादिविशेषघट त्वाद्यभावे जात्यादिसामान्याभावव्यभिचारोपस्थितिदशायां संयोगादि सामान्याभावसाधनासम्भवेन तादृशविशेषणसार्थक्यात्, गगनाधवृत्तिस्वसमा नाधिकरणनिरुक्तधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकयत्किञ्चिदभावक यद्यन्व तदन्यो यो धर्मः स तन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदक इत्येतादृशोक्तसामान्यव्याप्ति स्थलाभिषिक्तव्याप्त्यैव वा संयोगत्वादौ गगनादिनिष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्व साधनीयम्, तत्र च नाऽननुगमो दोष इत्याशङ्क्य उक्तानुमाने उपाधिमाह—एकावच्छेदेनेति । अनवच्छिन्नतदीययाव-

* कुण्डलितग्रन्थो ऽधिक इव ।

द्विशेषाभावाधिकरणत्वस्य उपाधित्वादित्यर्थः, यथाश्रुते गुणादिनिष्ठाया यावत्संयोगाभावाधिकरणताया व्याप्यवृत्तितया अवच्छेदकविरहेण उपाधेस्साध्यव्यापकत्वानिर्वाहात् । नच गुणादिनिष्ठाया यावत्संयोगाभावाधिकरणताया व्याप्यवृत्तित्वेपि गुणत्वाद्यवच्छिन्नत्वमावश्यकम्, अन्यथा अधिकरणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानासम्भवेन गुणादौ तदभावग्रहासम्भवादिति वाच्यम्, द्रव्यनिष्ठयावत्संयोगाभावाधिकरणताया अपि द्रव्यत्वादिरूपैकावच्छेदकावच्छिन्नतया उपाधेस्साधनाव्यापकतानिर्वाहाय सप्तमीनिर्देश्य यदव्याप्यवृत्तितानिर्वाहकं विलक्षणमवच्छेद्यत्वं तस्यैव विवक्षणीयतया गुणादिनिष्ठसंयोगाद्यभावाधिकरणताया तादृशावच्छेद्यत्वविरहेण साध्यव्यापकताया यथाश्रुते दुरुपपादत्वात् ।

अथैवं कपिसंयोगसामान्यस्य मूलाद्यवच्छेदेनाभाववति कपिसंयोगादिमद्वृक्षादौ अनवच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभाववत्त्वविरहेण साध्योपाध्योर्न सामान्यव्याप्तिनिर्वाहः अत्र केचित्,– अवच्छिन्नत्वैकावच्छेदकानवच्छिन्नत्वोभयाभाववद्यावद्विशेषाभाववत्त्वमिहोपाधित्वेनाभिमतम्, गुणे यावद्विशेषाभाववत्त्वमवच्छिन्नत्वाभावेनोक्तोभयाभाववत्, कपिसंयोगवति वृक्षे कपिसंयोगीययावद्विशेषाभाववत्त्वं मूलाद्येकावच्छेदकावच्छिन्नमिति तदनवच्छिन्नत्वाभावादुभयाभाववत् इति नोक्तोपाधिसाध्ययोस्सामान्यव्याप्तिभङ्गः अथ वृक्षादिनिष्ठाना यावत्कपिसंयोगविशेषाभावाधिकरणताना नैकावच्छेदकावच्छिन्नत्वं सम्भवति, वृक्षाद्यवृत्तिकपिसंयोगादिव्यक्तीना ये अभावा तेषा वृक्षादौ व्याप्यवृत्तितया तन्निष्ठतदधिकरणतानामनवच्छिन्नत्वात्, नच व्याप्यवृत्त्यधिकरणताना अनवच्छिन्नतया अन्यासांचैकावच्छेदकावच्छिन्नतया सर्वास्वेव तासु उभयाभावोऽक्षत इति वाच्यम्, एवं सति पक्षनिष्ठसंयोगव्यक्तीना दिग्देशविशेषाद्यवच्छिन्नाना यावन्तोऽभावा पक्षनिष्ठनानानिरूपिताधिकरणताना सर्वासामेकावच्छेदक

विरहेऽपि द्वित्वादीना अवच्छेदकैक्यसम्भवेन सर्वास्वेव तासु तादृश तादृशावच्छेदकमादायैकावच्छेदकावच्छिन्नत्व सम्भवतीत्युभयाभावसत्त्वा यद्वृत्तिसयोगव्यक्तीना ये ऽभावा तेषा तन्निष्ठाधिकरणतासु चानवच्छिन्न तया उभयाभावसत्त्वादुक्तोपाधे यावत्सयोगाभावरूपसाधनव्यापकतापत्ते, स्वसमानाधिकरणयावत्तदभावाधिकरणतावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य उभया-भावघटकैकावच्छेदकावच्छिन्नत्वरूपत्वे च वृक्षादिनिष्ठमूलाद्यवच्छिन्नकपि सयोगाद्यभावाधिकरणतास्वपि न तथात्वसम्भव, तत्समानाधिकरणव्याप्य वृत्तिकपिसयोगाभावाद्यधिकरणतानामपि तादृशयावदधिकरणतान्तर्गतत्वा यदवच्छेदकस्यैवाऽप्रसिद्धत्वादिति चेन्न, एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य स्वसमानाधिकरणकिञ्चिदवच्छिन्नयावत्तदभावाधिकरणतावच्छेदकावच्छिन्न-त्वरूपस्य विवक्षितत्वेनानवच्छिन्नाधिकरणताभिरसहावच्छिन्नाधिकरणताना मेकावच्छेदकावच्छिन्नत्वासम्भवेऽपि क्षतिविरहात्. अथ वा यावद्विशेषा भाववत्त्वमित्यनेन यावत्तदीयविशेषाभाववत्त्वावच्छिन्ननिरूपितमेकाधिकर-णत्व विवक्षितम्, न तु तत्समुदाय, एकावच्छिन्नत्व च एकमात्रवृत्ति धर्मावच्छिन्नावच्छेदकावच्छिन्नत्वम्, नत्वभिन्नावच्छेदकत्वम्, वृक्षा वृत्तिकपिसयोगाना वृक्षनिष्ठाभावा यद्यपि व्याप्यवृत्तय, तथापि अव्याप्य वृत्तिसाधारणयावत्त्वेन तेषामव्याप्यवृत्तित्वात्तत्साधारणयावत्त्वावच्छिन्ननिरू-पिताधिकरणता एकमात्रवृत्तितन्मूलत्वाद्यवच्छिन्नतन्मूलादिरूपावयवा वच्छिन्नेति ततोभयाभावोऽक्षत इति न साध्योपाध्योस्सामान्यव्याप्ति भङ्ग । पक्षनिष्ठसयोगसामान्यीययावद्विशेषाभावाधिकरणता च न प्रत्येका वच्छेदकावच्छिन्ना, अस्या दिशि गगने न सयोग इत्यादिप्रतीति विरहात, अपि तु यत्किञ्चिदनुगतधर्मावच्छिन्नतदवच्छेदकावच्छिन्ना, याव त्सयोगाभाववद्गगनमिति प्रत्ययात्, एकरूपावच्छिन्नस्य प्रतियोग्यभावा धिकरणतावच्छेदकत्वे विरोधात्, एकस्यापि विशेषरूपसामान्यरूपाभ्या उभयावच्छेदकत्वोपगमात्, तथाच पक्षनिष्ठसयोगविशेषाभावाना याव-

त्वावच्छिन्ननिरूपिताधिकरणता न निरुक्तावच्छेदकावच्छिन्नवर्तीति तस्योक्तोभयवत्त्वादुपाधेस्साधनाव्यापकत्वमिति वदन्ति ।

वस्तुतस्तु, अनवच्छिन्नयावद्विशेषाभाववत्त्वमुपाधिः, तादृशोपाधिना साध्यस्य सामान्यव्याप्तिविरहेऽपि संयोगसामान्याभावरूपपर्यवसितसाध्यव्यापकतया तादृशोपाधेस्साधनाव्यापकत्वमव्याहतम्, तादात्म्येन साध्यवतोऽप्युपाधिव्याप्यतया तादृशोपाध्यभावेन संयोगसामान्याभावरूपसाध्यवद्भेदोऽन्यत्राप्रसिद्धोऽपि साधयितुं शक्यत एव, अप्रसिद्धसाध्यकव्यतिरेकिणि प्रतियोगिमात्रप्रसिद्धेरपेक्षितत्वात्, उपाध्यभावेन साध्याभावसाधनं तु न सम्यक्, संयोगरूपस्य तस्य साधने सिद्धसाधनात्, पक्षावृत्त्युपाधिव्याप्यत्वेन साध्ये पक्षावृत्तित्वसाधनात् सत्प्रतिपक्षनिर्दोषात् इति केचित् ।

सिद्धसाधनादित साध्याभावसाधनसम्भवेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरण्यानवच्छिन्नसाध्यव्यापकतावच्छेदकतया गृह्यमाणोपाधितावच्छेदकावच्छिन्नाभाववत्त्वाज्ञानात् पक्षे साध्यानुमितिप्रतिरोध इति सारम् ।

च्छिन्नतानामनवच्छिन्नत्वेपि तत्कूटस्यैकावच्छेदकावच्छिन्नत्वं पूर्ववदुपपादनीयम् ।

अथैतादृशोपाधेर्व्यभिचारोन्नायकत्वं सत्प्रतिपक्षोन्नायकत्वं वा न सम्भवति, प्रकृतसाध्यव्यापकस्य एकावच्छेदकावच्छिन्नसंयोगियावद्विशेषाभाववत्त्वस्याप्रसिद्धेः, द्रव्ये तदीययावद्विशेषाभाववत्त्वस्यावच्छिन्नत्वेपि एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वाभावात्, गुणे च तस्यावच्छिन्नताया एवाभावात्. प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टकपिसंयोगादिसामान्याभावव्यापकस्य तदीयैकावच्छेदकावच्छिन्नयावद्विशेषाभाववत्त्वस्य प्रसिद्धत्वेपि तदभावेन प्रकृतसाध्यवद्भेदसाधनं तु न सम्भवति, तस्य प्रकृतसाध्याव्यापकत्वात् । प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टकपिसंयोगादिसामान्याभाववद्भेदश्च कपिसंयोगादिरूपप्रतियोगिशून्ये हेतुमति साध्यमानो न कपिसंयोगादिसामान्याभाववद्भेदपर्यवसायी, प्रतियोगिमद्भेदस्याऽबाधात्. प्रतियोगिमति चैकावच्छेदकावच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभावसत्त्वेन तद्वत्त्वाभवादिरूपहेतोरसिद्धिरिति न व्यभिचारोन्नयननिर्वाह इति,–

नैवम्;– क्वचिद्द्रव्ये जलादिसंयोगवति तत्सामान्याभावस्य सत्त्वे एकावच्छेदकावच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभावसत्त्वात् तदीयप्रतियोगिमत्त्वविशिष्टतत्सामान्याभावव्यापकैकावच्छेदकावच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभाववत्त्वम्, यत्र च द्रव्ये सर्वावयवावच्छेदेन भिन्नभिन्ना जलसंयोगा वर्तन्ते, यावत्तद्विशेषाभावरूपहेतुमति तत्रैकावच्छेदकावच्छिन्नयावत्तद्विशेषाभावरूपोपाध्यभावेन प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टतत्सामान्याभाववद्भेदस्य सिद्धौ बाधकाभावात्, प्रतियोगिमति तत्र विशेष्यवद्भेदपर्यवसानेन व्यभिचारसिद्ध्या सामान्यव्याप्तिभङ्गात्. संयोगत्वे गगनादिनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वसाधकानुमानेपि प्रदर्शितव्याप्तावपि एकावच्छेदकावच्छेद्यस्य समानाधिकरणोभयवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यावृत्तिनिरूपणतावच्छे- न्यगगनादिरू भवत्तदन्यत्वस्योपाधित्वं बोध्यम् ।

[दी] एतेनाऽत्र संयोगाभाववान् यावद्विशेषाभावादिति परास्तम् ; व्यर्थविशेषणत्वादप्रयोजकत्वान्निर्गुणत्वादेरुपाधित्वाच्च । नच प्रतियोग्यनवच्छेदकतयैव वृक्षत्वादेरभावावच्छेदकत्वम् , गुणाद्यनवच्छेदक प्रमेयत्वादेस्तदभावावच्छेदकत्वप्रसङ्गात् ।

एतेने ति । अनवच्छिन्नयावत्संयोगविशेषाभाववत्त्वस्योपाधित्वेनेत्यर्थः । इति — विशेषव्याप्त्युपष्टम्भमनुमानं परास्तम् ।

दूषणान्तरमप्याह— **व्यर्थे** ति । त्वन्मते संयोगसामान्याभावस्य केवलान्वयितया अभाववत्त्वस्यैव तद्व्याप्यतावच्छेदकत्वेन इतरांशस्य व्यर्थत्वादित्यर्थः । नन्वभावादित्येव हेतुरस्तु इत्यत आह— **अप्रयोजकत्वा** दिति । व्याप्तिग्राहकतर्कशून्यत्वादित्यर्थः । विशेषव्याप्तावुपाध्यन्तरमपि सुलभमित्याह— **निर्गुणत्वादे** रिति । आदिना निष्परिमाणत्वादेः परिग्रहः ।

यद्यद्धर्माश्रयानवच्छेदकं तत्तद्धर्मावच्छिन्नाभावावच्छेदकमिति व्याप्त्युपष्टम्भं वृक्षत्वादेस्संयोगसामान्याभावावच्छेदकत्वसाधकमनुमानमाशङ्क्य निराकुरुते — **नचे** ति । **गुणाद्यनवच्छेदके**ति । गुणत्वाश्रयानवच्छेदकेत्यर्थः । **तदभावे** ति । गुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावेत्यर्थः । तथाच गुणत्वाद्यवच्छिन्नस्यापि अव्याप्यवृत्तिताप्रसङ्ग इति भावः । घटादौ द्रव्यत्वावच्छेदेन घटत्वाद्यभावप्रसङ्गो घटत्वादेर्व्याप्यवृत्तितया तदवच्छेदकाप्रसिद्ध्या तदनवच्छेदकत्वरूपापादकाप्रसिद्धेर्न सम्भवतीति नाभिहितः । गुणत्वाद्याश्रयस्य संयोगादेरवच्छेदकप्रसिद्ध्या न गुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावावच्छेदकत्वापादकाप्रसिद्धिरिति भावः । ननु "यद्धर्माश्रयानवच्छेदकं" मित्यत्र यत्पदेन व्याप्यवृत्त्यवृत्तिधर्मो विवक्षितः , गुणत्वादेश्च

[दी] यथा च घटपूर्ववृत्तित्वस्य प्रतिदण्डं वह्निसामानाधिकरण्यस्य वा प्रतिधूमं भिन्नत्वेऽपि दण्डत्वं धूमत्वं वा तत्सामान्यावच्छेदकम्,

---

व्याप्यवृत्तिरूपादिवृत्तितया तदाश्रयानवच्छेदकत्वस्य न तदवच्छिन्नाभावावच्छेदकत्वापादकत्वमित्याशयेन वृक्षत्वादौ संयोगत्वाश्रयानवच्छेदकत्वरूपसंयोगत्वावच्छिन्नाभावसाधकहेतोरसिद्धिमाह—यथा चे ति । घटपूर्ववर्तित्वस्ये ति । दण्डनिष्ठघटकारणताघटकतदव्यवहितपूर्वकालसम्बन्धस्येत्यर्थः । प्रतिदण्डं भिन्नत्वेऽपि दण्डत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमित्यन्वयः । प्रतिदण्डं भिन्नत्वेऽपी त्यनेन दण्डत्वे तत्प्रत्येकातिप्रसक्तमिति सूचितम् । एवमग्रेऽपि ।

तत्सामान्ये ति । घटपूर्ववर्तितात्वावच्छिन्नेत्यर्थः । प्रत्येकातिप्रसक्तत्वेऽपि अवच्छेद्यतावच्छेदकानुगतरूपावच्छिन्नानतिप्रसक्ततया सम्यावच्छेदकत्वम्, अन्यथा घटकारणतावच्छेदकत्वमेव भज्येतेति भावः । ननु दण्डत्वस्य घटनियतपूर्ववर्तितावच्छेदकत्वम्, न घटनियतपूर्ववर्तितायाः स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वम्; अपि तु तदव्यवहितपूर्वकालनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपं पारिभाषिकमेव, तथाऽतिप्रसक्तेऽपि निराबाधमेव, स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकताया एवावच्छेद्यानतिप्रसक्तत्वनियततयादिति प्रत्येकातिप्रसक्तस्य सामान्यानतिप्रसक्तत्वेन सामान्यरूपावच्छिन्नावच्छेदकत्वे दृष्टान्तान्तरमाह—वह्निसामानाधिकरण्यस्ये ति । प्रतिधूमं भिन्नत्वेऽपि धूमत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमित्यन्वयः । तत्पदेनात्र वह्निसामानाधिकरण्यपरामर्शः, धूमत्वस्य तदनवच्छेदकत्वे तस्य वह्निव्याप्यतावच्छेदकत्वं नोपपद्येत । न च व्याप्यतावच्छेदकत्वमपि स्वविशिष्टव्यापकसामान्यकत्वरूपं पारिभाषिकमेव, तथातिप्रसक्तसाधारणमिति

[दी] तथा संयोगसामान्यस्यावच्छेदकं द्रव्यत्वादिकमित्यस्यापि सुवचत्वाच्चेति सम्प्रदायविदः । नवीनाः पुनः स्वावच्छिन्नकालावच्छेदेन घटादौ गुणस्य मूलावच्छेदेन गगनादौ संयोगस्य सामान्याभावो वर्तते,

---

न दृष्टान्तसङ्गतिरिति वाच्यम् साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवत्त्वं व्याप्तिः, तत्रावच्छेदकत्वं स्वरूपसम्बन्धविशेषः, अत एव यत्र व्यर्थविशेषणघटितनीलधूमत्वादिना हेतुना तत्र व्याप्यत्वासिद्धिरिति प्राचीनमतानुसरणेन तदभिधानात्, अयथापुनः स्वरूपसम्बन्धरूपकारणत्वप्रतियोगित्वादिनिरूपितमनुगतधर्मनिष्ठं स्वरूपसम्बन्धरूपमवच्छेदकत्वं दृष्टान्ततया बोध्यम् । संयोगसामान्यस्य — संयोगत्वरूपावच्छेदकावच्छिन्नस्य । सुवचत्वाच्चेति । प्रत्येकसंयोगादिव्यक्तिनिष्ठकार्यतानिरूपितद्रव्यत्वादिसम्बन्धावच्छिन्नकारणतानिरूपकत्वादिति भावः । यद्यप्येवमपि प्रमेयत्वादिसंयोगसामान्यादिकमत्वेन तत्सामान्यावच्छेदकत्वासम्भवात् उक्तव्याप्तिस्त्वावच्छेदेन संयोगसामान्याभावसिद्धिं वारयितुम्, तथापि प्रतियोगिसम्बन्धघटकत्वस्यैव प्रतियोग्यनवच्छेदकत्वे संयोगाभावावच्छेदकत्वनियमः तयोरेव तदनुभवात् न तु प्रतियोग्यनवच्छेदकत्वस्य, मानाभावादित्यत्र तात्पर्यम् । द्रव्ये संयोगसामान्याभावस्य कालावच्छेदेन स्वयमनुपदं व्यवस्थापयिष्यमाणत्वात् सम्प्रदायविद इत्यन्तेन अरुचिः दर्शिता । गुणस्य सामान्याभावो वर्तत इत्यन्वयः । ध्वंसप्राग

-[दी] तथा धूमवत्यपि विरहो दहनस्य, इह पर्वते नितम्बे हुताशनो न शिखर इति प्रतीते, संयोगेन द्रव्यस्याप्यव्याप्यवृत्तित्वात्, वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतो व्याप्यवृत्तित्वस्यात्यन्तमसम्भावितत्वात्;

मानाभावादिति वाच्यम्, तदा तत्र जन्यैकत्वहेतुभूतस्य एकत्वत्वावच्छिन्नाभावस्यावश्यकतया तस्यैव स्वसमनियतगुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावरूपतया विवादाऽयोगात् ।

संयोगादिसाध्यकनित्यद्रव्यमात्रवृत्तिहेतुकस्थले व्यावृत्तिदानायाह- प्रळये ति । महाप्रळयस्य जन्यभावानधिकरणतया तदानीं संयोगाद्यसत्त्वादिति भाव । तदानीं च गगनादौ नित्यैकत्वपरिमाणादिसत्त्वेन गुणसामान्याभावासत्त्वात् संयोगस्येत्युक्तम् । अत्र च प्रमाण 'महाप्रळये गगने न संयोग" इत्यादिप्रमाणिकव्यवहार एव । तादृशव्यवहारस्य ध्वंसावगाहित्वेतिप्रसङ्गाद्व्यवहारानादरेचातीन्द्रियगगनादौ गोत्वाद्यभावस्य अप्रामाणिकतापत्ते प्रत्यक्षासम्भवात्, अनुमानस्यचाऽप्रयोजकत्वात् ।

वह्निमान् धूमादित्यत्र व्यावृत्तिदानायाह- तथे ति । दहनस्य- दहनत्वावच्छिन्नस्य । प्रतीतेरित्यन्त द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तित्वा दित्यत्र हेतु । प्रत्यक्षप्रमाणमुक्त्वा युक्तिमप्याह- वृत्ते रिति । संयोगरूपसम्बन्धस्येत्यर्थ । वृत्तिमतो व्याप्यवृत्तित्वस्य- संयुक्तस्य तत्सम्बन्धेन व्याप्यवृत्तिताया । असम्भावितत्वा दिति । अयमाशय, सम्बन्धिसत्ताया सम्बन्धाधीनत्वाद्यदवच्छेदेन सम्बन्धो नास्ति तदवच्छेदेन तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदभावसत्त्वमावश्यकम्, संयोगादेस्सम्बन्धस्य समवायस्य व्याप्यवृत्तित्वेपि न संयोगादेर्व्याप्यवृत्तिता, गुणादौ समवायसत्त्वेपि संयोगव्यसत्त्वात्संयोगाद्यनवच्छेदकावच्छिन्ने संयोगादिमति तत्समवायसत्त्वेपि तदभावोपपत्तेरिति ।

[द्दी] एव प्रतियोगिमतोऽपि देशकालयोर्देशकालावच्छेदेन तदभाव, तथाच तत्तत्साध्यकाव्याप्तिवारणाय तदुपादानम्, नोपादेय च

केचित्तु — वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतोऽव्याप्यवृत्तित्ववद्वृत्तेर्व्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतोऽपि व्याप्यवृत्तित्व युक्तितौल्यात्, संयोगादिप्रतियोगिकत्वविशिष्टसमवायोऽपि न व्याप्यवृत्तिरित्याहु ।

वह्निमान् धूमादित्यादौ कालविशेषावच्छेदेन हेतुमति वर्तमानसाध्याभावमादाय घटत्ववान् कालत्वादित्यादौ पटाद्यवच्छेदेन काले वर्तमान कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादाय च व्याप्तिदानायाह — एवमिति । प्रतियोगिमतो देशस्य प्रतियोग्यनधिकरणकालावच्छेदेन प्रतियोगिमत कालस्य च प्रतियोग्यनधिकरणदेशावच्छेदेनाभाववत्त्वमित्यर्थ । इदानीमत्र घटो नास्तीत्यादिप्रत्यये देशनिष्ठाया कालावच्छिन्नाधारताया कालनिष्ठाया देशविशेषावच्छिन्नाधिकरणताया वा विषयत्वमित्यत्र विनिगमनाविरहादुभयस्यैव विषयत्वादिति भाव ।

तत्तत्साध्यकेति । गुणत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकद्रव्यत्वाद्यव्याप्तिवारणायेत्यर्थ । तत् — असमानाधिकरणाभावम् । अव्याप्यवृत्तिसाध्यके प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्याप्तेरप्रसिद्ध्या तद्घटितैव व्याप्ति व्याप्यवृत्तिसाध्यके तु प्रतियोगिवैयधिकरण्यानुपस्थितिदशायामपि हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वसामान्याभावग्रहादनुमित्युत्पत्त्या प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितापि व्याप्तिरस्ति, प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितव्याप्तिरूपयैव प्रसिद्धाऽनुमितिप्रयोजकत्याशयेन मूलकृताऽत्र तदुपादानमित्याह नोपादेयमिति । व्याप्यवृत्तिसाध्यके सार्वत्रिकमुपादान प्रतिक्षिप्तम्, नत्वनुपादानस्य सार्वत्रिकत्वमुक्तम् व्याप्यवृत्तेरपि गगनस्याव्याप्यवृत्तित्व

ग्रहदशायां प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितव्याप्तिज्ञानादेव अनुमित्युपगमात् व्याप्यवृत्तिसाध्यके सर्वत्र तादृशविशेषणोपादानानियमः, तदघटिताया अपि व्याप्तेस्सार्वत्रिकानुमित्यौपयिकत्वात् । अव्याप्यवृत्तिसाध्यके तु सर्वत्र तदुपादाननियम एव. तदघटितव्याप्तेरप्रसिद्धेरिति वाऽर्थः । व्याप्यवृत्ति साध्यकत्वं च स्वसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगिसाध्यकत्वम् । सत्तावान् द्रव्यत्वात्, कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाकाशाभावाभाववान् आत्मत्वादित्यादिकं च न तथा, अतस्तत्र साध्यवति कालात्मादौ कालिकदैशिकविशेषणताभ्यां तदभावसत्त्वात् प्रतियोगिवैयधिकरण्याविशेषितहेतुसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वस्य साध्ये असत्त्वेन व्याप्तौ प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितत्वनियमेऽपि न दोषः ।

केचित्तु — व्याप्यवृत्तिसाध्यकत्वं यथाश्रुतमेव हेतुमत्यभावस्य दैशिकविशेषणतया वृत्तिर्विवक्षणीया; अतो हेतुमति कालादौ कालिकविशेषणतादिना साध्याभावसत्त्वेऽपि नाव्याप्तिः; भावस्याप्यभावत्वेन दैशिकविशेषणतया वृत्तिः प्रामाणिकी, अतो नाभावसाध्यकव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः । यादृशप्रतियोगितानिरूपकाभावत्वविशिष्टस्य दैशिकविशेषणतया हेतुमति वृत्तिः तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वविवक्षया कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाकाशाभावाभाववान् इत्यादावव्याप्तेर्निरासः, तत्राकाशाभावस्य आकाशाभावत्वेनैव दैशिकविशेषणतया आत्मनि वृत्तिः, नतूक्तसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन, आत्मनि तादृशाभावाभावो नास्तीत्यप्रतीतेः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि संयोगाभाववान् नित्यगुणत्वादित्यादौ अनुमित्यौपयिकद्विविधव्याप्त्योस्सम्भवात् स्वसवैयर्थ्ये च युक्तम् । एतावताऽपि अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि क्वचित्तदघटितव्याप्तिस्सम्भव इति सूचितमित्याहुः ।

यत्तु– "व्याप्यवृत्तिसाध्यके– अव्याप्यवृत्तित्वमहाविषयकसाध्यके सर्वथैवासमानाधिकरणा तस्यानुपादेयता , तत्र लाघवेन प्रतियोग्य सामानाधिकरण्यघटित व्याप्तेरेवानुमानाङ्गतास्वीकारा" दिति व्याख्यानम् , तदसत् —तत्रापि शब्दादिना प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तेरेव यदा ग्रह तदा अनुमितेरुत्पादाय तादृशव्याप्तेरनुमानाङ्गत्वस्योपगन्त व्यत्वात् , अन्यथा यादृशव्यतिरेकिभ्रमाव्ये न केवलान्वयित्वभ्रम , तादृशसाध्यके लाघवेन साध्याभाववदवृत्तित्वमात्रस्यैव व्याप्तित्वोपगम प्रसङ्गात् , केवलान्वयिनो यस्य साध्यस्य न व्यतिरेकित्वभ्रमविषयता तत्साध्यके हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणपरित्यागस्यापि प्रसङ्गाच्च ।

यत्तु—प्रतियोग्यसामानाधिकरण्ये त्यत्र प्रतियोगिपद स्वप्रति योगिपरमवश्य वाच्यम् , अन्यथा प्रतियोगित्वस्य सामान्यरूपेण केत्र शान्वयितया प्रतियोग्यसमानाधिकरणस्यैव दुर्लभत्वापत्ते , तथाच स्वप दस्य तत्तदभावपरतया तत्तदभावप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यविशिष्टत्वेन हेतुमद्वृत्तीना तत्तदभावव्यक्तीना प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावकूटज्ञान मनुमितिकारण वाच्यम् , तादृश च ज्ञान असर्वज्ञस्य दुर्घटम् , अत प्रतियोगिपदस्य प्रकृते साध्यार्थकतया साध्याभावनिष्ठसाध्यसामानाधि करण्याभावविशिष्टस्सन् हेतुमद्वृत्तिरभाव एवानुगतरूपेण निवेश्य , सद्धेतौ सर्वत्रैव हेतुसमानाधिकरणाभावाना सर्वत्र हेत्वधिकरणे साध्य समानाधिकरणतया साध्यसामानाधिकरण्याभावविशिष्टस्य हेतुमद्वृत्तित्व न प्रसिध्यतीति साध्याभावनिष्ठत्व साध्यसामानाधिकरण्ये विशेषणम् . सद्धेतौ सर्वत्र साध्याभावभिन्नाभावे तत्प्रसिद्धिसम्भव , व्यभिचारिणि च व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव साध्याभावे साध्यसामानाधिकरण्याभाव विशिष्टतया हेतुमद्वृत्तित्वमिति साध्याभावस्यापि लक्षणघटकतया नातिव्याप्ति । सयोगेन प्रमेयसामान्यसाध्यकसद्धेतौ साध्याभावातिरिक्ताभावा प्रसिद्ध्या हेतुमति साध्याभावनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्याभावविशिष्टाभाव-

[दी] सर्वथैव व्याप्यवृत्तिसाध्यके तत्र, साध्यादिभेदेन व्याप्तिभेदादिति वदन्ति । प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यं च स्वप्रतियोगितावच्छेदका-वच्छिन्नासामानाधिकरण्यम् ;

प्रसिद्धिरिति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्यस्याभावो निवेशनीय ; एतच्च व्याप्यवृत्तिसाध्यके साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न साध्याभावनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्याप्रसिद्ध्या ईदृशव्याप्तिर्न प्रसिद्ध्यतीति तत्साध्यके प्रतियोग्यसामानाधिकरण्याघटितैव व्याप्तिरित्युक्त नोपादेयं चे त्यादिने ति, -- तदपि न ; साध्यसामानाधिकरण्यविशेषणीभूतसाध्याभाव साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवेशे प्रयोजनाभावा व्याप्यवृत्तिसाध्यकेपि सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्याभाव एव साध्यसामानाधिकरण्यप्रसिद्ध्या तत्राप्युक्तव्याप्तिप्रसिद्धे ।

परे तु ननु प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तेरनुमितिप्रयोजकत्वे प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यानुपस्थितिदशायां तदसामानाधिकरण्याविषयका देव हेतुसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वज्ञानादनुमितिरुत्पद्यत इत्यनुपपन्नमत आह-नोपादेयं चे ति । व्याप्यवृत्तिसाध्यके अनुमितिपूर्वमव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाविषयसाध्यके । सर्वस्यैव प्रतियोगिवैयधिकरण्यं नोपादेयम् - अनुमितिप्रयोजकव्याप्तिशरीरे न निवेशनीयम् , तत्र तदघटितव्याप्तिज्ञान मेव हेतु, सर्वथैवे त्यनेन यत्साध्यके कदाचिदनुमितिपूर्वं स चे हेतु मत्यव्याप्यवृत्तित्वज्ञानं तत्र तदनुमितिनिर्वाहाय प्रतियोग्यसामानाधिकरण्य मुपादायापि व्याप्तेरनुमितिप्रयोजकत्वमुपेयम् , वक्ष्यमाणरीत्या व्याप्तेरनु गमान्न व्यभिचार इति सूचितम् . साध्यभेदे त्युपलक्षणम् ; प्रतियोग्य सामानाधिकरण्यानुपस्थितिदशाभेदेन एकसाध्यकेप्यनुमितिप्रयोजकव्याप्ति भेदोपगमोपि बोद्धव्य इति व्याचक्रु ।

व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्थले द्विविधा व्याप्तिर्नत्वव्याप्यवृत्तिसाध्यक इति साध्यभेदेन व्याप्तिभेदाभावो न सम्भवतीत्यत आह- साध्यादिभेदेने ति ।

साध्यतावच्छेदकादिवैशिष्ट्य व्याप्तिघटकतया तद्भेदे तद्भेदस्यावश्यकत्वा दित्यर्थः । यद्यपि जात्यादौ गुणकर्मान्यत्वादिसामानाधिकरण्योपलक्षितस्य सत्त्वादेर्व्याप्तिरस्त्येव, गुणादौ तदुपलक्षितसत्त्वाद्यनुमितेः प्रमात्वात्, तथापि गुणादौ गुणान्यत्वादिसामानाधिकरण्यविशिष्टसत्त्वादिप्रतियोगिकवैशिष्ट्यावगाहिन्या अनुमितेर्भ्रमत्वात् तत्र तादृशानुमित्यौपयिकव्याप्तिस्वीकारे सल्लिङ्ग परामर्शादपि भ्रमस्यापत्तेः तादृशानुमित्यौपयिकव्याप्तिर्गुणादिवृत्तिहेतौ न स्वीकर्तुं शक्यते, अतस्साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यविषयकानुमित्यौप यिकव्याप्तिशरीरे प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवैयधिकरण्यपर्यन्तं निवेश्य तत्र तादृशानिव्याप्तिं वारयति— प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यं चेति । नच तथापि व्याप्तिस्वीकारे क्षतिविरहः, गुणो गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता वान् जातेरित्यादौ तादृशव्याप्तिसत्त्वेपि बाधेनैव हेतोर्दुष्टत्वोपपत्तेः, द्रव्य पक्षकतादृशसाध्यकजात्यादिहेतोश्च समीचीनतया एवोपगमे क्षतिविर हात्, बाधानवतारदशायां च गुणादौ जात्यादिलिङ्गकविशिष्टसत्तावैशि ष्ट्यानुमितिर्भ्रमरूपा प्रमात्मकसल्लिङ्गपरामर्शादपि स्वीक्रियते, अत एव गन्धप्रागभावकालावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ बाधा नवतारदशायां प्रमात्मकपरामर्शाद्विशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्यावगाहिनी भ्रमा नुमितिर्मणिकारेणोपगम्यत इति वाच्यम्, भ्रमानुमितिजनकपरामर्शस्य भ्रमत्वसम्भवे तदुपपादनमावश्यकमित्याशयात् । गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ परामर्शस्य कथञ्चिदपि भ्रमत्वासम्भ वेन अगत्या तत्र प्रमात्मकपरामर्शाद्भ्रमानुमितिस्वीकारात् गुणो विशिष्ट सत्तावान् जातिमत्त्वादित्यादिविशिष्टप्रतियोगिकवैशिष्ट्यविषयकानुमितिस्थल मुपेक्ष्य गन्धप्रागभाववान् घटो गन्धवानित्यादिविशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्य विषयकानुमितिस्थले भ्रमसिद्धिव्यभिचारासङ्कोर्णताभिप्रायेणोदाहरणं नेनाभिहितमतो मणि कारेणोप्युक्तस्थले व्याप्तिनास्तीत्याशय उन्नीयते ।

[दी] तेन "अयं गुणकर्मान्यत्वे सति सत्तावान् जातेः" "भूतत्व मूर्तत्वोभयवान्मूर्तत्वा" दित्यादौ

अथ विशिष्टनिरूपित एव समवायादिर्विशेष्याविरोधिनो विशिष्टाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः, शुद्धसमवायादेस्तथात्वे दण्डाद्युपलक्षितपुरुषादिमत्त्वाविरोधि तादृशपुरुषाद्यभावात्तदविरोधितद्विशिष्टपुरुषाद्यभाववैलक्षण्यानिर्वाहात्. ननु तदुपलक्षितपुरुषाद्यभावस्य स धर्मो न प्रतियोगितावच्छेदकः, अपि तु प्रतियोगितासमानाधिकरण एव; प्रतियोगितावच्छेदकस्यैव प्रतियोगिविशेषणत्वात्तादृशस्यैव चोपलक्षणत्वादिति तादृशाभावयोर्विशेष इति वाच्यम्; उपलक्षणेन दण्डादिना व्यावृत्तप्रतियोगिनिष्ठप्रतियोगितायां पुरुषत्वादेरतिप्रसक्ततया तन्मात्रे तदवच्छेदकतायाः पर्याप्त्यसम्भवेन दण्डादेरपि तदवच्छेदककोटावश्यमन्तर्भावात्; अत एव पुरुषादिमात्रेण न दण्डाद्युपलक्षितपुरुषाद्यभावस्य विरोधः, तदवच्छिन्नाभावमात्रस्यैव तद्विशिष्टाभावत्वे सत्तान्यपृथिवीसमवेतशून्यवायुत्वादित्यादौ मन्थकृता कूटघटितलक्षणातिव्याप्तिदानमपि विरुध्यते, पृथिवीसमवेतत्वविशिष्टाभावस्य वाय्वादौ सत्त्वेन वायुत्वादेस्तत्र साध्यसद्धेतुत्वात्; तथा च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासामानाधिकरण्याविवक्षायामपि नातिव्याप्तिः, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन गुणादेर्विशिष्टसत्तानधिकरणत्वादिति चेन्न;— विशिष्टनिरूपितसम्बन्धस्य विशिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं सर्वत्र न सम्भवतीति प्रागुक्तत्वात्. अगत्या विशिष्टाभावप्रतियोगिताविशेषणान्तर्भावेन पर्याप्ता, उपलक्षिताभावप्रतियोगिता तु दण्डादिरूपावच्छेदकोपलक्षितविशेष्य एव पर्याप्तेत्युपगम्य तयोर्विशेषस्योपपादनीयत्वात्। विशिष्टस्यातिरिक्तत्वामते विशिष्टसत्ताभावस्तद्वत्त एव प्रतियोग्यसमानाधिकरण इत्युभयमाध्यकानुसरणम् ।

[दी] नातिप्रसङ्गः । नचोभयत्वमेकविशिष्टापरत्वम् , विशिष्टं च केवलादन्यदिति तदभावो मननि सहजत एव प्रतियोगिव्यधिकरण इति वाच्यम्, उभयत्वं हि न विशिष्टत्वादनतिरिक्तम् । न वा तदवच्छिन्नाभावस्तदवच्छिन्नाभावात् ।

नातिप्रसङ्ग इति । हेतुमति विशिष्टाभावादेश्शुद्धप्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि विशिष्टप्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेण न प्रमानुमितिजनकपरामर्शस्य प्रमात्वप्रसङ्ग इत्यर्थः । व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरण्यावगाहिपरामर्शस्यानुमितिहेतुतया उक्तसाध्यस्य व्याप्यवृत्तित्वेऽपि नातिप्रसङ्गाप्रसक्तिः ।

ननु मूर्तत्वादिहेतौ मूर्तत्वादिविशिष्टमूर्तत्वत्वादिरूपतदुभयत्वावच्छिन्नस्यैव न व्याप्तिः, न तु तदुभयवृत्तिबुद्धिविशेषविषयत्वरूपतदुभयत्वावच्छिन्नस्य, तथाच विशिष्टातिरिक्ततामते विशिष्टसत्तादिसाध्यकजात्यादिहेताविव उक्तोभयसाध्यकमूर्तत्वादिहेतावपि यथाश्रुतप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यनिवेशपक्षे नातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्यभिमान नचे त्यादिना निराकरोति—नचे ति । सहजत एव — प्रतियोगिव्यधिकरणपदस्य तत्त्वावच्छेदकविशिष्टपरतां विनैव । उभयत्वम्— उभयव्यवहारविषयतावच्छेदकम् । न विशिष्टत्वात्— एकविशिष्टापरत्वात् । अनतिरिक्तम्— अभिन्नम् । “ अतिरिक्त ’ मित्यनुक्त्वा नानतिरिक्तमित्यभिधानमुभयपदार्थतावच्छेदकत्वावच्छेदेनातिरिक्तत्वलाभाय, नञ्पदस्य अनुयोगितावच्छेदकावच्छेदेनाऽभावबोधकत्वव्युत्पत्तेः । तावता एकविशिष्टापरत्वमुभयनिष्ठयावद्धर्मघटितं उभयपदार्थतावच्छेदकमस्तु, न तन्मात्रम्, वक्ष्यमाणानुपपत्तेः प्रकृते च उभयत्वमेकविशिष्टापरत्वमेवेति शङ्काऽयु

[दी] वैशिष्ट्यविरहेऽपि घटत्वपटत्वयोरुभयत्वस्योभयत्वेन तदभावस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् ।

दाम । अत्र हेतु , वैशिष्ट्यविरहेऽपि घटत्वपटत्वयोरुभयत्वस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वा दिति । घटत्वपटत्वयोस्सामानाधिकरण्यविरहेऽपि तयो भयव्यवहारविषयतावच्छेदकस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्यर्थ । अन्यथा तयो भयव्यवहारानुपपत्तेरिति भाव । यद्यपि घटत्वपटत्वोभयमिति प्रतीतौ कालिकसम्बन्धघटितसामानाधिकरण्यरूपवैशिष्ट्यस्य विषयता सम्भवति, तथापि वाच्यत्वघटत्वोभय समवेतमित्यादिप्रतीतिव्यवहारविरहेण उभय समवेतमिति प्रतीतिव्यवहारयोस्समवायिसमवेतत्वरूपवैशिष्ट्यविषयताया अभ्युपगन्तव्यतया घटत्वपटत्वोभय समवेतमित्यादौ तादृशवैशिष्ट्या प्रसिध्या व्यासज्यवृत्तिधर्म एव विषय इति भाव, तथाच तदनु रोधेन व्यासज्यवृत्तिधर्मविशेषस्य उभयव्यवहारविषयताया आवश्यकत्वे एकविशिष्टापरत्वस्य तद्व्यवहारविषयत्वमप्रामाणिकमिति न मूर्तत्वमूर्तत्वो भयवान् मूर्तत्वादित्यादौ एकविशिष्टापरत्वस्य साध्यतावच्छेदकत्वप्रसक्ति , तथासत्यनुमितेरुभयवानित्याकारकतानुपपत्तेरिति निर्यूढम् ।

ननु मूर्तत्वाधिकरणे मनसि मूर्तत्वमूर्तत्वोभय नास्तीति बुद्धेरेकविशिष्टा पराभावावलम्बनेनैव उपपत्ति , मनसि प्रतियोगिमत्त्वेनोभयवृत्तिधर्मावच्छि न्नाभावासत्त्वादिति कचिदेकविशिष्टापरत्वस्याप्युभयव्यवहारविषयतावच्छेदक त्वमावश्यकमित्यत आह—नवे ति । तदवच्छिन्नाभाव — प्रत्येकाधि करणवृत्तिउभयव्यवहारविषयतावच्छेदकावच्छिन्नाभाव । तदवच्छिन्नाभा वात्— एकविशिष्टापरत्वावच्छिन्नाभावात् । ' अनतिरिक्त ' इति विपरिणतेन सम्बन्ध प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टेनैव प्रतियोगिना ऽभारम्य विशेषादेकस्याधिकरणेऽपि व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावसत्त्वे

[वी] नच तत्र व्याप्तिरेव उभयत्वाधिकरणस्य, मूर्तत्वस्य मनसि सत्त्वादिति वाच्यम्, तथात्वेप्युभयत्वेन रूपेण तत्रासत्त्वात्।

साधकाभावादिति भाव । एतेन मूर्तत्वस्य व्यासज्यवृत्त्युभयत्वावच्छिन्नव्यभिचारितापि व्यवस्थापिता आवश्यकश्च एकाधिकरणे व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नतद्भान, अन्यथा समवायघटितसामानाधिकरण्येन घटत्वादिविशिष्टपटत्वाप्रसिध्या घटादौ समवायेन घटत्वपटत्वोभय नास्तीति प्रतीतेरनुपपत्ते, तत्र समवायिसमवेतत्वरूपवैशिष्ट्यावच्छिन्नाभावस्यैव विषयतया स्वीकरणीयत्वात्; अन्यथा एककालीनत्वादिरूप वैशिष्ट्यावच्छिन्नस्य घटत्वादेस्समवायेन घटादौ सत्वेन तादृशप्रतीत्य निर्वाहादित्याह— **वैशिष्ट्यविरहेपि घटत्वपटत्वयोरुभयत्वेनाभावस्य मत्यक्षसिद्धत्वा** दिति । ननु तथापि व्यासज्यवृत्तिनिरुक्तोभयत्वेन साध्यत्वे न मूर्तत्वस्य व्यभिचारिता सम्भवति एकप्रतियोगिमत्यपि अभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतया मूर्तत्वाधिकरणे मनस्युभयाभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वाभावात् हेतुमति प्रतियोगिव्यधिकरण स्यैव साध्याभावस्य व्यभिचारत्वात् व्यभिचारलक्षणेपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नवैयधिकरण्यपर्यन्तस्यानिवेशादित्याशङ्का निरस्यति— **नच तत्रे** त्यादिना । **व्याप्ति रेव**— व्याप्तिरिष्टैव । **तथात्वेपी** ति । मूर्तत्वस्य मनसि सत्त्वेपीत्यर्थ । **उभयत्वेने** ति । उभयत्वविशिष्ट पर्याप्त्या मनस्यसत्त्वादित्यर्थ तथाच तत्रोभयत्वविशिष्टवैशिष्ट्यविषयकानुमितेर्भ्रमतया तत्प्रयोजकहेतोर्न सद्धेतुत्वस्वीकारसम्भव, अत एव व्यभिचारलक्षणेपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नवैयधिकरण्यपर्यन्त मेव निवेश्यमिति भाव ।

[दी] ऽत्रोभयमिति प्रतीतेर्दुर्वारत्वात् । अत्यन्तपदञ्चात्यन्ताभावत्वनिरूपक प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यस्यात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितायाश्च लाभाय, अन्यथा सर्वस्यैवाऽभावस्य स्वसमानाधिकरणाभावान्तर भिन्नत्वात्तद्भेदस्य च स्वस्वरूपानतिरिक्ततया

एकाधिकरणे उभयत्वविशिष्टासत्त्वे मानमाह— नात्रोभय मिति । अत्रोभयमिति प्रतीत्यभावो न हेतुतयोक्त, उभयत्वेनैकस्य सत्त्वोपगमे उभयत्राधिकरणवृत्तितया तादृशप्रतीतिविषयतया एकस्मिन्नधिकरणवृत्ति त्वाभावेन तादृशप्रतीतेर्भ्रमत्वस्यावश्यकत्वात्तादृशभ्रमाविरहोपपत्ते ।

ननु प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यस्याभावविशेषणत्वे लक्षणेऽत्यन्त पदवैयर्थ्यम् . धूमाद्यधिकरणनिष्ठवह्न्यादिभेदस्य प्रतियोगिसमानाधिकर णत्वेनैव साध्यतावच्छेदकस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकताया अकिञ्चित्कर त्वादित्याशङ्कायां साम्प्रदायिकोपदर्शितमत्यन्तपदप्रयोजनमाह— अत्यन्त पदं चे ति । अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्य स्ये ति । लाभाये त्यग्रिमेणान्वय । स्व यस्य प्रतियोगिनोऽत्यन्ता भाव तादृप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यपर्यन्तस्याभावविशेषणत्वलाभायेत्यर्थ । अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिताया इति । 'प्रतियोगितानवच्छे दके' त्यत्र या प्रतियोगिता निविष्टा तत्रात्यन्ताभावत्वरूपानुयोगिता निरूपकत्वविशेषणस्य लाभायेत्यर्थ । क्रमेण व्यावृत्तिमाह—अन्यथे ति । सर्वस्यैवाभावस्ये ति । हेतुसमानाधिकरणाभावत्वेनोपादेयस्य सर्वस्य गोत्वाद्यभावस्येत्यर्थ । स्वसमानाधिकरणाभावान्तरभिन्नत्वात् । स्व यस्य समानाधिकरणं तादृशघटत्वाभावभेदवत्त्वादित्यर्थ । स्वरूपा नतिरिक्तत्वात्— गोत्वाद्यभावरूपाधिकरणस्वरूपत्वात् । अभावाधिकरण काभावप्रतियोगिरागावद्याधिकरणीभूताभावस्वरूपतेति सिद्धान्तादिति

[दी] प्रतियोग्यसमानाधिकरण्यस्यैव दुर्लभत्वापत्ते, सर्वेषामेवाभावानां हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावान्तरात्मकस्य स्वभेदस्य प्रतियोगित्वादभावसाध्यकासिद्धेश्चेति सम्प्रदायविद ।

भाव । प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावस्य दुर्लभत्वापत्ते रिति । गोत्वाद्यभावानामत्यन्ताभावत्वनिरूपकगोत्वादिरूपप्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वेपि स्वनिष्ठभेदत्वनिरूपकघटत्वाद्यभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिति भाव । नच भावस्वरूपस्यैवाऽभावस्य तादृशत्व सुलभमिति वाच्यम्, तस्यापि स्वसमानाधिकरणभेदभिन्नत्वेन तद्दोषतादवस्थ्यात्, भेदभेदस्याऽनवस्थाभयेनाधिकरणस्वरूपत्वाङ्गीकारात् । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यनिवेशे सर्वत्र न तादृशाभावाप्रसिद्धि किन्तु विशेषणताविशेषेण साध्यतास्थले, तन्मतेऽभावे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य निवेश्यत्वात् । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य तत्र निवेशेपि तत्रैव तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या, अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यनिवेशेपि सर्वेषामेवाभावानां विशिष्टस्वाभावादिरूपात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनियमात् तदसमानाधिकरणाभावाप्रसिद्धे । यादृशप्रतियोगिते त्यादिना वक्ष्यमाणैर्निरनुसरणे प्रतियोगिन्यत्यन्ताभावत्वनिरूपकत्वनिवेशवैयर्थ्यमत्राऽस्वरसबीजमेव । हेतुसमानाधिकरणे ति । हेतुसमानाधिकरणस्य भेदत्वनिरूपकाभावान्तररूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वेपि विवक्षितात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यवान् गोत्वाभावादि, घटत्वाभावादिरूपसाध्यस्य तन्निष्ठस्वभेदात्मकस्य तस्य प्रतियोगित्वादित्यर्थ ।

अभावसाध्यके ति । घटत्वाभावादिसाध्यकघटत्वादिसाधनेत्यर्थ । अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितानिवेशेपि सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्या

[दी] अथ यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्राव्याप्तिः, प्रकृतस्य गोध्वंस वत्त्वेन गवात्यन्ताभावानधिकरणत्वात् .

त्यन्ताभावप्रतियोगितावारणाय साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेश-प्रौढ्ये एतद्विशेषणमनर्थकम्; साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगि सामानाधिकरण्यं निवेश्य सम्बन्धान्तरावच्छिन्नाभाववारणेपि सर्वेष्वेवा ऽभावेषु उक्तरीत्याऽत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्यापि स त्त्वेन प्रकृतप्रतियोगितावदसामानाधिकरण्यस्यैव निवेशनीयतया साध्य निष्ठप्रतियोगिताश्रयासामानाधिकरण्यस्य सद्धेत्वधिकरणवृत्तित्वविशिष्टाभावे ऽसत्त्वेनाऽव्याप्त्यप्रसक्तिरित्यस्वरसबीजम् ।

सम्प्रदायानुमतात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितानिवेशपक्षेऽतिव्याप्ति माशङ्कते— अथे त्यादिना । यदा गोत्व मिति कालिकसम्बन्धेन गोगोत्वयोर्हेतुसाध्यत्वलाभाय गोमानयं गोत्वादिति प्रतिज्ञाहेतू अनभि धाय कालिकसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिबोधक 'दा' प्रत्ययघटितोदाहरणाभिधानम्। एवमग्रेपि । प्रकृत स्येति । व्यभिचारनिरूपकहेत्वधिकरणस्येत्यादिः । ध्वंसवत्त्वेनात्यन्ताभावानधिकरणत्वादिति प्राचामनुमतं ध्वंसप्रागभावयो रत्यन्ताभावविरोधित्वमादृत्य, एतदेवाग्रे निराकृत्य समाधेयम् ।

अथ कालिकसम्बन्धेन ध्वंसादिमत्यपि काले अत्यन्ताभाव वृत्ताववरोधः, महाकालादौ समवायादिसम्बन्धेन गवात्यन्ताभावस्य सर्वानु मतत्वात्. नच कालिकसम्बन्धावच्छिन्नगवात्यन्ताभावस्य तत्सम्बन्धा वच्छिन्नगोध्वंसात्यन्ताभावरूपतया अत्यन्ताभावस्य त्रितयप्रतियोगिकत्व मङ्गीकुर्वाणैः प्राचीनैरुपगमात् कालिकसम्बन्धरूपप्रतियोगितावच्छेदक सम्बन्धेन गोध्वंसवति तत्सम्बन्धावच्छिन्नगवाभाववृत्तिर्न तेषामनुमतेति

वाच्यम्, एवमपि कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगिमत्यपि तेन सम्बन्धेनात्यन्ताभावस्य कालिकसम्बन्धेन वृत्तावविरोधात्, तेन सम्बन्धेन प्रलये वर्तमानमत्यन्ताभावमादायातिव्याप्तिवारणसम्भवात, अभावस्य सम्बन्धविशेषनिवेशे प्रयोजनाभावात् नच प्रतियोग्यसामानाधिकरण्येनाऽघटितापि व्याप्तिरनुमित्यौपयिकी, तद्विशेषणानुपस्थितिदशायामपि अनुमितेरानुभाविकतया वक्ष्यमाणत्वात्, तत्रचाभावस्य सम्बन्धविशेषोऽवश्यमेव प्रवेश्य अन्यथा हेतुमति कालिकादिसम्बन्धेन वर्तमान साध्याभावमादायाव्याप्तेरिति तादृश यथावेनोक्तस्थले प्रमात्वप्रसङ्गपरोय ग्रन्थ इति वाच्यम्, यत्र हेतुमति साध्याभाव कालिकसम्बन्धेन वर्तते तत्र प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तचैव सद्धेतुतानिर्वाहात् प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यागर्भव्याप्तिग्रहस्य तत्र भ्रमत्वोपगमे क्षतिविरहात, तादृशव्याप्तावप्यभावस्य सम्बन्धविशेषाप्रवेशात्,—

मैवम्,— प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यानुपस्थितिदशाया सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावप्यभ्रान्तस्यानुमितिरनुभवसिद्धा, तदनुरोधेन भावसाध्यके दैशिकविशेषणताविशेषेण हेतुमद्वृत्तित्वगर्भाया अपि व्याप्तेरनुमितिप्रयोजकता वाच्या, तथा सति तादृशव्याप्तिप्रमामादायोक्तस्थलेऽनुमितिप्रसङ्गपरतया एतद्ग्रन्थस्य सामञ्जस्यात् । नच प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तावभावस्य सम्बन्धविशेषानिवेशादभावीयसम्बन्धविशेषागर्भप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्यभिचारग्रहविरोधित्वेनैव प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भतदगर्भव्याप्त्योः अनुगमय्य तयोरेवानुमित्यौपयिकतया वक्तव्यतया अभावीयसम्बन्धविशेषघटितव्याप्तिग्रहस्य तादृशव्यभिचारग्रहाप्रतिबन्धकतया तादृशव्याप्तेर्नानुमित्युपयोगितानिर्वाह इति वाच्यम्, तादृशव्याप्तिसद्ग्रहायैवाभावीयसम्बन्धविशेषघटितप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्यभिचारग्रहविरोधित्वेन व्याप्तीनामनुगमनीयत्वात्, तावताप्यभावीयसम्बन्धविशेष

घटितप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तेरसम्भवात् । एवं सति अव्यावर्तकाभावीयसम्बन्धघटितप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तिज्ञानाद्यनुमितिर्स्यादिति चेत्, इष्टमेवैतत् । एवं सति प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भाभावीयसम्बन्धविशेषघटितव्याप्तिप्रमातोऽप्युक्तस्थले अनुमिति प्रसङ्गो दुर्वार इति चेत्? का क्षतिरस्माकम्? । वस्तुतस्तु दीधितिकृता स्वयं निष्कर्षणीयहेतुमति प्रतियोग्यनधिकरणत्वनिवेशकल्पे प्रतियोगिन्यधिकरणत्वघटितव्याप्तावभावीयसम्बन्धविशेषनिवेशस्य निष्प्रयोजनत्वेऽपि प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टस्य हेतुमद्वृत्तितागर्भयथाश्रुतव्याप्तौ तदीयसम्बन्धविशेषनिवेशनमावश्यकम्, अन्यथा संयोगि द्रव्यत्वादित्यादौ प्रतियोग्यनधिकरणगुणादिवृत्तित्वविशिष्टस्यापि संयोगाद्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणकालवृत्तितया अव्याप्तिप्रसङ्गात् । एकसम्बन्धेनैकाधिकरणवृत्तित्वविशिष्टस्याप्यन्यसम्बन्धेनाधिकरणान्तरवृत्तित्वात्प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावनिवेशकल्पेऽपि गुणादौ तद्विशिष्टस्य संयोगाद्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन कालवृत्तित्वात्तत्कल्पेऽप्यन्यथोपरावश्यकत्वात् । न च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविशिष्टस्य तस्य कालवृत्तित्वे प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावविशिष्टस्य न तद्वृत्तित्वसम्भवः, भावाभावविशिष्टस्यैकाधिकरणवृत्तित्वे प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावविशिष्टसंयोगाद्यभावस्य दैशिकविशेषणतयापि द्रव्यवृत्तित्वप्रसङ्गादिति वाच्यम्, विरोधिनोर्भावाभावयोः कालिकसम्बन्धेनैकाधिकरणवृत्तितावच्छेदभावविशिष्टस्यापि कालिकसम्बन्धेन एकत्र वृत्तौ विरोधाभावात् । यद्यप्यभावस्य दैशिकविशेषणतासम्बन्धनिवेशे अभावसाध्यके व्यभिचारिणि भावस्य दैशिकविशेषणतानभ्युपगमेऽतिव्याप्तिः, साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवेशे समवायसम्बन्धावच्छिन्नजात्यभावसाध्यके जातित्वादिहेतावव्याप्तिः, जात्यादिरूपहेतुमति तादृशसमवायसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः; तथापि

[दी॰ संसर्गाभावमात्रोक्तावपि

साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धातिरिक्तसम्बन्धेन या साध्याभावस्य वृत्ति तदन्यहेतुमद्वृत्ते प्रकृतप्रतियोगितानिरूपितानुयोगितावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमति वृत्तेर्वा अभावविशेषणत्वोपगमान्न दोष । उक्तस्थले हेतुमति काले कालविशेषवृत्तित्वविशिष्टनित्यस्यात्यन्ताभावप्रसिद्ध्यातिव्याप्तिसङ्गति ।

अत्यन्ताभावत्वघटकनित्यत्वांशं परित्यज्य ध्वंससाधारणसंसर्गाभावत्वनिवेशे महाप्रळये गोत्वरूपसामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकध्वंसोपगन्तृमते ध्वंसमादायोक्तस्थलेऽतिव्याप्तिरशङ्क्यते वारयितुमित्याशङ्क्याह— संसर्गाभावे ति । दैशिकविशेषणतयापि ध्वंसस्य कालवृत्तित्वमित्याशयेनोक्तशङ्कासङ्गति, अन्यथाऽभावस्य तादृशसम्बन्धेन वृत्तित्वानिवेशेऽत्यन्ताभावमिव ध्वंसमप्यादायातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । नच प्रतियोग्यधिकरणमहाकाले गोध्वंसस्य दैशिकविशेषणतासत्त्वेऽपि प्रतियोग्यनधिकरणप्रळये तस्य तादृशसम्बन्धोऽप्रामाणिक इति वाच्यम्, यदुपाधिविशिष्टस्य प्रतियोग्यधिकरणत्वं तदन्योपाधिविशिष्टस्यैव महाकालस्य तदभावाधिकरणतया महाकालस्य दैशिकविशेषणतया ध्वंसवत्त्वे प्रळयात्मकोपाधेरपि तादृशसम्बन्धेन तदाधारताया आवश्यकत्वात्, अन्यथा प्रळये गोर्नास्तीति व्यवहारानुपपत्ते । अथवा दीधितिकृन्निष्कर्षणीयप्रतियोगिवैयधिकरण्यकल्पाभिप्रायेणेदम्, तत्कल्पे प्रयोजनाभावादभावे वृत्तिविशेषानिवेशात् । नचाभावे वृत्तिविशेषानिवेशे कालिकसम्बन्धेन गवात्यन्ताभावस्यापि प्रळये वृत्तेः संसर्गाभावमात्रपरत्वोक्तिविरोध इति वाच्यम्, प्रतियोगितावच्छेदककालिकसम्बन्धेन तत्प्रतियोगिनो गोध्वंसस्य हेत्वधिकरणेऽभावात् गवात्यन्ताभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्याभावात् ।

धी] यदा स्पन्दस्तदा द्व्यणुकम्, यदा ऽदृष्टं तदा जन्यं ज्ञानं दुःखं वा, यदा तस्यादृष्टं तदा तदीयज्ञानमित्यादावतिव्याप्तिः, द्व्यणुकत्वादे. द्व्यणुकादिमत्त्वशून्यखण्डप्रलयादिनिष्ठध्वंसप्रागभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् । नहि तयोस्सामान्याभावत्वमते—

ध्वंसस्य तत्प्रतियोगिनोऽत्यन्ताभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकदैशिकविशेषणतासम्बन्धेन काले असत्त्वात् प्रतियोगिवैय्यधिकरण्यमक्षतमेव । यदा स्पन्द इति । अत्र च व्यभिचारनिरूपकाधिकरणं खण्डप्रलय, जन्य द्रव्यानधिकरणे तस्मिन् द्व्यणुकासत्त्वात् पुनर्द्व्यणुकोत्पत्त्यानुरोधेन परमाणूनां स्पन्दस्वीकारस्यावश्यकत्वात् । तथाच हेत्वधिकरणे तत्र द्व्यणुकसामान्यध्वंसप्रागभावयोरसत्त्वादतिव्याप्तिरिति भावः । द्व्यणुकनाशानुगुणक्रियाया उत्तरसंयोगनाश्याया अधिकरणे चरमपरमाणुसंयोगनाशरूपमहाप्रलयपूर्वतृतीयक्षणे द्व्यणुकसामान्यध्वंससत्त्वादत्राप्यतिव्याप्तिर्न विचारसहेत्यतो यदादृष्ट मिति । ज्ञानत्वमात्रेण साध्यतायां प्रलये ईश्वरीयज्ञानसत्त्वादय सद्धेतुरेवेत्यतो जन्य मिति । नित्यसुखाभिव्यक्तिर्मुक्तिरिति मते खण्डप्रलयेपि मुक्तात्मनि जन्यज्ञानसत्त्वात् सद्धेतुत्व सम्भवतीत्यतो दुःख मिति । जन्यमात्रं प्रत्यदृष्टस्य हेतुतया महाप्रलयाव्यवहितप्राक्क्षणेपि तज्जनकीभूतस्यादृष्टस्यावश्यकत्वमिति तदा जन्यज्ञानत्वदुःखत्वाद्यवच्छिन्नध्वंससत्त्वान्नोपदर्शितस्थलयोरतिव्याप्तिस्सम्भवतीत्यतः स्थलान्तरमाह - यदा तस्ये ति । यदात्मसमवेतादृष्टं न प्रलयजनकं स तत्पदेन विवक्षितः । व्यभिचारश्चात्र खण्डप्रलये सुषुप्त्यादौ च बोध्य । खण्डप्रलयनिष्ठद्व्यणुकादिध्वंसस्य द्व्यणुकत्वादिरूपसामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वासम्भव व्युत्पादयति नही ति । तयोः- ध्वंसप्रागभावयो । सामान्याभावत्वमतेपि- सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमतेपि । ध्वंसप्रागभावयोरत्यन्ताभावाविरोधित्वमते न तयोरतथात्वमित्येतत् सूचयितु मते

[दी] ऽप्येकविशेषप्रागभावविशेषान्तरध्वंसवत्त्वपि समये सामान्यावच्छिन्नध्वंसप्रागभावयोरसम्भव इति चेन्न,— प्रतियोगिमत इव ध्वंसादिमतोपि कालस्यात्यन्ताभाववत्त्वे विरोधाभावात् ।

पीति । एकविशेषे ति । एकविशेषप्रागभाववति न सामान्यावच्छिन्नध्वंसस्य, विशेषान्तरध्वंसवति न सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रागभावस्य सम्भव इत्यर्थः । अन्यूनातिरिक्तवृत्तिधर्मस्यैवावच्छेदकतया तत्कालीनध्वंसादि प्रतियोगिताशून्यानागतादिपदार्थसाधारणधर्मस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वासम्भवादिति भावः । यद्यप्येवं महाप्रळयवृत्तयोऽपि गोध्वंसाः प्रत्येकमेकैकगोव्यक्तिमात्रवृत्तिप्रतियोगिताका इति न कस्यापि ध्वंसस्य प्रतियोगितायाम्सामनियतं गोत्वम् , तथापि चरमध्वंसस्य यावद्गोप्रतियोगिकत्वोपगमे तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वं गोत्वस्य सम्भवतीत्यभिप्रायेण संसर्गाभावत्वनिवेशे पूर्वोक्तस्थलमुपेक्ष्य द्व्यणुकादिसाध्यके स्पन्दादिहेतुकस्थले ऽतिव्याप्तिरभिहिता । वस्तुतस्तु ध्वंसप्रागभावयोर्व्यधिकरणप्रतियोगिकत्वविरहाच्चरमगोध्वंसस्यापि यावद्गोप्रतियोगिकत्वं न सम्भवतीति ध्येयम् । विरोधिन प्रतियोगिनोऽधिकरणे काल एव चेदभावो वर्तते तदा सुतरां ध्वंसप्रागभाववति काल प्रळयादावसौ वर्तत इति सूचनाय प्रतियोगिमत इवेति दृष्टान्तः । विरोधाभावात् बाधकाभावात् । तथा च हेत्वधिकरणे प्रळयादौ गोत्वाद्यवच्छिन्नाभावसत्त्वान्नोक्तस्थलेऽतिव्याप्तिरिति भावः । नच प्रळये गोत्वाद्यवच्छिन्नाभावोऽप्रामाणिकः प्रत्यक्षायोगादनुमानस्य चाप्रयोजकत्वादिति वाच्यम् — प्रळये गौर्नास्तीति शब्दस्यैव प्रमाणत्वात् । नहि तादृशवाक्यस्याप्रामाण्यं कश्चिदुपैति । नच ध्वंसादिरेव नञर्थः नात्यन्ताभाव इति वाच्यम् , अनवच्छिन्नावच्छेदकसमानाधिकरणप्रतियोगिताकाभावस्यैव नञा प्रतिपादने ऽतिप्रसङ्गात् तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावबोधकतायां एव नञ व्युत्पत्तया ऽत्यन्ता

[दी] अन्यथा अत्यन्ताभावस्य कालमात्रावृत्तित्वप्रसङ्गात् । इयांस्तु विशेषो यदेकस्य देशभेदावच्छिन्नं तथात्वम्, अपरस्य तु स्वरूपावच्छिन्नमिति, देशे कालस्येव काले देशस्याप्यवच्छेदकत्वात्,

---

भावमात्रस्य सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमत ध्वंसादेर्नञा प्रतिपादनासम्भवात् । अन्यथा— प्रतियोगिमति तद्ध्वंसप्रागभाववति च काले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यात्यन्ताभावस्यावृत्तौ । अत्यन्ताभावस्य—तादृशात्यन्ताभावस्य । कालमात्रावृत्तित्वे ति । दैशिकविशेषणतयेत्यादि । ननु ध्वंसप्रागभाववति अत्यन्ताभाववृत्तौ तस्य तद्विरोधितावत् प्रतियोगिमति तद्वृत्त्या तस्य प्रतियोग्यविरोधिताप्यापद्येताविशेषादित्यत आह— इयांस्त्विति । एकस्य— प्रतियोगिमतोऽपि कालस्य । देशभेदावच्छिन्नम्— प्रतियोग्यनवच्छेदकदेशावच्छिन्नम् । तथात्वम्— दैशिकसम्बन्धेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्नात्यन्ताभाववत्त्वम् । तथाच प्रतियोग्यभावयोरेकावच्छेदेन एकत्रावर्तमानत्वं विरोधित्वं तावताप्यक्षतमेवेति भावः । अपरस्य ध्वंसादिमतः । स्वरूपावच्छिन्नम् ध्वंसाधिकरणतावच्छेदकरूपावच्छिन्नम्, तथात्वमित्यनुषज्यते । तथाच एकावच्छेदेन एकत्र वर्तमानतया ध्वंसाद्यविरोधित्वमत्यन्ताभावस्येति भावः । ननु काले वृत्तौ देशस्यावच्छेदकत्वे किं मानमत आह देशे कालस्येवे ति । यथा देशे दैशिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य वृत्तौ कालस्यावच्छेदकत्वमिदानीमत्र गौर्नास्तीत्यादिप्रतीतिबलात्, तथा काले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य वृत्तावपि देशविशेषावच्छेदकत्वस्यावश्यकत्वं तथाविधप्रतीतिबलादेव तादृशप्रतीते कालावच्छेदेन देशवृत्तिर्देशावच्छेदेन कालवृत्तिर्वा विषय इत्यत्र विनिगमकाभावात्, अवच्छेदकत्वाधिकरणत्वयोरुभयोरेव सम्भवत्वादिति भावः । प्रतियोगिमत्यपि काले गवात्यन्ताभावस्य वृत्तौ तस्याभिमतानधिकरणतेन

[दी] तच्छून्ये च काले तदभावस्य प्रतियोग्यधिकरणत्वात् । न च संसर्गाभावादिशेषोऽत्यन्ताभाव, संसर्गाभावत्वञ्च संसर्गारोपजन्य प्रतीतिविषयाभावत्वरूप जन्यताघटकनियमघटितमिति वाच्यम्, तद्वृदन्यावृत्तित्वरूपनियमस्य तत्र घटकत्वात्; एवं नियमान्तरस्यात्र प्रवेशेऽपि न क्षतिरित्याहु । वक्ष्यते च नियमाघटितमेव संसर्गाभावादिलक्षणम् । अनुपदमेव विवेचयिष्यते संसर्गाभावत्व-

---

वारणात्कथं तमादायोक्तातिव्याप्तिवारणमित्यत आह—तच्छून्येचे ति । प्रतियोगिशून्ये प्रलयादावित्यर्थः । तदभावस्य— गवात्यन्ताभावस्य । प्रतियोग्यधिकरणत्वात्— प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभाववत्त्वात् । सामानाधिकरण्यस्याव्याप्यवृत्तितामत एव प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावस्याभावविशेषणत्वात्, अन्यथा संयोगी सत्त्वादित्यादावेवातिव्याप्तिः तस्य व्याप्यवृत्तितापक्षे प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वस्यैव निवेशनीयतया प्रलयादिवृत्तिगवात्यन्ताभावस्यान्यत्र प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वेऽपि लक्षणघटकत्वाव्याप्तेरिति भाव । संसर्गाभावत्वतद्घटितात्यन्ताभावत्वयो व्याप्तिघटितत्वेनानवस्थामाशङ्कते नचे ति । संसर्गाभावविशेषः— सदातनसंसर्गाभाव । संसर्गारोपः—तादात्म्यातिरिक्तसम्बन्धेन प्रतियोग्यारोप । तद्वृदन्यावृत्तित्वे ति । स्वाव्यवहितपूर्वक्षणावच्छेदेन तद्वतोऽन्यस्मिन्नवृत्तित्वमित्यर्थ । तत्र— जन्यत्वे । षष्ठ्यर्थे सप्तमी । नियमान्तरस्य— अविनाशित्वाव्यावृत्तविशिष्टधीनियामकत्वरूप सम्बन्धघटकनियमस्य । अत्र— संसर्गाभावत्वशरीरे । न क्षति रिति । तद्वृदन्यावृत्तित्वरूपनियमस्यैव तत्र प्रवेशनीयत्वादिति भाव । स्वमते नियमानन्तर्भावमनुपद वक्ष्यमाणत्वादाहुरित्युक्तम् । नियमाघटितमि ति । आरोपस्याभावबुद्धिहेतुताया निर्युक्तिकत्वात् तादात्म्यातिरिक्तसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वस्यैव संसर्गाभावत्वा

[दी] निवेशे प्रयोजनविरहोऽव्याप्तिश्च । अथ ज्ञानवान्द्रव्यत्वाद्विशेषगुणवान् मनोऽन्यद्रव्यत्वाज्जातिमान्भावत्वादित्यादौ समवायेन ज्ञानादेस्साध्यतायामतिव्याप्तिः, साध्यशून्यानामपि हेतुमतां विषयत्वविशेषणत्वैकार्थसमवायैस्साध्यवत्त्वादिति चेत्? नैवम्, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिनो यदधिकरणं सम्बन्धिवा तद्वृत्तित्वाभावस्य विवक्षितत्वात् । भवति चैवमन्योन्याभावोपि प्रतियोग्यसमा

दिति भावः । प्रयोजनविरह इति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य निवेशनीयतयाऽन्योन्याभावत्वादिनिरूपकप्रतियोगितामादाय दोषाप्रसक्तेरिति भावः । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैय्यधिकरण्यनिवेशकल्पमभिप्रेत्याह अव्याप्तिश्चे ति । तन्मते सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्याभावमादाय दोषवारणाय साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव निवेशनीयतया तादात्म्यसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसंसर्गाभावप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरप्यापद्यत इत्यर्थः । ननु विषयताया वृत्त्यनियामकत्वे प्रतियोगिवैय्यधिकरण्ये सम्बन्धित्वानिवेशपक्षे पूर्वस्थलीयातिव्याप्त्यसङ्गतिरित्यत आह विशेषे ति । दिगुपाधीनां देशे वृत्तानवच्छेदकत्वमेव न त्वधिकरणत्वमिति मते मनसो मूर्तत्वेपि न दैशिकविशेषणतया अधिकरणत्वमिति द्रव्यत्वमात्रस्य हेतुत्वे मनोरूपहेत्वधिकरण एव साध्याभावः प्रतियोगिव्यधिकरण इति नातिव्याप्तिसम्भव इत्यतो मनोन्ये ति । ननु दिक्कालौ नेश्वरादतिरिच्येते इति सद्धेतुरेवेत्यतो दूषणान्तरमाह जातिमानिति । साध्यशून्यानामपी ति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यादिः । एवम्– अधिकरणत्वस्थाने सम्बन्धित्वनिवेशे । अन्योन्याभावोपी ति । तथाच न तादात्म्यसम्बन्धेन

[दी] नाधिकरणः । तद्विशिष्टस्य हेत्वधिकरणवृत्तित्वं वाच्यम् , तेन

न। यत्राव्याप्तिरिति भाव । तद्विशिष्टस्य — प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यावच्छिन्नस्य । तेने ति । कपिसंयोग्येतद्वृक्षत्वादित्यादौ कपिसंयोगाभावत्वरूपसा याभावस्य गुणादौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभाववत्त्वेपि हेत्वधिकरणीभूतवृक्षादेर्न कपिसंयोगसामानाधिकरण्याभावविशिष्टकपिसंयोगाभाववत्त्वम् , यत्र सामानाधिकरण्यविशिष्टवत्त्वं तत्र तदभावविशिष्टाधिकरणत्वाप्रत्ययादतस्साध्याभावो न लक्षणघटक इति नाव्याप्तिरिति भाव । हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावनिवेशनेनाव्याप्तिवारणस्य सुकरत्वेपि मूलोपात्तहेतुसामानाधिकरण्यांशनिवेशवैयर्थ्यभिया न तथा विवक्षितम् । सार्वभौमेनादल प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकीभूतहेत्वधिकरणावच्छिन्नहेतुसामानाधिकरण्यस्य चाभावविशेषणत्वमुपेक्ष्य उपाध्यायमते प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वरूपविशेषणवैशिष्ट्यावच्छेदेन हेतुसामानाधिकरण्यरूपविशेषणवैशिष्ट्यनिवेशन एव लाघवमित्यालोच्य तदनुयायिना दीधितिकारेण प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यावच्छिन्नहेतुसामानाधिकरण्य निवेशितम् । यथाश्रुतमूललभ्योऽयमेवार्थ , प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यहेतुसामानाधिकरण्ययोरुद्देश्यतावच्छेदकविधेयभावस्य विवक्षितत्वात् , उद्देश्यतावच्छेदकविधेययोरवच्छेद्यावच्छेदकभावलाभस्य च व्युत्पत्तिसिद्धत्वात् । प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यस्य हेतुसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वे प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यरूपहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नसंयोगाभावादेस्सत्त्वादित्याप्यतत्वमङ्ग , सत्त्वादिसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवत्त्वस्य सत्त्व दिव्याप्तित्वादिनि सार्वभौमोक्तदूषणमेतन्मते निरवकाशम्, तादृशव्याप्तावपि पक्षिमात्रवृत्तित्वस्यैवावच्छेदकत्वस्य विवक्षितत्वात् , तादृशस्य च तथाविधहेतुतावच्छेदकत्वानुपपन्नत्वात् । अन्यथा विषयितासम्बन्धेन घटत्वावच्छिन्नस्य ज्ञानादावव्याप्त्यनापत्ता दुर्वारत्वात् , तादृशसम्बन्धेन

[दी] नाव्याप्यवृत्तिसाध्यकासङ्ग्रहः । तद्वद्वृत्तिभिन्नत्वं तु नार्थः, अव्याप्यवृत्तिसाध्यकाव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् । अत्र च सामानाधिकरण्यवतो न तदभाववत्त्वम्, प्रतीतेरन्यथैवोपपादितत्वादित्यस्वरसात्प्रतियोगिवैयधिकरण्येत्यादिविशेषणं वक्ष्यति । तच्च हेत्वधिकरणे

ज्ञानत्वादिसामानाधिकरण्ये ज्ञानविषयतारूपे घटत्वादेरवच्छेदकत्वात् । ननु अव्याप्यवृत्तिसाध्यकाव्याप्तिवारणाय प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वरूपं प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वमेव निवेश्यताम्, किमुक्तविवक्षया? 'गुणादौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभाववतोऽपि कपिसंयोगाभावादेः प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वविरहात्, भेदस्याव्याप्यवृत्तित्वानुपगमादि'त्यत आह— तद्वद्वृत्ती ति । प्रतियोगिमद्वृत्तीत्यर्थः । नार्थः— न प्रतियोग्यसमानाधिकरणपदेन विवक्षितः । अव्याप्यवृत्ती ति । संयोगी सत्त्वादित्यादावित्यर्थः । अतिप्रसङ्गादि ति । संयोगरूपसाध्याभावस्य द्रव्यादौ प्रतियोगिसमानाधिकरणतया तद्भिन्नत्वविरहेण लक्षणाघटकत्वादिति भावः ।

अत्र च सामानाधिकरण्यस्याव्याप्यवृत्तितायाः प्राक्स्वयं दूषितत्वात् प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावनिवेशपक्षेऽप्यतिव्याप्तिवारणमशक्यमित्येतादृशानुपपत्तिमेव 'यद्वे'त्यादिकल्पान्तरानुसरणबीजतया व्याचष्टे अत्र चे ति । असामानाधिकरण्यनिवेशकल्पे चेत्यर्थः । इत्यस्वरसादित्यनेनान्वयः । प्रतीतेः— संयोगाभावे गुणे न संयोगसामानाधिकरण्यमित्यादिप्रतीतेः, अन्यथा— गुणादिनिष्ठसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वाद्यभावविषयकतया । ननु कपिसंयोगी एतत्त्वादित्यादावपि कपिसंयोगाभावादिरूपसाध्याभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यानवच्छेदकगुणादिवृत्तित्वावच्छिन्नतया लक्षणघटकतैवेत्यव्याप्तिरत आह— तच्चे ति । प्रतियोगिवैयधिकरण्यं चेत्यर्थः । हेत्वधिकरणे— हेत्वधिकरणनिरूपितम् । एतत्कल्पे च पृथक् हेतुसामा-

[दी] बोध्यम् । प्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेत्वधिकरणवृत्त्यभावेति पुनरभावान्तार्थनिष्कर्षः । ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्यचित् तत्सामान्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकयत्किञ्चिदवच्छिन्नस्य वाऽनधिकरणत्वमुक्तम् ? आद्ये ऽव्याप्यवृत्तिसाध्यके व्याप्ति, एकप्रतियोग्यधिकरणस्यापि तद्व्यक्त्यन्तरानधिकरणत्वात्, द्वितीये संयोगसामान्याभाववान् द्रव्यत्वाभाववान् वा सत्त्वादित्यादावव्याप्तिः, साध्याभाववतो द्रव्यस्य तत्प्रतियोगिसंयोगविशेषा

नाधिकरणस्य न निवेश्यमेवेति भावः । एवञ्च हेत्वधिकरणनिरूपितप्रतियोग्यनधिकरणवृत्तिधर्मस्याभावे विशेषणं देयम्, न तु तदवच्छेदकावच्छिन्नत्वम्, अनतिप्रयोजनकत्वात् । वृत्तौ प्रतियोग्यनधिकरणनिरूपितत्वहेत्वधिकरणनिरूपितत्वयोर्निवेशापेक्षया तत्र हेत्वधिकरणनिरूपितत्वस्य हेत्वधिकरणे च प्रतियोग्यनधिकरणत्वस्य निवेशे लाघवमित्यालोच्य तथैव निष्कर्षयति– प्रतियोग्यनधिकरणीभूतेति । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणेत्यर्थः । तेन न दर्शितातिव्याप्तिः । यस्य कस्यचिदित्यादिषष्ठ्यन्तानामनधिकरणत्वमित्यनेनान्वयः । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्यचिदनधिकरणत्वम्– स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणप्रतियोगिकभेदमात्रम् । तत्सामान्यस्यानधिकरणत्वम् — स्वप्रतियोगितावच्छेदकत्वेनानुगतीकृतप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वावच्छिन्नभेदः । प्रतियोगितावच्छेदकयत्किञ्चिदिति । प्रतियोगितावच्छेदकतत्तद्व्यक्तित्वेन निवेश्य तदवच्छिन्नाधिकरणत्वावच्छिन्नभेदो वा विवक्षित इत्यर्थः । नव्यमते संयोगसामान्याभावस्य केवलान्वयित्वात् तत्र साध्य सत्त्वादि सद्धेतुरेवेत्यतो द्रव्यत्वाभाववान्वेति । तत्प्रतियोगीति । संयोगसामान्याभावप्रतियोगीत्यर्थः । तत्र संयो-

[दी] भावत्वात्, नित्यत्वादिविशिष्टद्रव्यत्वाभावात्मकतत्प्रतियोगिनोऽनधिकरणत्वाच्च, स्वाभावात्मकस्य विशिष्टस्यापि द्रव्यत्वस्य

गत्वावच्छिन्नाभावाभावस्य तत्तत्संयोगादेः संयोगसामान्यानतिरिक्तत्वादिति भाव । द्रव्यत्वरूपाभावस्य एकव्यक्तिकतया व्यक्तिविशेषाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं न घटत इत्यतस्तस्य किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमाह— नित्यत्वादी ति । आदिना जन्यत्वादिपरिग्रह ।

ननु विशिष्टाभावो विशिष्टस्यैव द्रव्यत्वस्य प्रतियोगी, नतु शुद्धस्य तस्येति कथं शुद्धद्रव्यत्वस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यानुपपत्तिरित्यत आह— स्वाभावे ति । नच सर्वस्यैव भावस्य पूर्वक्षणादिवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणतया प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्ध्या नातिव्याप्तिसम्भव इति वाच्यम्,— प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशपक्षे उक्तक्रमेणासम्भवस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन तद्वैयधिकरण्यनिवेशपक्षे स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यकस्थले साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन सर्वेषामेवाभावानां प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादव्याप्ते प्रसक्त्या यत्सम्बन्धेन स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदभावीयप्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वोभयाभाव एव विवक्षणीय, एवञ्चोक्तस्थले स्वरूपसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वाप्रसिद्धावपि संयोगादिसम्बन्धेन घटाद्यभावीयप्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेतुमन्निष्ठघटाद्यभावीयप्रतियोगिताया स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वद्रव्यत्वाभावत्वाद्यवच्छिन्नत्वोभयाभावस्याक्षतत्वादतिव्याप्तिरित्यभिप्रायात्

[टी] द्रव्यत्वानतिरेकात्, तृतीये कपिसंयोगाभाववानात्मत्वादित्यादौ व्याप्तिः, साध्याभावानां कपिसंयोगानां गुणानामधिकरणस्यात्मनस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकगुणसामान्याभावत्वावच्छिन्नानधिकरणत्वात्।

केचित्तु, स्वप्रतियोगिसामान्यानधिकरणहेत्वधिकरणकत्वेन गगनाभाव एव तादृशप्रतियोगिव्यधिकरणः, नच स्वप्रतियोगिसामान्यान्तर्गतनित्यत्वादिविशिष्टगगनाभावाभावरूपप्रतियोग्यधिकरणहेत्वधिकरणकत्वेन तस्य न तथात्वसम्भव इति वाच्यम्, नित्य एव नित्यत्वविशिष्टगगनाभावाभावो नास्तीति प्रत्ययात् तत्प्रत्ययस्य च नित्यत्वे नित्यत्वविशिष्टगगनाभावाभावाभावत्वकल्पनेनैवोपपत्तेर्गगनाभावे तदकल्पनात्, नित्यत्वविशिष्टगगनाभावाभावस्य गगनाभावाप्रतियोगित्वादित्याहुः। तन्न, तथापि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टगगनाभावाभावरूपप्रतियोग्यधिकरणहेत्वधिकरणकत्वेन गगनाभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वसम्भवात्, पूर्वक्षणावृत्तावृत्तावपि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टगगनाभावाभावो नास्तीति प्रत्ययात् पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टगगनाभावाभावत्वस्य पूर्वक्षणवृत्तित्वे कल्पयितुमशक्यत्वेन गगनाभावानतिरिक्तविशिष्टगगनाभाव एव तत्त्वस्य कल्पनीयतया पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टगगनाभावाभावे गगनाभावप्रतियोगित्वावश्यकत्वादिति। स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे तु नैष दोष इति ध्येयम्। आत्मनि संयोगसामान्याभावस्य सर्वमतसिद्धत्वविरहात् कपी ति। जन्यद्रव्यवृत्तिहेतुके हेत्वधिकरणजन्यद्रव्ये गुणसामान्याभावस्याप्युत्पत्तिकालावच्छेदेन स्वमते सत्त्वात्तत्र तादृशप्रतियोगिवैयधिकरण्यं न घटते, अत आत्मत्वहेतुकानुसरणम्। गुणसामान्याभावत्वस्य कपिसंयोगस्वरूपाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं स्फुटीकर्तुं कपिसंयोगानां गुणत्वकीर्तनम्। तत्प्रतियोगितावच्छेदके ति। तथाच तादृशाभावा अपि

[दी] भेदम्— यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत

यत्किंचित्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिन्यधिकरण एव, तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् कपिसंयोगाभावत्वस्याव्याप्तिरिति भाव । यादृशे ति यत्प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वानवच्छिन्नभेदवत्त्वमित्यर्थ । कपिसंयोग्येतत्त्वादित्यादौ यत्किंचित्कपिसंयोगादिव्यक्त्यनधिकरणत्वेपि हेतुमत कपिसंयोगत्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणसामान्यभेदवत्त्वासम्भवात् स्वपदेन तादृशप्रतियोगितोपातु न शक्यत इति नाव्याप्ति । द्रव्यत्वाभाववान् सत्त्वादित्यादौ हेतुमतो द्रव्यादेर्विशिष्टद्रव्यत्वाभावरूपप्रतियोग्यधिकरणत्वेपि द्रव्यत्वाभावत्वावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदवच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वात्, तस्य लक्षणघटकतेति नातिव्याप्ति । कपिसंयोगाभाववानात्मत्वादित्यादौ च कपिसंयोगाभावत्वावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदवच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणमेव हेतुमत्, किन्तु गुणसामान्याभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणमेव तदनवच्छेदकमेव साध्यतावच्छेदकमिति नाव्याप्तिरिति भाव । न चैवं घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणधूमवत् तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकञ्च वह्नित्वमित्याकारकस्याभावकूटावगाहिन समूहालम्बनज्ञानस्यैवानुमितिहेतुतया विशिष्टपरामर्शस्यानुमितिहेतुत्वमनुपपन्नम्, अभावकूटघटिततया व्याप्तेर्दुर्ज्ञेयत्वापत्तिश्चेति वाच्यम्, हेतुमन्निष्ठभेदप्रतियोगितायाः स्वावच्छेदकावच्छिन्नवत्त्वसम्बन्धेनावच्छेदिका या प्रतियोगिता तदनवच्छेदकत्वस्य एकसामान्याभावरूपस्य निवेशे तात्पर्यात् । तादृशभेदप्रतियोगितायाः स्वावच्छिन्नवत्त्वसम्बन्धेन अनवच्छेदकत्वस्य साध्यतावच्छेदकविशेषणतयैव सामञ्जस्येपि यथासन्निवेशे न वैयर्थ्यम् । तथाविधसम्बन्धेन तादृशभेदप्रतियोगित्वानवच्छेदक

[दी] स्तदनवच्छेदकत्वस्योक्तत्वात । अत्र च ग्राह्यसामानाधिकरण्ये हेतोर्यादृशसम्बन्ध प्रविष्टस्तेन सम्बन्धेन यो हेतुमान तत्र वर्तमानत्वमभावस्य साध्यस्य च यादृशसम्बन्ध प्रविष्टस्तत्सम्बन्धावच्छिन्नायाश्च प्रतियोगिताया अनवच्छेदकत्व वाच्यम् , तेन धूमसमवायिनिष्ठात्यन्ताभावस्य संयोगावच्छिन्नप्रतियोगिताया धूमसंयोगिनिष्ठाभावस्य च समवायावच्छिन्नप्रतियोगिताया अव

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसा यसामानाधिकरण्य व्याप्तिरिति पुनरन्योन्याभावघटितलक्षणनिष्कृष्टार्थो बोध्य । सम्बन्धसामान्येन हेतुमत्त्वनिवेशेऽव्याप्तेर्वक्ष्यमाणत्वात् सम्बन्धविशेषेण हेतुमत्त्वम्, प्रतियोगिताया सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वानिवेशेऽसम्भवस्य वाच्यतया तत्र तच्च निवेशयति— अत्रचे ति । **ग्राह्यसामानाधिकरण्ये**— अनुमितिकारणीभूतज्ञानविषय हेतुनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्यशरीरे । **साध्यस्यचे** ति । अत्रापि **ग्राह्यसामानाधिकरण्य** इति **प्रविष्ट** इति चानुषज्यते, तथाच तत्सम्बन्धेन हेतुमति वर्तते योऽभाव तदीयतत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदको यो धर्म तदवच्छिन्नस्य तेन साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन अधिकरणे तेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वर्तमानत्व तादृशसाध्यतावच्छेदक सम्बन्धेन साध्यानुमितिप्रयोजकमित्यर्थ । व्यापकताघटकसाध्यीयसम्बन्धेन साध्याधिकरणे तादृशसाधनीयसम्बन्धेन साधनस्यावर्तमानत्वग्रहदशायामनुमितिवारणाय सामानाधिकरण्यशरीरेपि सम्बन्धविशेषनिवेशनम् ।

वस्तुतस्तु विरुद्धत्वेन ज्ञायमानधर्मवत्ताज्ञानस्यानुमितावेव प्रतिबन्धकतया वक्ष्यमाणतया सामानाधिकरण्यशरीरे सम्बन्धविशेषानिवेशेपि न क्षति , सामानाधिकरण्यावगाहिताया प्रयोजकत्वञ्च विशिष्टपरामर्शनिर्वाहायैवेष्यते, पर्वतीयधूमव्यापको वह्निरिति व्यापकतापरामर्श-

[दी] च्छेदकत्वेपि वह्नित्वस्य न क्षति । यद्वा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्व हेतुमतो वक्तव्यम्, तथाच सम्बन्धभेदेन प्रतियोगिता न विशेषणीया, एवं स्थिते सामानाधिकरण्यादौ सम्बन्धित्व निवेशनीयम्, न त्वधिकरणत्वम्, तथाच धर्मिणो व्याप्यत्व व्यापकत्व च निर्वहति । तथाहि, तादात्म्येन धूमवत सम्बन्धिनि महानसे वर्तमानो यो ऽन्योन्याभावस्तस्य तादात्म्य सम्बन्धावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदनवच्छेदकवह्निमत्त्वावच्छिन्नस्य

हेतुताया दूषितत्वात्, नच स्वव्यापकसाध्यकहेतुमानित्याकारक सामानाधिकरण्यानवगाहिविशिष्टपरामर्श एव हेतुरास्तामितिवाच्यम्, वहुव्रीह्यर्थस्य सामानाधिकरण्यपर्यवसितत्वात, इति ध्येयम् । प्रतियोगि वैयधिकरण्यशरीरे प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्थाने साध्यतावच्छेदक सम्बन्धनिवेशन एव साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवद्भेदाधिकरणनिष्ठ सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्याभावमादाय दूषणस्यापि निराकरणसम्भवे प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशनमफलमित्याशयेनाह— यद्वेत्यादि । तादात्म्यसम्बन्धेन व्यापकतानिर्वाहाय प्रतियोग्यनधिकरणत्वमनुक्त्वा प्रतियोग्यसम्बन्धित्वमभिहितम् ।

ननु प्रतियोगिवैयधिकरण्ये सम्बन्धित्वनिवेशेऽपि तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तिर्न निर्वहति, तादृशसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याधिकरणाप्रसिद्ध्या तद्घटितसाध्यसामानाधिकरण्यस्याप्रसिद्धेरित्यत आह— **एवंस्थिते** इति । प्रतियोगिवैयधिकरण्यशरीरे सम्बन्धित्वनिवेशे सतीत्यर्थ । **सम्बन्धित्वं निवेशनीय** मिति । तथाच साध्यसामानाधिकरण्य साध्यसम्बन्धिसम्बन्धित्वम् । अभावस्य हेतुसामानाधिकरण्यमपि हेतुसम्बन्धिसम्बन्धित्व आदिना ग्राह्यम् । **धर्मिणः**— धूमवत्त्वादे र्वह्निमदादेश्च । तदेव दर्शयति— **तथाही** ति । **तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्ने** ति पूर्वकल्पाभिप्रायेण । धूमवद्वह्निमतोरभेदमुक्त्वा धर्मिणो

[दी] वह्निमतस्तादात्म्येन सम्बन्धिनि महानसे धूमवतस्तादात्म्येन सम्बन्धित्वम् , एवं धर्मिणो धर्मव्यापकत्वव्याप्यत्वे बोध्ये । अत एव जलादीनां पृथिवीत्वाभावव्याप्यत्वं तत्र तत्रोक्तं सङ्गच्छते । यथा च यादृशेन सम्बन्धेन हेतोर्व्याप्यता गृहीता तादृशेन सम्बन्धेन तस्य पक्षविशिष्टज्ञाने यादृशेन सम्बन्धेन च साध्यस्य व्यापकत्वमवगतं तादृशेनैव साध्यपक्षयोः विशिष्टानुमितिः, तेन

धूमवदादेर्वह्न्यादिरूपधर्मव्याप्यत्वं वह्निमदादिरूपधर्मिणश्च धूमादिरूपधर्मव्यापकत्वं चाह— एवमिति । अतएव तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तिव्यवस्थापनादेव, तत्र तत्रोक्तमिति पृथिवीत्वेनेतरभेदसाधनार्थेत्यादि । सङ्गच्छत इति । अन्यथा जलादीनां संयोगादिना पृथिव्यादिवृत्तितया तेन सम्बन्धेन व्याप्तेर्जलादिभेदसाधनानुपयोगितया च तदुक्तञ्च सङ्गच्छतेऽरिति भावः । पृथिवीत्वाभावस्य स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नाभावेन पृथिवीत्वस्वरूपेण जलादिभेदं सिद्ध्यति, नतु कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावेनेत्यत्र पृथिवीत्वेन व्याप्यस्य जलादेरन्योन्याभाव एव सिद्ध्यति न त्वत्यन्ताभाव इत्यत्र वा किं नियामकमित्याशङ्कायां व्यतिरेकिणि तत्सम्बन्धघटितव्यापकत्वेन गृह्यमाणस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकादेवाभावाद्धेतोर्येन सम्बन्धेन यस्य व्याप्यता गृहीता तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक एव तदभावस्सिद्ध्यतीति समाधास्यन् अन्वयिनि व्यापकतावटकसम्बन्धेन व्याप्यवत्ताज्ञानात् व्यापकताघटकसम्बन्धेनैव व्यापकं सिद्ध्यतीति नियमं दृष्टान्तविधया दर्शयति — यथाचेति । तादृशेन — तादृशेनैव । विशिष्टज्ञाने— पक्षधर्मिकविशिष्टज्ञाने । विशिष्टानुमितिः — वैशिष्ट्यविषयकानुमितिः । व्याप्यताघटकसम्बन्धेनैव व्याप्यव्याप्यवत्ताज्ञानं हेतुरिति नियमस्य व्यापकताघटकेनैव सम्बन्धेन च व्यापकस्यानुमितिनियमस्य च क्रमेण प्रयोजनमाह — तेनेति ।

[टी] न संयोगेन धूमावयवे नवा समवायेन पर्वते वह्निधी, तथैव वगतव्यापकतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकस्याभावग्रहे गृहीतव्याप्यता घटकसम्बन्धेन व्याप्यस्याभावसिध्यतीति । कथमन्यथा समवायेन वह्निविरहिणि महानसे संयोगेन संयोगेन वा वह्निविरहिणि स्वावयवे समवायेन धूमो न निवर्तते, निवर्तते च संयोगेन वह्निविरहिणि स्वावयवे संयोगेनेति [नियम] उपपद्यते ? तथाच तादात्म्यसम्बन्धेन जलादीनां व्याप्यत्वग्रहात् व्यापकनिवृत्त्या तादात्म्येनैव तेषामभावस्सिद्ध्यति, स एव चान्योन्याभावः ।

अवयवीण्डेमावस्यामान्तस्येति शेष । धूमावयवे न वह्निरित्यन्वयः । तस्य समवायेन वह्निव्याप्यधूमवत्त्वेऽपि व्याप्यतावच्छेदकेन संयोगेन तद्वत्त्वाभावादिति भावः । नवा समवायेनेति । पर्वतासिद्धत्वं प्रति

[दी] इत्थमेव च तादात्म्य द्वव्शशिशुपयो व्याप्तिनिश्चय इति सङ्गच्छते । अतएव गोत्वत्वाग्रहदशाया यत्र सास्नादिस्ता गौरिति तादात्म्येन

ननु ... रिति भाव । तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तौ प्राचां सम्मति माह—इत्थमेव चेति । तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तिस्वीकारेणैव, इति, ग्रन्थ सङ्गच्छत इत्यन्वय । ननु तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्त्यनभ्युपगमे का क्षति? पृथि या जलादिभेदसिद्धेर्जलादिभेदाभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वेन पृथि वीत्वज्ञानादेव सम्भवात्, पृथिव्येकदेशे जलादिभेदप्रसिद्ध्या तादृश याप्ति ग्रहसम्भवान्न्य व्यतिरेकिणा वदयमापत्वात्, तादात्म्यसम्बन्धेन धर्मिणोऽनु मितरप्यनुभवसिद्धत्वे धर्मितदात्म्यनिष्ठव्यापकतानानस्यैव तद्धेतुताया स्वी करणीयत्वात्, अग्निप्रनिचिन्धक तत्तादात्म्यादिविषयकानुमितौ तादा त्म्यसम्बन्धेन तस्य विषयत्वापगमे क्षतिविरहादित्यत आह—अत एवेति। अत एव—तादात्म्येन व्याप्तिस्वीकारादेव । गोत्वत्वाग्रहदशाया गाः सिद्ध्यतीत्यन्वय । अन्यथा तत्र गोत्वत्वरूपसाध्यतावच्छेदकानुपस्थित्या गोत्वसाध्यकानुमित्यौपयिकव्याप्तेर्दुर्ग्रहतया गोत्वसाध्यकानुमिते, गोतादा त्म्यस्यापि गोत्वरूपतया तन्निष्ठव्यापकताया अपि गोत्वत्वोपस्थितिम त रेण दुर्ग्रहतया तादात्म्यधर्मिकत्वस्य ज्ञानाभावात तादात्म्यसम्बन्धिकगवानु मितव्याम न्भवेन अयं गारित्य कारकानु मतरनुभवसिद्धाया अपलापप्रसङ्गा दिति भाव ।

तन्मते—स्वरूपतस्साध्यतावच्छेदकप्रकारिकायामनुमितौ स्वरूपत-साध्यतावच्छेदकाकारकस्य साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वस्यावच्छेदेन साध्यतावच्छेदकरूपावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावावगाहिज्ञानस्य हेतुतया तत्र गोत्वत्वज्ञानानपेक्षणेनानुपपत्त्यभावात्, उक्तयुक्त्या तादात्म्येन व्यापकतासिद्धिरत्र गोत्वत्वावच्छेदकतया यत्र गौस्तत्र सास्नादिरिति व्याप्तिग्रहाधीनगवादिहेतुकसास्नादिसिद्ध्यनुरोधात् तत्सम्बन्धेन व्याप्यतासिद्धिरपि द्रष्टव्या ।

केचित्तु तादात्म्यसम्बन्धेन व्यापकत्वानुपगमेऽपि गवान्यावृत्तित्वरूपव्याप्तिज्ञानाद्गोत्वादिविधेयकानुमितिनिष्प्रत्यूहेव, तथा सति अयं गौरित्याकारकत्वाप्यनुमितेर्निर्वहति, स्वरूपतो गोत्वावगाहिनो गवान्यावृत्तित्वज्ञानात्स्वरूपत एव गोत्वविषयित्वास्तस्याः सम्भवात्, गवाऽवच्छिन्नविधेयताया अक्लृप्तत्वात्तादात्म्यसम्बन्धेन गोरेव विधेयत्वमुचितम्, अयं गौरित्यादिवाक्यजन्यबोधे तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नगवादिविधेयताया क्लृप्तत्वादिति वाच्यम्,— अयं गौरित्याकारके इदन्त्वावच्छिन्नविशेष्यक-गोत्वादिप्रकारकप्रत्यक्षे या गोत्वादिप्रकारता तस्या एव विधेयतात्वोपगमे अनुमितौ तत्कल्पनेऽतिरिक्तविधेयताकल्पनाभावात्, अस्तु वा गवा यावृत्तित्वरूपव्याप्तिज्ञानादेव तादात्म्येन गवानुमितिः, किं तादात्म्येन व्यापकतये त्याशङ्कानिराचिकीर्षयोक्तं गोत्वत्वावच्छेदकतयेति, गवेतरावृत्तित्वस्य हेतुभूतसाध्यतावच्छेदकतायामित्यर्थ इत्याहुः । तन्न, गवेतरावृत्तित्वनाम्य गोत्वत्वशब्दार्थतावरहेण उदाहरणताया दुर्वारत्वात् । गोत्वत्वपदं तद्व्यावृत्ति धर्मपरमिति तु न सम्यक् गोत्वत्वस्य विशिष्टगोवृत्तित्वरूपस्य स्वरूपतो भानासम्भवेन तज्ज्ञानदशायां तद्वृत्तिधर्मभानस्यावश्यकत्वात् ।

अपरे तु गोत्वत्वावच्छेदकतामपि गाम्भिद्धयतीत्यत्रैव । यदा केवलान्वयिनि न भासते तदापि तत्र गौर्भासत इत्यर्थः । तदन्यदा

गोत्वादिप्रकारिका गवानुमितिर्भवतीति भावः । तादात्म्येन व्यापकतानुगमे गोत्वस्यैव सास्नादिलिङ्गकानुमितौ भानस्योपगन्तव्यतया विधेयतासाध्यावच्छिन्नानियमेन स्वरूपतो गोत्वप्रकारकानुमितेरनुभवसिद्धाया अनुपपत्तिरित्युपष्टम्भसङ्गतिरिति भावः । यत्तु अनवच्छेदकांशे तादात्म्यसम्बन्धेन स्वरूपतः साध्यतावच्छेदकप्रकारकज्ञानादनवच्छेदकांशे आधेयतासम्बन्धेन स्वरूपतः प्रकारकज्ञानाद्वा स्वरूपतस्तत्प्रकारकानुमितिरित्युपगमेन गोत्वव्याप्यवत्तादशायामपि तादात्म्येन व्यापकताज्ञानाभावादनुमितेर्निर्वहतीति नास्त्यनुपपत्तिरिति, तदसत् अथ गोत्वादिज्ञानस्यावश्यकत्वे स्वरूपतो गोत्वादिविशेषितप्रकारिताप्रकारेण ज्ञाने ऽतादात्म्यसमवायातिरिक्त निरूपितत्वसम्बन्धेन गोत्वादेः स्वरूपतः प्रकारताया भावाभ्युपगमेऽपि समवायातिरिक्तेनापरसम्बन्धेन स्वरूपतः प्रकारताया अप्रामाणिकत्वात्, अन्यथा व्यापकताज्ञानहेतुतामते स्वरूपतो ज्ञानत्वेऽविधेयतावच्छेदकत्वानुपपत्त्या केवलान्वयिग्रन्थे तज्ज्ञानस्यानुमिति हेतुताखण्डन दीधितिकृतो विरुध्येत, उक्तक्रमेण तन्निर्वाहात् । न च तथापि प्रतियोगिताधर्मिकोभयाभावघटितलक्षणाभिप्रायकत्वापि न तदसम्भवस्य निर्गतिर्वाच्यम्, प्रकारिताया इवावच्छेदकताया अपि निरूपितत्वसम्बन्धेन नाते स्वरूपतः प्रकारताभिप्रायकैतद्ग्रन्थसमर्थनेऽप्यस्याप्रामाणिकत्वाभिप्रायेणाग्रिमव्याख्यानानुसारेणापरिष्कृतत्वमङ्गले ।

परे तु गोत्वाद्यग्रहदशायामपि स्वरूपतो भासमानगोत्वावच्छिन्ने हेतुनिष्ठभेदप्रतियोगितानिरूपितताद्रूप्यसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताभावरूपान्योन्याभावघटिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नव्यापकताज्ञानात् तादात्म्येन स्वरूपतो गोत्वप्रकारकानुमितिसम्भवात्येन, एतद्रूपेणावच्छेदकेऽपि यदवच्छेदकतानवच्छेदकत्वेनावच्छेदकताभावस्थीयत्वैवान्योन्याभावघटितलक्षणस्य सम्भवात् यद्धर्मावच्छिन्नत्वादिना परिष्करणीयत्वात्, एतदभि

[दी.] गितावच्छेदकसम्बन्धरूपत्वे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्य सम्बन्धित्वाभिधाने वा पृथिवीत्वादिव्यापकत्वमपि, तदभाववतोऽपि पृथिव्यादेस्संयोगेन तत्सम्बन्धित्वात्, सिद्धिरपि तस्य तथैव, ननु वृत्तिनियामकसम्बन्धेन, तेनासम्बन्धित्वादव्यापकत्वाच्च,

---

यद्वेत्याद्युक्तकल्पे वृत्त्यनियामकसंयोगसाधारणरूपेण तादृशसम्बन्धत्व विरहेऽपि न क्षतिः, सन्तु प्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशादित्याशयेनाह— साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेति । पृथिवीत्वादिव्यापकत्वमपीत्यत्र संयोगेन गगनादेरित्यनुषज्यते । ननु प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशे पृथिव्यादिनिष्ठ समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितया गगनादेर्न पृथिवीत्वादि व्यापकतासम्भव इत्यत आह— तदभाववतोऽपीति । समवायादिना गगनाद्यभाववतोऽपीत्यर्थः । तत्सम्बन्धित्वात् — गगनादिसम्बन्धित्वात् । तथाच तादृशगगनाद्यभावो न साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्य सम्बन्धिहेतुमन्निष्ठ इत्यभावान्तरमादाय लक्षणसत्त्वं निष्प्रत्यूहमेवेति भावः । ननु संयोगेन गगनव्यापकत्वे बाधाद्यनवतारदशायां भ्रान्तस्य वृत्तिनियामकसंयोगेनैव कथं गगनानुमितिरित्यत आह । सिद्धिरपीति । तथैव— वृत्त्यनियामकसंयोगेनैव । तेनासम्बन्धित्वादिति । तथाच तादृशसम्बन्धावगाहनेऽनुमितेर्भ्रमत्वम् तत्र भ्रमात्मकपरामर्शस्यापेक्षितत्वादिति भावः । 'यद्रूपावच्छिन्नयत्सम्बन्धस्य व्यापकतावटकत्वं तद्रूपावच्छिन्नतत्सम्बन्धेनैवानुमिति' रिति नियमाभिप्रायेण दोषान्तरमाह— अव्यापकत्वाच्चेति । वृत्त्यनियामकेन सम्बन्धेनैव गगनाद्यभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतया वृत्तिनियामकसंयोगेन प्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगिताया गगने सत्त्वेन तत्सम्बन्धस्य व्यापकतावटकत्वादि-

[दी] व्याप्यवृत्तिरपि व्यापकं न स्यात्, स्वावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽसम्बन्धिनि काले वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगितायाः तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य

व्याप्यवृत्तिसाध्यके प्रतियोगिवैयधिकरण्यानुपादानेन केवलान्वयिनित्य वाच्यत्वादिव्यापकतासम्भव इत्यत आव्याप्यवृत्तीति । कालिकसम्बन्धेनाव्याप्यवृत्तित्वं च व्यतिरेकिमात्रस्यैव, केवलान्वयिनोऽप्यनित्यस्य विश्वविषयकज्ञानविषयत्वादेर्बोध्यम् । एतत्सर्वञ्च समवेतव्याप्त्यभिप्रायेणाभिहितम् । अन्यवृत्तिहेतुकेऽन्यसम्बन्धेन साध्यतायाञ्च हेतुमति सर्वत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमन्मात्रस्यैव तेन सम्बन्धेन वृत्तित्वभ्रमदशायामनुमितिजनकज्ञानानुपपत्तिरपि द्रष्टव्या । एवं कालिकसम्बन्धेन व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि साध्यस्य तेन सम्बन्धेनाव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदशायां प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटिताया प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितायाश्च दुर्ग्रहत्वान्महाकालत्वादिहेतुकानुमित्यनुपपत्तिरपि ।

स्वावच्छेदकसम्बन्धेन स्वावच्छेदकविशिष्टानधिकरणहेत्वधिकरणवृत्त्यभावप्रतियोगिता साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिवेशस्वरूपे तादृशप्रतियोगित्वाश्रयसद्धर्मावच्छिन्नत्वमपि स्फुटीकरोति— स्वावच्छेदकेति । स्वम्— प्रतियोगिता । काले— महाकाले । तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य— कालिकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य । असम्भवादिति योजना । कालिकसम्बन्धेन वृत्तिमन्मात्रस्यैव महाकाले वृत्तेरवृत्तेश्च तेन सम्बन्धेन सम्बन्धिनोऽप्रसिद्ध्या कस्यापि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमद्वृत्तित्वासम्भवेन समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नघटाद्यभावस्य तथात्वेऽपि प्रतियोगितायाश्च समवायादिसम्बन्धेनैवावच्छिन्नत्वादिति भावः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्य

[दी] तेन सम्बन्धेन यत्प्रतियोगिसम्बन्धि तदन्यत्वस्य च काले

सम्बन्धिहेतुमद्वृत्त्यभावीयसम्बन्धावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रतियोगितानिवेशच्चे तादृशसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमत एवाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरित्याह– तेनेति । तेन सम्बन्धेन– कालिकसम्बन्धेन । गगनाद्यभावप्रतियोगिन तेन सम्बन्धेन सम्बन्धिरूपप्रतियोग्यप्रसिद्ध्या तेन सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वासिद्धिं स्फुटीकर्तुं प्रतियोग्यसम्बन्धित्वस्यैवानभिधाय यत्प्रतियोगिसम्बन्धि तदन्यत्वस्येत्याकारेणाभिधानम् ।

अथ कालिकसम्बन्धेन महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नाभाव एव महाकाले प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिव्यधिकरण प्रसिद्ध, तमादायैव च लक्षणसमन्वयात्कथमव्याप्त्यभिधानम् ? नहि महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटादिनिरूपित कालिकसम्बन्धो महाकाले सम्भवति, तद्धर्मिवृत्तित्वविशिष्टनिरूपितसम्बन्धानुयोगितायास्तद्धर्मिनियतत्वात्, अन्यथा सत्त्वादिमति गुणादौ द्रव्यादिवृत्तित्वविशिष्टसत्ताद्यभावस्यानुपपत्ते, न चैवं ह्रदादिवृत्तित्वविशिष्टवह्न्याद्यभावादेर्विषयितयाप्रसिद्धिः स्यात्, ज्ञाने ह्रदादिवृत्तित्वानिरूपकत्वादिति ह्रदो वह्निमानित्यादौ तादृशविशिष्टस्य बाधादिरूपस्य हेत्वाभासत्वं न स्यात्, ज्ञाननिष्ठविषयितया यादृशविशिष्टवत्त्वप्रतियोगिताप्रतिबन्धकतावच्छेदकं तादृशविशिष्टस्यैव तथात्वात्, नहि च तत्सम्बन्धेन तद्धर्मिसम्बन्धित्वविशिष्टनिरूपितस्तादृशसम्बन्धो विशेषणकोटिप्रविष्टतद्धर्मिनियत इति सम्बन्धान्तरेण ह्रदादिवृत्तित्वविशिष्टनिरूपितविषयितासम्बन्धो ज्ञाने सम्भवत्येवेत्युच्यते, तदापीच्छादिविषयत्वविशिष्टघटादिनिरूपितविषयितासम्बन्धस्य ज्ञाने ऽसम्भवादिच्छाविषयत्वाभावादिसाध्यकस्थलादिपक्षकस्थले तादृशवि

शिष्टस्य बाधादिरूपस्य हेत्वाभासत्वानुपपत्तिर्दुर्वारैवेति वाच्यम्,—विशिष्ट निरूपितविषयितातिरिक्तसम्बन्धस्यैव विशेषणीभूतसम्बन्धितानिरूपकाधिकरणत्वनियामकत्वोपगमात्, तद्धर्मविशिष्टतन्निरूपितविषयिताया वदंशे तद्धर्मप्रकारकत्वमात्रस्य अपेक्षितत्वादिच्छाविषयो घट इत्यादिज्ञाने इच्छाविषयत्वविशिष्टघटादिनिरूपितविषयितासत्त्वे बाधकाभावात्, न चैतदनुरोधेनैव विशेष्यवृत्तिघटकसम्बन्धेन विशेषणविशेष्योभयाधिकरणेऽपि विशिष्टाधिकरणत्वं स्वीक्रियते, प्रकृते च इच्छाविषयत्वतादृशघटयोर्द्वयोरपि विषयितासम्बन्धेन ज्ञाने सत्त्वात् तादृशविशिष्टाधिकरणत्वं ज्ञानेऽक्षतमेवेति नेच्छाविषयत्वविशिष्टघटादेर्हेत्वाभासत्वानुपपत्तिः, इत्थं च कालिकसम्बन्धेन महाकालान्यतरस्य महाकाले सत्त्वात् विशिष्टाधिकरणत्वं महाकाले वर्तत एवेति कथं विशिष्टाभावप्रतियोगिव्यधिकरण इति वाच्यम्,— विशेष्यसम्बन्धेनोभयाधिकरणेऽपि विशिष्टाधिकरणत्वाङ्गीकारे घटपटोभयसंयुक्ते भूतले घटसमवायिकपालसंयुक्तत्वविशिष्टपटनिरूपिताधिकरणत्वप्रसङ्गात्,इच्छाविषयत्वं घटश्चेति समूहालम्बनेऽपि तादृशविशिष्टाधिकरणत्वसत्त्वापत्त्या प्रतिबन्धकतातिरिक्तवृत्तितया तस्य हेत्वाभासत्वानुपपत्तितादवस्थ्यादिति, न च महाकाले महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटाद्यधिकरणत्वानुपगमे निराधारत्वापत्तिरिति शङ्कनीयम्, तादृशविशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वविरहस्य महाकालेऽसत्त्वेऽपि घटादिघटत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपिताधिकरणतासत्त्वेनैव सर्वाधारत्वोपपत्तेः ।

अत्र केचित्— कालिकसम्बन्धेनाधारता महाकालस्यैव ननु, सूर्यक्रियादेः, इदानीं घट इदानीं पट इत्यादिप्रतीत्या क्रियादिरूपकालोपाधिना तत्कालावच्छिन्नाधारतावच्छेदकत्वस्यैवावगाहनात्, अत एव तेषां

कालविशेषणतया कालोपाधित्वप्रवादः, तादृशप्रतीत्या क्रियादावेव घटा
द्याधारत्वावगाहित्वोपगमे तादृशप्रतीतीनां अनुगताधारतावगाहित्वानुभव
विरोधात्, कालत्वेनाखण्डोपाधिना सर्वक्रियादीनामनुगतेन तादृशानुभवो
पपादने महाकालस्यैवाप्रामाणिकतापत्तेः,— इति प्राचीनमताभिप्रायेणाप्यव्या
प्त्याशङ्का; तथा च सति कालिकसम्बन्धेन महाकालान्यवृत्तित्वस्यैवा
प्रसिद्ध्या तद्विशिष्टघटाद्यभावमादाय लक्षणगमनासम्भवात्। न च
क्रियादेः कालत्वानभ्युपगमेन तदभिप्रायेण चेदम् ग्रन्थः तदाऽष्टद्रव्या
तिरिक्तद्रव्यात्मकतया अव्यावर्तकतयाऽभिधानासङ्गतिरिति वाच्यम्,
तादृशद्रव्यात्मक एव काल इति मतविशेषसूचनार्थकतया तत्सङ्गतेः।
तन्मात्रवृत्तित्वं च हेतोर्लक्ष्यतावच्छेदकत्वेनाभिहितम्, इतरवृत्तेर्व्यभिचा-
रित्वात्। अथवा भवतु कालोपाधिरपि कालिकसम्बन्धेनाधिकरणम्,
तदधिकरणत्वसाधकश्चेदानीं घट इदानीं पट इत्यादि प्रत्ययो व्यवहारश्च,
तस्य चाऽनुगतोपाधिमात्रविषयकत्वेऽनुगताधारत्वावगाहित्वानुपपत्त्या
क्रियारूपोपाधिविशिष्टमहाकालस्य घटाद्याधारत्वावगाहित्वमावश्यकम्, विशिष्टे
घटाद्याधारत्वावगाहित्वे विशिष्टान्तर्गतविशेषणेऽपि तदवगाहित्वमावश्यक
मिति खण्डकालस्य कालिकसम्बन्धेनाधारतासिद्धिः, एवञ्चेदानीं महा
कालान्यवृत्तित्वविशिष्टो घट इति प्रत्ययादिः खण्डकाले विशिष्टाधार
तायां मानं न त्वन्य इति तत्र तत्साधकप्रत्ययबलादेव महाकाला
न्यवृत्तित्वनिरूपकस्यापि महाकालस्य विशिष्टाधारत्वसिद्धिर्दुर्वारैव, तथा
च महाकाले विशिष्टघटाभावेऽपि विशिष्टप्रतियोगिसमानाधिकरण°, तादृश
घटानभ्युपगमे खण्डकाले न विशिष्टप्रतियोग्यधिकरणत्वमपि सिद्धिरित्युक्त
स्थले ऽव्याप्तिवारणमशक्यमित्याहुः।

अन्ये तु— कालिकसम्बन्धः स्वरूपानतिरिक्तः, तथा च खण्ड
कालमहाकालानुयोगिकत्वादिसम्बन्धानां तदन्यतमरूपेण अननुगमकस्य

[गी]ऽसम्भवात् । नच तादृशसम्बन्धेन हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्त्य
वृत्तिप्रतियोगितानवच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिसामान्यकत्वमेव वक्तव्यम्,
तथाचावृत्तिगगनाद्यभावद्वारैव न तत्सिद्धि

मतावच्छेदकाभावेन प्रत्येकमेव सम्बन्धता, तथाच महाकालस्वरूप
सम्बन्धेनैव घटादेः महाकालादिव्यापकता वाच्येति दुरुद्धरैवाव्याप्तिः,
तादृशसम्बन्धेन महाकालान्यवृत्तित्वस्याप्रसिद्धेरिति वदन्ति तदसत्,
स्वरूपाणां प्रातिस्विकरूपेण सम्बन्धत्वे यत्किञ्चित्खण्डकालस्वरूपसम्बन्धेन
साध्यतायां तादृशखण्डकालमात्रवृत्तिहेतुकस्य प्रतियोगिव्यधिकरणाभावा
प्रसिद्धिसम्भवात् महाकालमात्रवृत्तिहेतुकानुधावनस्य निर्बीजत्वापातात् ।

परन्तु साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमित्यौपयिक
व्याप्तावेव प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिवैय्यधिकरण्यनिवेशः न तु
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमित्यौपयिकव्याप्तौ अन्यथा
महाकाले पृथिव्यादिवृत्तित्वोपलक्षितजातेरनुमानानुपपत्तेः साध्यतावच्छे
दके प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेद
कत्वात् इत्यादि साध्यतावच्छेदकवत्त्वेनाग्य यत्र साध्यता तत्रैवा
व्याप्तिरुद्भावनीयेऽथ अत्र यथाश्रुतप्रतियोगिवैय्यधिकरण्यस्यैव निवे
शेन महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटाभावस्यापि लक्षणघटकत्वादित्याहु,
तदपि न साधु आग्रिमविशिष्टपदोपादानतद्व्यावृत्तिप्रदर्शनादिविरोधात् ।
तादृशसम्बन्धेन— प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकसम्ब
न्धेन वा । वक्तव्यम्— अभावविशेषणतयाऽभावपूर्वप्रतीकेन विवक्ष
णीयम् । गगनाद्यभावद्वारैवे ति । तत्प्रतियोगिनः कालिकसम्ब
न्धेनाधिकरणाप्रसिद्धया तदनधिकरणत्वप्रसिद्धेरपि वृत्तिमति प्रसिद्ध्या

[टी] भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वविशिष्टगुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तात्वविशिष्टसत्तादिकन्तु न मनोगुणादिवृत्ति, संयोगसामान्यञ्च न यत्किञ्चिद्द्रव्यावृत्तीति वाच्यम् ,—

प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वोपादानस्य पूर्वोक्तस्थल एव व्यावृत्तिं स्मारयति । भूतत्वे ति । यद्यपि पूर्वं विशिष्टसाध्यकेऽतिव्याप्तिप्रदर्शनोत्तर विशिष्टस्यातिरिक्ततापक्षे तदसङ्गतेरस्वरसादुभयसाध्यकातिव्याप्तिर्दर्शिता , तथापि द्वन्द्वे अल्पाक्षरस्य पूर्वनिपातनियमादुभयत्वविशिष्टान्तस्य प्रागभिधानम् । अत्र पूर्वस्थले द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया व्यासज्यवृत्तित्वोपगमे ऽतिव्याप्तिर्न सम्भवतीत्यस्वरसेनैव द्वितीयस्थलातिव्याप्त्यवतारण पूर्वाभिप्रायविरोधादनुपादेयम् । न मनोगुणादिवृत्ती ति । एकविशेषावच्छिन्ने तद्वृत्तित्वसत्त्वेपि तद्वृत्तितानवच्छेदकविशेषान्तरावच्छिन्ने तत्र तद्वृत्तित्वाभावो ऽक्षत एव, एकरूपावच्छिन्न एव तत्तदभावयोर्विरोधेनावृत्तेरित्यभिमान । नचैव विशिष्टान्तानुपादानेपि सत्तादौ विशिष्टसत्तात्वादिना गुणाद्यवृत्तित्वसत्त्वेन विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकतया ऽतिव्याप्त्यप्रसक्तेर्न विशिष्टान्तव्यावृत्तिसम्भव इति वाच्यम् , प्रतियोगिनि किञ्चिद्रूपावच्छिन्ने हेत्वधिकरणयत्किञ्चिद्व्यक्तिवृत्तित्वाभावस्य लक्षणघटकत्वे सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावपि सत्तात्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य लक्षणघटकत्वापत्त्याऽव्याप्त्यापत्ते' हेत्वधिकरणावृत्तित्वस्य तद्वृत्तिभिन्नत्वरूपस्यैव निवेशनीयतया विशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकत्वानिर्वाहेणातिव्याप्तिवारणासम्भवाद्व्यावृत्तिसङ्गते । सामान्यपदप्रयोजनमाह — संयोगसामान्यञ्चे ति । संयोगी द्रव्यत्वादित्यादौ संयोगत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगियत्किञ्चित्संयोगव्यक्तेर्हेत्वधिकरणयत्किञ्चिद्घटादिव्यक्त्यवृत्ति -

[दी] विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात् ,

स्वसत्त्वेऽपि तत्प्रतियोगिसामान्ये तदसत्त्वेन तादृशाभावस्य लक्षणाघटक तया नाव्याप्तिरित्यर्थः । विशेष्यवृत्तेर्विशिष्टानुयोगिकाभावोऽप्रामाणिक इत्याशयेन दूषयति विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वा दिति । तथाचो भयत्वादिविशिष्टस्य मूर्तत्वादेः शुद्धमूर्तत्वानतिरिक्ततया मूर्तत्वादिवृत्तेर्मनो वृत्तित्वादेरभावस्य उभयत्वादिविशिष्टेऽपि तस्मिन्नसम्भवाद्भूतत्वमूर्तत्वोभय वान् मूर्तत्वादित्यादावव्याप्तिर्विशिष्टान्तोपादानेऽपि दुर्वारैवेति भावः । नच भूतत्वमूर्तत्वोभयं न मनसि गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता न गुणे इत्यादि सर्वानुभवसिद्धप्रतीतिबलाद्विशिष्टसत्ताद्यवच्छिन्ने मनोगुणादिवृत्ति त्वाभावसिद्धेरावश्यकत्वान्नाव्याप्तिरिति वाच्यम् , तादृशप्रतीत्या मनो गुणाद्यधिकरणत्वविशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नाभावस्यैवावगाहनात् , ज्ञानो न किञ्चित्समवैतीति निश्चयदशायां ज्ञानो न भूतत्वमूर्तत्वोभयं मनो विशिष्टसत्ता इति प्रतीतिवत् मनसि गुणे न किञ्चित्समवैतीति भ्रम दशायामपि तादृशप्रतीतेरानुभविकतया मनोगुणादिसमवेतत्वाभावस्य तद्विषयत्वासम्भवेन मनोगुणाद्यधिकरणत्वाभावस्य तद्विषयताया आव श्यकत्वात् तादृशभ्रमाभावकालीनतादृशप्रतीतेरपि तस्यैव विषय त्वौचित्यात् , अन्यथा कल्पनागौरवापत्तेः , भूतत्वमूर्तत्वोभयं न मनोवृत्ति गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता न गुणवृत्तिरित्यादिप्रत्ययस्य तादृशोभयत्वविशिष्ट सत्तात्वादौ मनोगुणादिवृत्तित्वावच्छेदकत्वाभावं तादृशवृत्तित्वे तादृशो भयत्वविशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छेद्यत्वाभावं वा ऽवगाहते , तत्र तादृशाभावस्य दलसत्त्वात् । नच यन्निष्ठाधिकरणवृत्तित्वावच्छेदकत्वप्रतियोगिता वच्छेदकत्वस्यैव निर्वचनीयम् , उभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगिताव च्छेदकोभय घटितमनोगुणादिवृत्तितावच्छेदकत्वाद्दृशाभावसत्त्वेन नाति

[दी] समवायेन जातेस्साध्यत्वे मेयत्वादावतिव्याप्तेश्च, जातिमन्निष्ठताद्दशाभावप्रतियोगितया जातित्वेनानवच्छेदात्, जातिशून्यस्य ताद्दशसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्ध । सयोगादिमान्यन्यगुणकर्मपत्वादौ चातिव्याप्ति, अद्रव्ये हेतुमति ताद्दशसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धे,

[दी] द्रव्ये च संयोगादेरपि वृत्ते'' मैवम्,—साध्यतावच्छेदकसम्बन्ध-सामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वहेत्वधिकरणीभूतयत्किंचिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वसामान्योभयाभावस्य विवक्षितत्वात् ।

तथाच यत्किंचिद्व्यक्तीत्यन्तेन न सामान्यानुपादानसम्भव इति भाव । द्रव्य इति । तथाच द्रव्यमपि यत्किंचिद्व्यक्तिपदेनोपादाय तादृशाभावस्य न तथात्व शक्योपादानमिति भाव । साध्यतावच्छेदकसम्बन्ध-सामान्ये उभयाभावस्य विवक्षितत्वादिति योजना । तथाच स्वप्रति-योगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगित्वहेत्वधिकरणीभूतयत्किंचिद्व्यक्त्यनुयो-गिकत्वसामान्योभयाभाववत्साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यकत्वमभावे स्वप्र-तियोगितावच्छेदके यत्र स्वावच्छेदकत्व सम्बन्ध तादृशाभाववत्साध्य तावच्छेदकसम्बन्धसामान्यकत्व प्रतियोगितया वा विशेषण देयमिति भाव । जगत्संयोगे द्रव्यादिप्रतियोगिकत्व गुणाद्यनुयोगित्वोभयाभाव सत्त्वेपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गततत्तद्धूमाधिकरणानुयोगिकवह्नि संयोगे वह्निप्रतियोगिकत्वतत्तदधिकरणानुयोगित्वोभयाभावासत्त्वात् वह्न्य भावस्य लक्षणघटकत्वेति घटाद्यभावमादाय वह्निमान् धूमादित्यादौ लक्षणसमन्वय ; घटवान् महाकालत्वादित्यादौ पुनरवृत्तिगगनादेर-भाव एव लक्षणघटक, कालिकसम्बन्धसामान्ये तत्प्रतियोगिकत्वाभावे नैवोभयाभावसौलभ्यात्, हेत्वधिकरणानुयोगिकसाध्यतावच्छेदकसम्बन्ध सामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वाभावनिवेशे जातिमान् गेयत्वा दित्यादौ उक्तातिव्याप्तिवारणमशक्यम् सामान्यानुयोगिकसमवायाप्रसिद्ध्या जात्याश्रयानुयोगिकसमवाये च जात्यादिप्रतियोगिकत्वसत्त्वेन जातित्वा द्यवच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगित्वाधिकरणत्वानुपपत्ते ; एव निरुक्तप्रतियोगिक साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये हेत्वधिकरणीभूतयत्किंचिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्व सामान्याभावनिवेशे घटवान् महाकालत्वादित्यादावव्याप्तिवारणमशक्यम्,

[दी] धूमसंयोगे वह्न्यधिकरणायोगोळकानुयोगिकत्वस्य चैत्रान्यत्वविशिष्टैतद्दण्डसंयोगे एतद्दण्डाधिकरणचैत्रानुयोगिकत्वस्य गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तासमवाये च जात्यधिकरणगुणानुयोगिकत्वस्य विरहान्नातिप्रसङ्गः ।

गगनत्वविशिष्टप्रतियोगिककालिकसम्बन्धाप्रसिद्धेर्गगनाभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वानुपपत्तेरित्युभयाभावानुसरणम् । यत्किंचित्पदप्रयोजनमाह— **धूमसंयोग इति । अयोगोळकानुयोगिकत्वस्येति । विरहान्नातिप्रसङ्ग** इत्यग्रेतनेन सम्बन्धः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गतधूमसंयोगे धूमप्रतियोगिकत्ववह्निमदनुयोगिकत्वयोरुभयोरेव सत्त्वेन तत्सामान्योभयाभावस्य दुर्घटत्वात् यत्किंचित्पदानुपादाने धूमवान् वह्नेरित्यत्रातिव्याप्तिस्स्यात्, हेत्वधिकरणस्य हेतुमत्त्वेन न निवेशः, किन्तु तद्व्यक्तित्वेन यत्किंचिदेकहेतुमद्व्यक्तेर्निवेश इत्येतल्लाभार्थं तदुपादाने पुनर्हेत्वधिकरणायोगोळकानुयोगिकत्वस्य धूमसंयोगेऽभावादन्यसंयोगे च धूमप्रतियोगिकत्वस्याभावात् संयोगसामान्यस्यैवोभयाभाववत्त्वात् धूमत्वावच्छिन्नाभावोऽपि लक्षणघटक इति नातिप्रसङ्ग इत्यर्थः । प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टार्थकनिरुक्तपदप्रयोजनं संयोगेन चैत्रान्यत्वविशिष्टैतद्दण्डत्वेन चैत्रनिष्ठदण्डसाध्यके एतद्दण्डहेतौ समवायेन विशिष्टसत्तासाध्यके जात्यादिरूपहेतौ चातिव्याप्तिवारणरूपं दर्शयति— **चैत्रान्यत्वे**ति । निरुक्तपदानुपादाने संयोगसामान्यान्तर्गतचैत्रनिष्ठतद्दण्डसंयोगे हेत्वधिकरणचैत्रानुयोगिकत्वविशिष्टैतद्दण्डाभावप्रतियोगितद्दण्डप्रतियोगिकत्वयोः समवायसामान्यान्तर्गतगुणानुयोगिकसत्तासमवाये च हेत्वधिकरणगुणानुयोगिकत्वविशिष्टसत्ताभावप्रतियोगिसत्ताप्रतियोगिकत्वयोर्द्वयोरेव सत्त्वेन तादृशाभावस्य लक्षणघटकता न स्यादिति

प्रसक्तातिप्रसक्तेस्तदुपादानानवकाश , चैत्रे गुणादौ च संयोगेन समवायेन च विशिष्टदण्डविशिष्टसत्तावैशिष्ट्यासत्त्वात् तदनुयोगिकसंयोगसमवाययोर्विशिष्टदण्डविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वानभ्युपगमेन अन्यानुयोगिकयोश्च तयोश्चैत्रगुणाद्यनुयोगिकत्वाभावेनोभयाभावसाक्षततया विशिष्टसाध्याभावस्यापि लक्षणघटकत्वादित्यर्थः । अथात्र संयोगेन घटादौ साध्ये घटत्वादावतिव्याप्तिः, संयोगसामान्यान्तर्गतघटपटादिसंयोगे घटाद्यनुयोगिकत्वघटादिप्रतियोगिकत्वोभयसत्त्वेन घटादिविशिष्टघटाद्यभावस्य लक्षणाघटकत्वात्; नच स्वस्मिन् संयोगेन स्वविशिष्टबुद्ध्यनुदयादन्यत्र घटादिविशिष्टबुद्धिमात्रनियामके घटसंयोगे घटप्रतियोगिकत्वमात्र घटेऽन्यविशिष्टधीमात्रनियामकसंयोगे च तदनुयोगिकत्वमात्रमिति घटानुयोगिकत्वतत्प्रतियोगिकत्वोभय न कुत्रापि संयोगेऽस्ति, नहि समवायेन संयोगाधिकरणत्वमेव संयोगानुयोगित्वम्, तथासति तत्सम्बन्धानुयोगिताया एव तद्विशिष्टबुद्धिविषयताप्रयोजकत्वेन स्वस्मिन्नपि स्वविशिष्टबुद्ध्यापत्तेर्दुर्वारत्वात्, किन्तु सम्बन्धान्तरमेवेति वाच्यम्,—येन सम्बन्धेन घटेऽन्यविशिष्टधीस्तेनापि सम्बन्धेनान्यत्र कटादिषु घटविशिष्टबुद्धिजननादेकत्रैव संयोगे घटानुयोगिकत्वघटप्रतियोगिकत्वयोः सत्त्वसम्भवात्, यस्मिन् सम्बन्धे यत्प्रतियोगिकत्वविशिष्टे यदनुयोगिकत्व तत्सम्बन्धेन तस्यैव तद्विशिष्टप्रमिति स्वप्रतियोगिकत्वविशिष्टे च संयोगे स्वानुयोगिकत्वानुपगमेन स्वस्मिन् तेन स्वविशिष्टप्रमापत्त्यनवकाशादिति चेत्,—संयोगेनाधिकरणादौ आधेयस्यैव विशिष्टबुद्धिर्जन्यते न त्वाधेयादौ आधारस्य, आधाराधेयभावानापन्नयोर्द्वयनियामकसंयोगेनोभयोः संयोगेन विशिष्टबुद्ध्यभावाजनकत्वात्, आधेयतानुपपन्निविशालिनि भूतले घट इत्यादिप्रयोगे घटाधारण भूतलादेः प्रकारत्वेऽपि आधेयताया एव भानमिष्यते, ननु संयोगे च, एवमपि गगनादिसंयोगस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नानुपपदे ति ... [illegible]

मकस्यैव तथात्वादिति चेत्? मा क्षति, एवञ्च येन संयोगेनान्यत्र घटविशिष्टबुद्धिर्जन्यते घटस्य तत्संयोगाश्रयानाधारत्वेन पटे न तेनान्य विशिष्टबुद्धिर्जन्यत इति संयोगमात्र एव तत्प्रतियोगिकत्वतदनुयोगिक त्वोभयाभावस्याक्षतत्वात् ।

अथ यद्घटस्य अधोवच्छिन्नपटे येन संयोगेन घटविशिष्टबुद्धि-र्जनिता तेनैव च संयोगेन पटेन समं परिवृत्य स्थापिते तद्घटे पट विशिष्टबुद्धिरपि जन्यते, तत्संयोगे घटानुयोगित्वघटप्रतियोगिकत्वोभयो रावश्यकतया संयोगेन घटसाध्यके तद्घटान्यपटान्यतरत्वादावतिव्याप्ति र्दुर्वारैवेति चेत्? एवं सति साध्यतावच्छेदकसम्बन्धानुयोगितासामान्ये निरुक्तप्रतियोगिकत्वविशिष्टनिरूपितत्वहेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्तिनिष्ठ-त्वोभयाभाव एव विवक्षणीयः । स्वस्मिन् स्वविशिष्टबुद्ध्यनुदयेन स्वप्रतियोगिकत्वविशिष्टसंयोगनिरूपितत्वस्य स्वनिष्ठानुयोगिताया असत्त्वात्, संयोगीयानुयोगितासामान्ये घटप्रतियोगिकत्वविशिष्टनिरूपितत्वतद्घटनिष्ठ त्वोभयाभावोऽक्षत एव । एवञ्च यदत्र क्वचन समवायैक्यमतेऽति व्याप्तिमुद्भावयिष्यति, तदपास्ताभिप्रायेणेति ध्येयम् ।

अथ द्रव्यत्वादिकं प्रति पर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्वादेर्व्यापकत्वापत्तिः, हेतुमत एकैकद्रव्यस्य पर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्वाद्यनधिकरणत्वेऽपि द्वित्वादि पर्याप्तौ हेत्वधिकरणतद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वाभावासत्त्वादिति द्रव्यत्वादिना पर्याप्तिसम्बन्धेन गगनादौ द्वित्वाद्यनुमानापत्तिः, न चेष्टापत्तिः, एकमात्र विशेष्यकपर्याप्तिसंसर्गकस्यासज्यवृत्तिधर्मप्रकारकबुद्धेर्भ्रमतया सद्धेतुकपरा मर्शाद् दृशानुमित्यभ्युपगमासम्भवात्, न चैकमात्रवृत्तिधर्मावच्छेदेन द्वित्वा दिपर्याप्त्यैकस्मिन्नसत्त्वेऽप्युभयवृत्तिधर्मावच्छेदेन तत्पर्याप्तिसत्त्वात् तेन सम्बन्धेन तद्वति तत्प्रकारकत्वरूपप्रमात्वं दुर्वारमिति वाच्यम्, तथा-प्युक्तप्रमालक्षणस्यापि कथञ्चिन्निर्वचनासम्भवादिति चेत्,— उद्देश्यतावच्छेदक

नतिरिक्तवृत्तित्वाविशेषितपर्याप्ते क्वचिदपि सम्बन्धत्वानभ्युपगमेन तादृशपर्याप्तिसंसर्गकानुमितेरापादनासम्भवात् , गगनत्वाद्यनतिरिक्तवृत्तित्वविशेषितपर्याप्तेर्द्वित्वादिप्रतियोगिकत्वाभावेन द्वित्वादिनिष्ठव्यापकत्वाघटकतया तादृशसम्बन्धेनापि तदनुमानापत्त्यनवकाशात् । यत्तु हेत्वधिकरणयत्किञ्चिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वमर्थके हेतुमत्त्वपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नानुयोगिकत्वं निवेश्यम् , द्वित्वादिपर्याप्तौ च द्रव्यत्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकैकमात्रधर्मावच्छिन्नानुयोगिकत्वविरहात् न तेन सम्बन्धेन द्वित्वादे द्रव्यत्वादिरूपप्रत्येकपर्याप्तधर्मव्यापकतापत्तिः , हेतुमद्वृत्तियत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नानुयोगिकत्वनिवेशे इमे बहवस्त्रित्वादित्यादौ पर्याप्तिसम्बन्धेन हेतुसाध्यभावेऽव्याप्तिः । हेतुमदेकमात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकत्वस्य बहुत्वादिपर्याप्तावसत्त्वेन तादृशसाध्याभावे निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यस्य दुर्वारत्वात् , अतो हेतुपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किञ्चिद्धर्मनिवेश इति । तन्न मनोरमम् , एतादृशरीत्या उक्तकल्पपरिष्कारेऽपि प्रतियोगिमद्भेदे हेतुपर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नानुयोगिकत्वस्याप्रवेशकल्पे विलक्षणे आकाश आकाशघटोभयत्वादित्यादावतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् , आकाशत्वावच्छिन्नभेदस्य दर्शितहेतुपर्याप्त्यवच्छेदकतदुभयवृत्तिधर्मावच्छिन्नेऽसत्त्वात् , प्रतियोगिवृत्तिधर्मस्य भेदाधिकरणतानवच्छेदकत्वात् । न च व्यासज्यवृत्तिधर्मसाध्यके ईदृशरीतिरुपादेया नान्यत्रेति वाच्यम् , आकाशत्वादेराकाशघटादौ व्यासज्यवृत्तित्वभ्रमदशायां तदवच्छिन्नभेदस्य प्रत्येकहेत्वधिकरणवृत्तित्वग्रहेऽपि आकाशघटोभयत्वादिहेतुना आकाशत्वाद्यनुमित्युत्पत्त्या तन्निर्वाहाय तत्रापि साधनपर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणताकप्रतियोगिमद्भेदघटितव्याप्तिज्ञानहेतुताया वाच्यतया तत्राप्यनुमित्यौपयिकव्याप्तिप्रसिद्ध्यापत्तेः , तस्माद्द्वित्वादिसाध्यकद्रव्यत्वाकाशत्वादिकं सद्धेतुरेव । इमे बहवस्त्रित्वादित्यादावव्याप्तिवारणाय पर्याप्त्यतिरिक्तस्वरूपसम्बन्धेन प्रतियोग्यधिकरणत्वावच्छिन्नस्य भेद एव हेतुमति

विषयितासम्बन्धसामान्ये हेत्वधिकरणानुयोगिकत्वघटितोभयाभावस्य दुर्घटत्वादित्यालोच्य कल्पान्तरमाह— स्वरूपसम्बन्धेनेत्यादिना ।

अत्र केचित् - साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वहेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वसाध्यप्रतियोगिकत्वै-तत्त्रितयावच्छिन्नाभावस्य विवक्षणान्न विषयितासम्बन्धेन घटादिसाध्यके नित्यज्ञानत्वादिहेतावव्याप्ति, घटाद्यभावस्यैव तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणत्वात्, घटपटादिप्रतियोगिकत्वेन विषयितासम्बन्धसामान्ये तादृशत्रित्वावच्छिन्नाभावस्य सत्त्वात् । नन्वेतादृशत्रित्वावच्छिन्नाभावनिवेशे स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तित्वेऽपि न घटादिसाध्यककालत्वादिहेतावव्याप्ति, प्रतियोगिभेदेन कालिकसम्बन्धस्यापि विभिन्नतया गगनाद्यभावस्यैव तादृशप्रतियोगिव्यधिकरणत्वादिति वाच्यम्, कालिकसम्बन्धेन प्रमेयसामान्यसाध्यकस्थलेऽव्याप्ते, तत्र सर्वस्यैव साध्यतया कालिकसम्बन्धसामान्य एव साध्यप्रतियोगिकत्वसत्त्वेन उपदर्शितत्रित्वावच्छिन्नाभावस्यासत्त्वात्, प्रमेयसामान्यस्य व्याप्यवृत्तितानियत्वेऽपि तस्याव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदशायामनुमित्युपपत्त्यर्थं तत्र प्रतियोगिव्यधिकरणत्वघटितव्याप्त्युपपादनस्यावश्यकत्वात्; एतत्क्षणान्यक्षणवृत्तित्वविशिष्टप्रमेयसामान्यसाध्यक

गगनादेः कालिकसम्बन्धेन सम्बन्धित्वेऽपि ईश्वरज्ञानपक्षके विषयतया घटादौ साध्ये नित्यज्ञानत्वादिहेतावपि प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिर्दुर्वारैव, हेतुमति भगवज्ज्ञाने विषयतासम्बन्धेन वस्तुमात्रस्यैव सम्बन्धित्वात्, तथापि वृत्त्यनियामकसम्बन्धेन व्यापकत्वानभ्युपगन्तृणां तत्र तादृशाभावाप्रसिद्धेरदोषतया कालिकसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वमते तेन सम्बन्धेन घटादिसाध्यकमहाकालत्वादिहेतावव्याप्तिरेव कल्पान्तरबीजतयोपदर्शिता । पाठान्तरम्—*

सम्बन्धेन घटादिसाध्यके ईश्वरीयज्ञानमात्रवृत्तिहेतावव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्, एतेन साध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये निरुक्तोभयाभावस्य विवक्षणान्न घटवन्नित्यज्ञानत्वादित्यादावव्याप्ति, तत्र घटत्वविशिष्टनिरूपितविषयितासामान्ये पटप्रतियोगिकत्वाभावेन पटाभावस्यैव प्रतियोग्यव्यधिकरणत्वात्, स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तित्वे तु घटवान्महाकालत्वादित्यादौ उक्तक्रमेण पर्याप्तिनिवेशस्यावश्यकतया घटाद्यभावस्यापि प्रतियोग्यव्यधिकरणतया ऽव्याप्ति, अत कल्पान्तरानुसरणमित्यपि परास्तम्, उक्तस्थले साध्यनिरूपितविषयितासम्बन्धसामान्यान्तर्गतप्रमेयत्व विशिष्टघटनिरूपितविषयिताया घटत्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वाभावेन शुद्ध घटत्वविशिष्टनिरूपितविषयितायाश्च हेत्वधिकरणानुयोगिकत्वाभावेन साध्य निरूपितविषयितासामान्ये उभयाभावस्य सत्त्वादव्याप्ते ।

तस्मात्प्राचीनमते वृत्त्यनियामकविषयितादिसम्बन्धेन व्याप्त्यनभ्युपगमादुक्तस्थले ऽव्याप्त्यसम्भवात्कालिकसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे घटवान्महाकालत्वादित्यादावव्याप्ति, अत कल्पान्तरमनुसरति– स्वरूपसम्बन्धेनेत्यादिना ।

केचित्तु पूर्वकल्पे प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वसाध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वहेतुमदयत्किञ्चिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वैतत्त्रित्वावच्छिन्नाभावविवक्षणे घटवन्नित्यज्ञानत्वादित्यादौ नाव्याप्तिसम्भव, घटत्वादि विशिष्टनिरूपिताया ईश्वरज्ञानानुयोगिकविषयिताया साध्यतावच्छेदकघटत्वादिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविरहात् उपदर्शितत्रित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वेन घटत्वावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षणघटकत्वात्, नच उक्तत्रित्वावच्छिन्नाभावविवक्षणे महाकाशे घटवान्महाकालत्वादित्यादौ घटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यसम्भवेनाव्याप्त्यप्रसक्त्या कल्पान्तरानुसरणासङ्गतिरिति वाच्यम्, तथापि महाकाल प्रमेयवान् महाकालपरिमाणादित्यादौ प्रमेयत्वरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिककालिकसम्बन्धस्य घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकसम्बन्धानतिरिक्ततया घटत्वपटत्वाद्यवच्छिन्नाभावे

तादृशप्रतियोगिवैयधिकरण्यस्य दुर्घटत्वात्, नहि रूपभेदेन एकैकवस्तुन एव कालिकसम्बन्धभेदः प्रामाणिकः, इदानीं प्रमेयम् इदानीं घट इत्यादिप्रतीत्योरेकसम्बन्धावगाहित्वे बाधकाभावात्, तथाच यत्र कालिकसम्बन्धेन घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वं तत्र मेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वं महाकालानुयोगिकत्वञ्चेति न नित्यावच्छिन्नाभावः, घटत्वावच्छिन्नविषयिताऽयैव च प्रमेयत्वावच्छिन्नविषयिता, तयोर्वैलक्षण्यमन्तरेण घट इत्यादिज्ञानानां प्रमेय इत्यादिज्ञानवैलक्षण्यानिर्वाहात्, अत प्रमेयमज्ञानत्वादित्यादौ घटत्वावच्छिन्नाभावस्य नित्यावच्छिन्नाभावघटितोक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यनिर्वाहः, नच प्रमेयसाध्यकत्वं व्याप्यवृत्तिसाध्यकतया तत्स्थले व्याप्तौ प्रतियोगिवैयधिकरण्याप्रवेशात् महाकालः प्रमेयवान् महाकालपरिमाणादित्यादौ नोक्तप्रसिद्धिनिबन्धनाव्याप्त्यवकाशः, अतएवोक्तव्याप्यवृत्ति किमपि व्यापकं न स्यादिति, तथाच कालिकविशेषणतया घटत्वावच्छिन्नसाध्यके दोषवारकरूपान्तरानुसरणं व्यर्थमिति वाच्यम्, व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि साध्यस्याव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदशायामनुमितिनिर्वाहाय प्रतियोगिवैयधिकरण्यविषयकव्याप्तिहेतुतायाः स्वीकरणीयतया तत्रापि प्रतियोगिवैयधिकरण्यप्रवेशस्यावश्यकत्वात्, अन्यथा प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्याप्तिज्ञानस्य

[दी] निरुक्तप्रतियोग्यनधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्ये यत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वयद्धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभावस्तेन सम्बन्धेन तद्धर्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वं बोध्यम् ।

ननु स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वस्य नित्यत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगितया विलक्षणात् प्रमेयघटत्वावच्छिन्ननिरूपितविषयिताया च घटत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकघटत्वादिनानवच्छिन्नत्वात् तादृशविषयितायां उक्तनित्यत्वावच्छिन्नाभावोऽक्षत एवेति वाच्यम् ;— एवंसति ईश्वरज्ञानस्य प्रमेयत्वादिसहितघटत्वावच्छिन्ननिरूपितविषयितामादायैव तस्य सर्वनिर्वाहे शुद्धघटत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितविषयिताया, तज्ज्ञानेऽप्रामाणिकतया शुद्धघटत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यके नित्यज्ञानत्वादिहेतौ शुद्धघटत्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यसत्त्वेनाव्याप्तेः, ईश्वरज्ञानानुयोगिकविषयितासामान्ये शुद्धघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेण नित्यत्वावच्छिन्नाभावसत्त्वात् । अस्तु वा ईश्वरज्ञानेऽपि शुद्धघटत्वावच्छिन्नविषयिता, तथापि घटत्वावच्छिन्नसाध्यके प्रमेयत्वसहितघटत्वेनैव यज्ज्ञानं तद्घटं विषयीकुरुते तादृशज्ञानमात्रवृत्तिहेतुकस्थलेऽव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्, तद्घटविषयकेऽपि ज्ञाने तद्घटानधिकरणकालावच्छेदेन तद्घटाभावस्य सत्त्वात् तादृशाभावस्य च शुद्धघटत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वं तज्ज्ञानानुयोगिकविषयितायां नास्तीति तत्रोक्तनित्यत्वावच्छिन्नाभावसत्त्वेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोग्यधिकरणत्वात् । स्वरूपसम्बन्धेन—कालिकविशेषणतासम्बन्धेन । निरुक्तप्रतियोग्यनधिकरणेति । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणेत्यर्थः । एवञ्च स्वावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्तादृशप्रतियोगितासामान्यको यो धर्मः तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यं तद्धर्मावच्छिन्नविधेयकानुमित्युपधायक

व्याप्तिरिति पर्यवसितम् । घटवान्महाकालत्वादित्यादौ समवायादिना घटाद्यभावीयप्रतियोगितैव प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यानिरूपिका प्रसिद्धा, तादृशप्रतियोगितासामान्ये कालिकसम्बन्धावच्छिन्नत्वाभावादेव निरुक्तोभयाभाववत्त्वमक्षतमिति लक्षणसमन्वयः । धूमवान् वह्नेरित्यादौ संयोगादिना घटाद्यभावप्रतियोगितायां समवायादिना धूमाद्यभावप्रतियोगितायां च धूमत्वावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावसत्त्वेऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावप्रतियोगिताया अपि निरुक्तप्रतियोगितासामान्यान्तर्गतत्वेन तत्रोभयाभावासत्त्वान्नातिव्याप्तिः । धूमादिसमानाधिकरणस्य समवायादिना वह्न्याद्यभावस्य संयोगादिना घटाद्यभावस्य च प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वतादृशधर्मावच्छिन्नत्वयोरेकैकत्वेऽप्येकैकाभावेन द्वित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः ।

[दी] समवायसम्बन्धेन प्रमेयसामान्याभावस्य सामान्यादौ सत्त्वात्प्रमेयत्वादेरप्यभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् ।
अतएव समवायस्यैकत्वेन द्रव्यत्वादिप्रतियोगिकत्वगुणानुयोगिकत्वोभयवत्त्वेपि

मिति भ्रमदशायामपि अनुमितेरनुभवविरुद्धता तदानीञ्च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वेन तादृशाभावप्रतियोगित्वज्ञानासम्भवात्तादृशविशेषितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वाभावज्ञानस्यानुमितिहेतुता न सम्भवतीत्युभयाभावानुसरणम् । यत्तु तन्न, भ्रमाद्यज्ञानज्ञानत्वान्यतमस्वान्योगिताभाववत्त्वादि त्यादौ यत्त्वव्याप्तिर्नैव स्यात्, तत्र प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणाभावीयसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः । एवं निरुक्तप्रतियोगिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणाभावीयसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितासामान्ये निरुक्तधर्मावच्छिन्नत्वाभावनिवेशे फलं घटवानित्यादावव्याप्तेः परिहारो बोध्य इति ।

प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नत्वाप्रसिद्धेः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धया तदवच्छिन्नत्वस्याप्यसिद्धिरिति शङ्कां परिहरति— समवाये ति । यद्यपि विषयतादावपि तदवच्छिन्नत्वप्रसिद्धिसम्भव, तथापि विषयतादिनिष्ठतत्प्रकारत्वादिरूपतदवच्छेदकतायाः प्रतियोगितानिष्ठाया अन्यूनानतिरिक्तस्वगुरुधर्मनिरूपितविलक्षणावच्छेदकतायाश्च एकजातीयत्वस्याप्रामाणिकत्वेनातिव्याप्तिभयेन प्रतियोगितायां तादृशमवच्छिन्नत्वं तस्यैव लक्षणे निवेशः कार्य इत्यभिप्रायेण तादृशावच्छिन्नत्वस्यैव प्रसिद्धिर्दर्शिता । अन्यत्स्पष्टम् ।

पूर्वकल्पे दोषान्तरमपि दर्शयति— अत एवे ति । पूर्वकल्पं परित्यज्य एतत्कल्पावलम्बनादेवेत्यर्थः । समवायस्योभयवत्त्वे हेतुमेकत्वेने ति । उभयपदार्थयोर्वा त्वमेन द्रव्यादारो हेतुविषयगुणादौ

[दी] द्रव्यं जातेरित्यादौ वह्निधूमोभयवान् वह्नेरित्यादौ संयोगस्य द्रव्यत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेऽपि च नातिव्याप्तिरिति वदन्ति ।

उभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरण्यासम्भवस्सूचितः । द्रव्यं जातेरित्यादाविति नातिव्याप्तिरित्यभिमतान्वयः । यद्यपि प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं प्रतियोगिनिरूपिततादृशसम्बन्धाननुयोगित्वम्, अपि च्छन्नतानिवेशे तादात्म्येन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तेः, तथाच समवायैक्यपक्षे गुणादेरपि द्रव्यत्वप्रतियोगिकसमवायानुयोगितानियमात्तत्कल्पेऽपि समवायेन द्रव्यत्वाभावस्य लक्षणघटकत्वानिर्वाहः, तथापि स्वप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वविशिष्टतादृशसम्बन्धनिरूपितविलक्षणानुयोगिताया एव निवेशनीयतया गुणादिनिष्ठसमवायानुयोगितायाश्च द्रव्यत्वीयत्वविशिष्टानिरूपितत्वेन न दोषः । वस्तुतः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोग्यवच्छिन्नभेदो हेतुमन्निष्ठत्वम्, एवञ्च प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वविशिष्टसम्बन्धाननुयोगित्वस्यैव भेदाभ्युपगमात् समवायैक्यमतेऽपि समवायेन द्रव्यत्वावच्छिन्नभेदस्य गुणादावक्षतत्वात्, द्रव्यत्वाद्यभावस्य गुणादौ समवायेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यमक्षतमेवेति । इदमत्रावधेयम्,

इदं त्ववधेयम्, स्वसमवायिसंयोगादिसम्बन्धेन यत्र लौहित्यादेः साध्यता तत्र सद्धेतावेतत्स्फाटिकत्वादावुभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरण्य निवेशपक्षे स्फटिकाद्यनुयोगिकजपादिसंयोगे लौहित्यादिनिरूपितपरम्परासम्बन्धघटके साक्षाल्लौहित्यप्रतियोगिकत्वाभावेन हेतुमन्निष्ठसाध्याभावे प्रतियोगि वैयधिकरण्यं दुर्वारम्, साक्षात्परम्परासम्बन्धघटकसाधारणं तत्प्रतियोगिप्रति योगिकत्वं चानुगतं दुर्वचम्, तादृशस्य तस्य निवेशे संयोगोल्का द्यनुयोगिकवह्निसंयोगादेरपि धूमादेः परम्परासम्बन्धघटकत्वसम्भवेन धूमादि प्रतियोगिकतया तन्निष्ठधूमाद्यभावेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरण्यानुपपत्तेः, न च तादृशसंयोगे संयोगत्वपुरस्कारेण साक्षाल्लौहित्यप्रतियोगिकत्वविरहेऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धतावच्छेदकस्वसमवायिसंयोगत्वपुरस्कारेण तत्प्रति योगिकत्वं स्वीक्रियत इति वाच्यम्, मानाभावात्. समवायस्य तत्प्रति योगितयैव तद्घटितपरम्परायाःसम्बन्धतोपपत्ते, किञ्चिद्रूपेणापि संयोगादेर्लौहित्यप्रतियोगिकत्वे संयोगादिना किञ्चित्समवायिनिरूपितत्व विशिष्टसंयोगादिना वा साक्षात्सम्बन्धात्मकेन स्फटिकादौ लौहित्यादि बुद्धेर्भ्रमत्वानुपपत्तेश्च, यादृशसम्बन्धे यत्प्रकारप्रतियोगिकत्वयद्विशेष्यानुयोगिकत्वोभयाभावस्तादृशसम्बन्धेन तत्प्रकारकतद्विशेष्यकज्ञानस्य ज्ञानस्यैव भ्रमत्वात्, स्वसमवायिसंयोगे चोभयसत्त्वेनोभयाभावासत्त्वात्; न च सम्बन्धभेदेन व्यापकताभेदात्स्वसमवायिसंयोगत्वपरम्परासम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र परम्पराघटकविशेष्यांशे स्वप्रतियोगिप्रतियोगिकत्व मुपेक्ष्य स्वप्रतियोगिप्रतियोगिकपरम्पराघटकविशेषणतत्समवायादिप्रतियोगि कत्वस्यैवाभावो निवेशनीय, परम्पराभिन्नस्थलेऽपि ईदृशरीत्योहमिति नानु पपत्तिरिति वाच्यम्;— यत्र कालिकसम्बन्धघटितसामानाधिकरण्यसम्बन्धेन घटादिकं साध्यं महाकालवृत्तित्वादिकं हेतुः तत्र कालिकसम्बन्धेन गगनादेरवृ त्तित्वपक्षे प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्धेर्दुर्वारत्वात्; गगनादिनिरूपितस्व तादृशसामानाधिकरण्यरूपपरम्परासम्बन्धघटकविशेषणस्य कालिकसम्बन्धस्या

प्रसिद्धे, विशेषणीभूतसम्बन्धं विशिष्यानिवेश्य निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकं सम्बन्धत्वेन सम्बन्धं निवेश्य तद्धर्मप्रतियोगिकत्वनिवेशे कालिकविशेषणतावत्सम वेतत्वरूपपरम्परासम्बन्धेन द्रव्यत्वादिसाध्यके द्रव्यवृत्तित्वादिहेतावतिव्याप्तिः, तत्र साध्यतावच्छेदकपरम्परासम्बन्धघटकविशेष्यीभूतसमवेतत्वांशे व्यभिचार निरूपकाधिकरणशब्दज्ञानाद्यनुयोगिकत्वद्रव्यत्वप्रतियोगिकसम्बन्धत्वावच्छिन्नद्रव्यत्वसमवायप्रतियोगिकत्वोभयसत्त्वेन द्रव्यत्वाभावासङ्ग्रहात्। हेत्वधिकरणानुयोगिकविशेष्यीभूतसम्बन्धप्रतियोग्यनुयोगिकत्वनिरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्य परम्परासम्बन्धघटकविशेषणांशे निवेशे स्वसमवायिसमवेतत्वसम्बन्धेन जातिसाध्यकमेयत्वादिहेतावतिव्याप्तिः तत्र तादृशसम्बन्धघटकविशेषणांशे तादृशसम्बन्धेन साध्याधिकरणहेत्वनधिकरणव्यक्त्यनुयोगिकविशेष्यीभूतसम्बन्धप्रतियोग्यनुयोगिकत्वघटितोभयसत्त्वात्, व्यभिचारनिरूपकीभूतहेत्वधिकरणानुयोगिकविशेष्यीभूतसम्बन्धाप्रसिद्धे साध्याभावस्य लक्षणाघटकत्वेनाभावान्तरस्यैव लक्षणघटकत्वात्, न च परम्परासम्बन्धघटकविशेष्यांशे हेत्वधिकरणानुयोगिकत्वपरम्परासम्बन्धघटकविशेषणीभूतसम्बन्धत्वनिरूपितत्वनिरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकसम्बन्धत्वनिरूपितत्वानां त्रयाणामभावविशेषणत्वे दोषः गगनादिनिरूपितकालिकसम्बन्धाप्रसिद्धावपि तन्निरूपिततादात्म्यविषयतादिसम्बन्धत्वनिरूपितत्वप्रसिद्ध्या तदवच्छिन्नाभावसौलभ्यादिति वाच्यम् — कालिकस्वरूपोभयसम्बन्धघटितसामानाधिकरण्यसम्बन्धेन जन्यज्ञानादि साध्यके व्यभिचारिणि कालवृत्तित्वादावतिव्याप्त्यापत्तेः, व्यभिचारनिरूपकाधिकरणप्रमेयत्वादिनिष्ठायामुक्तसम्बन्धघटकाधेयतायां कालिकसम्बन्धत्वनिरूपितत्वसाध्यीयविषयतासम्बन्धत्वनिरूपितत्वोभयसत्त्वेनाधेयतासामान्ये तादृशोभयावच्छिन्नाभावासत्त्वेन साध्याभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यानिर्वाहात्। प्रतियोगितावच्छेदकोभयाभावघटितलक्षणे च नैवमनुपपत्तिः, हेत्वधिकरणस्फटिकादिनिष्ठस्य समवायादिना प्रतियोगिव्यधि

करणस्याभावस्य समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितायाः स्वसमवायिसंयोगादिरूपपरम्परया अवच्छेदकत्वाभावेनोभयाभावात्क्षते । नच स्वसमवायिसमवायादिसम्बन्धेन घटरूपादिसाध्यके समवायादिना घटादिहेतावव्याप्तिः, तत्र किंचित्समवायिनिरूपितत्वविशिष्टस्वसमवायादिसम्बन्धावच्छिन्नाया हेतुमत्कपालादिनिष्ठसाध्याभावप्रतियोगिताया समवायिसमवायरूपसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वसत्त्वात्, नहि तत्र दर्शितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धयोः शरीरवैलक्षण्यं किमपि शक्यते वक्तुम्, स्वांशस्य सम्बन्धप्रवेशादितरांशस्याविशेषात्, इयांस्तु विशेषः, दर्शितरीत्या यत्तावच्छेदकसम्बन्धस्य सम्बन्धतया भाने प्रथमसमवायविषयताप्रकारतानिरूपिता, द्वितीयसमवायविषयता विशेष्यता निरूपिता, उक्तप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्य सम्बन्धतया भाने द्वितीयसमवायविषयतेव प्रकारताविशेष्यतोभयनिरूपितेति, स चानुपयुक्त एवेति वाच्यम्,— परम्परासम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य हि प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धता परम्पराघटकयावद्वस्तुषु विशेष्यविशेषणभावापन्नेषु पर्याप्ता, विशिष्टसाक्षात्सम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य तु तादृशसम्बन्धता विशेष्य एव पर्याप्ता, विशेषणं तु सम्बन्धविषयाऽवच्छेदकतायामवच्छेदकमेव, नतु तदन्तर्भावेन सम्बन्धविधया प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य पर्याप्तिः, इदृशरीत्यैवाभाववैलक्षण्यनिर्वाहात्, तथाच परम्परासम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र परम्परापर्याप्तावच्छेदकताकत्वरूपं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निवेशनीयम्, उक्तस्थले चाधिकरणविशेषणीभूतसमवायस्य प्रतियोगितावच्छेदकतायामेवावच्छेदकतया प्रतियोगिताया तदन्तर्भावेन पर्याप्तावच्छेदकताकत्वाभावादिति दिक् । *

---

* ननु प्रतियोगिताधर्मिकोभयाभावघटितलक्षणे विषयितादिद्वयनियामकसम्बन्धेन साध्यताया तद्धेतावव्याप्तिः, तादृशसम्बन्धस्य वृत्त्यनियामकतया

संयोगस्य द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेऽपि वह्निधूमोभयवान् वह्नेरित्यादौ नातिव्याप्तिरिति योजना । अयम्भावः, प्रत्येकसंयोगस्य द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेण वह्निधूमोभयवान् धूमादित्यत्र संयोगसम्बन्धसामान्ये वह्निधूमोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वहेत्वधिकरणानुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वात् तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावेऽपि संयोगेन प्रति

योगितावच्छेदकावच्छिन्नान्वधिकरणतया लक्षणघटक इत्यव्याप्तिस्स्यात्, अत स्तयोगेनोभयसाध्यकस्थले प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वं परित्यज्य प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिकत्वमेव निवेशनीयम्, तथाच वह्नि धूमोभयवान् वह्नेरित्यादावपि वह्निधूमोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य लक्षणा घटकतया पूर्वकल्पेऽतिव्याप्तिस्स्यादिति ।

अथ साध्यतावच्छेदकादिभेदेन चेद्व्याप्तिपदार्थभेद स्तदैव प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वपरित्याग स्थलविशेषे सम्भवति, तथा च साधनभेदेनापि तुल्ययुक्त्या तद्भेदाद्धूमरूपहेतुकवह्निधूमोभयात्मकसाध्य घटितव्याप्तिपदार्थप्रसिद्धिनिर्वाहाय तच्छरीरे प्रतियोगिताश्रयवैयधिकरण्य निवेशनस्य वह्निहेतुकतदुभयसाध्यकस्थले कथमतिव्याप्तिप्रसञ्जकत्वमिति चेत्? यथा संयोगसामान्ये द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वाभावनिश्चयदशायामपि धूमेन वह्निधूमोभयानुमितिर्भवतीति प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिकत्वघटितोभयाभावविषयकं ज्ञानं धूमलिङ्गकतादृशोभयानुमितिजनक मङ्गीक्रियते तथा तादृशनिश्चयदशायां सन्दिग्धवह्निमतामेव धूमवत्त्वमिति भ्रान्तानां वह्निहेतुकतदुभयानुमितिरप्यनुभवसिद्धेति तत्रापि प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिकत्वघटितोभयाभावविषयज्ञानमेवानुमितिजनकं वाच्यम्, तथाच तद्धेतुकतत्साध्यकानुमितिजनकज्ञानस्य प्रमात्वप्रसङ्ग इत्येवातिव्याप्त्यर्थं, एवं यथा वह्निधूमोभयत्वेनोभयं धूमव्यापकमिति वाक्याद्यथोक्तनिश्चयदशायां शाब्दबोधो जायते तथा वह्निधूमोभयत्वेनोभयं वह्निव्यापकमिति अनाप्तोक्तवाक्यादपि योग्यताभ्रमाच्छाब्दबोध सर्वजनानुभवसिद्ध इति प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिकत्वमेव तत्र शाब्दधी विषयं स्वीकरणीयं, तथाच तद्विषयकधियः प्रमात्वेन तादृशवाक्यस्य प्रमाणतापत्तिरित्यपीति । वह्नेरित्यत्र धूमादिति । नातिव्याप्तिरित्य नन्तरं अव्याप्तिर्वेति पाठं केचित्कल्पयन्ति, यथासम्भवेन च स्थलद्वयेऽतिव्याप्त्यव्याप्ती योजयन्ति ।

इदमत्रावधेयम्, घटद्वयवद्भूतलमित्यादौ द्वित्वोपलक्षितघटादिवैशिष्ट्यं तद्विशिष्टवैशिष्ट्यं वा भासते? आद्ये एकघटादिमत्यपि तत्प्रसङ्गः, नच द्वित्वोपलक्षितयोरपि व्यक्तिद्वयस्यैव वैशिष्ट्यद्वयं तत्र भासत इति नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम्, एकस्मिन्नपि धर्मिणि भेदभ्रमेण द्वित्वभ्रमात् तत्प्रकारकप्रतीतौ उभयभानानियमात्, तादृशबुद्धेर्द्वित्वविशिष्टाभावज्ञानविरोधितानुपपत्तिश्च, विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानस्यैव विशिष्टाभावबुद्धिविरोधित्वात् द्वितीये संयोगसंसर्गकतादृशज्ञानमात्रस्यैव भ्रमत्वापत्तिः, संयोगरूपवैशिष्ट्ये द्वित्वविशिष्टप्रतियोगिकत्वस्य बाधात्, तस्मात् द्वित्वादिविशिष्टप्रतीतौ संयोगमात्रं न सम्बन्धः, अपितु द्वित्वावच्छिन्ननिरूपिता संयोगावच्छिन्नाधिकरणतैव, अधिकरणता च पदार्थान्तरमधिकरणस्वरूपा वा, उभयथैव निरूपकभेदेपि निरूपकतावच्छेदकद्वित्वस्यैक्यात् तदैक्येन संयोगप्रतियोगिकत्वच्छेदकत्ववत् तत्प्रतियोगितावच्छेदकतया द्वित्वेऽनुपपत्तिरित्युपेयम्, एवञ्च वह्निगोत्वोभयत्वावच्छिन्नसाध्यके संयोगावच्छिन्नाधिकरणताया एव साध्यतावच्छेदकसम्बन्धत्वात् तत्र चोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमपि नास्तीति व्याप्तिप्रसक्तिः, अन्यथा द्वितीयकल्पेपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धानुयोगित्वानिवेशात् उभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकसंयोगाप्रसिद्ध्या संयोगेनोभयत्वावच्छिन्नाभाववति व्यभिचारिणि तत्सम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताया अप्रसिद्ध्यैवातिव्याप्तेरसम्भवात् ।

वस्तुतस्तु पर्वतो वह्निमानित्यादावपि संयोगावच्छिन्नाधिकरणतैव सम्बन्धो नतु संयोगमात्रम्, अन्यथा पर्वतो वह्निमानित्यत्रेव पर्वते वह्निरित्यत्रापि संयोगमात्रस्यैव तथात्वापत्त्या अविशेषप्रसङ्गात्, तादृशप्रतीत्योर्विशेषाय प्रथमस्यां संयोगो द्वितीयायां तदवच्छिन्नाधेयता संसर्ग इत्युपेयते किन्तु प्रथमायां संयोगावच्छिन्नाधिकरणता द्विती

याधारसंयोग तथेत्यत्र विनिगमकस्य दुर्लभत्वात्, नच तादृश प्रतीत्योस्संसर्गांशेऽविलक्षणत्वेपि विशेष्यविशेषणमात्रभेद वैलक्षण्योपपत्ति सम्भव इत्युभयत्रैव संयोगमात्रस्य सम्बन्धतास्त्विति वाच्यम्,—तावता पर्वतो वह्निमान् वह्नौ पर्वत इत्यनयोः पर्वते वह्निः पर्वतवान् वह्निरित्यनयोश्च प्रतीत्योर्वैलक्षण्यानिर्वाहात् । नचैव रूपवानित्यादावपि समवायावच्छिन्नाधारतैव सम्बन्धस्स्यात्, नतु समवाय, उक्तयुक्तेरविशेषादिति वाच्यम्,— समवायातिरिक्तसमवायावच्छिन्नाधारतानभ्युपगमात् ।

अथ समवायावच्छिन्नाधारताया समवायरूपत्वे समवायावच्छिन्नाधेयताऽवश्यमतिरिक्ता स्वीकरणीया, अन्यथा रूपवान् घट घटे रूपमिति प्रतीत्यो संसर्गवैलक्षण्यानुपपत्ते, तथाच समवायावच्छिन्नाधेयता आधारता वा अतिरिक्तेत्यत्र विनिगमकं दुर्लभमिति समवायातिरिक्ताधारतासिद्धिर्निष्प्रत्यूहैवेति चेन्न,— घटानुयोगिकरूपप्रतियोगिकसम्बन्धो रूपानुयोगिकघटप्रतियोगिकसम्बन्धश्च परस्पर विलक्षण एव, अन्यथा दर्शितस्थले संसर्गवैलक्षण्यानिर्वाहादिति सत्यम्, तत्र चाधारानुयोगिक सम्बन्ध एव समवाय इति परिभाषित, न त्वाधेयानुयोगिक, स त्वाधेयतैत्येव परिभाष्यते, तत्र को विनिगमकानुयोग * एकानुयोगिकसंयोगद्वयप्रतियोगितयो प्रत्येकमुभयत्वावच्छिन्नत्व

---

* [अधिकपाठ]— नचैव स्वयोगिन्यपि संयोग एवाधारतास्तु सचानुयोगितासम्बन्धेनाधारपदप्रवृत्तिनिमित्तमिति संयोगस्य द्विष्ठत्वेपि नाधेये तद्व्यवहार इति वाच्यम्, संयोगीयसमवायातिरिक्ताया आधेयत्वस्य अनुयोगिताया स्वीकारे तस्या एव संयोगिनिरूपिताधारतात्वोपगमे नातिरिक्ताधारताया निष्प्रत्यूहत्वात्, नच तत्र संयोगप्रतियोगिकत्व कल्पनीयमिति गौरवम्, मन्मते संयोगे तत्समवेतत्व तिरिक्तस्य त—

विग्रहेपि तदुभयत्वेनोभयत्वावच्छिन्नत्वोपगमात् सयोगेनोभयसाध्यके ऽति-
व्याप्तिरित्याहु ।

प्रतियोगित्वानवच्छेदकवादे स्वरूपसम्बन्धरूपतया सम्ब-
न्धत्वेन तन्निवेशे सम्बन्धत्वस्य नियमघटिततया अनवस्थेत्याशङ्का निर-

प्रतियोगिकत्वस्य कल्पनीयतया साम्यात्, अन्यथा भूतलादेः स्वस
मवेतघटादिसयोगानुयोगितया स्वाधारतापत्ते । एतेन सयोगसमानेष
तापि सयोग एव प्रतियोगितासम्बन्धेन तस्याधेयपदप्रवृत्तिनिमित्ततया
नाधारे तद्व्यवहार इत्यपि निरस्तम्, आधेयनिष्ठाधारत्वाश्रयपदार्थान्तर
कल्पनाया आवश्यकत्वात्, आधाराधेययो सयोगानुयोगित्वप्रतियोगि
त्वकल्पने विपरीतकल्पनायामपि बाधकाभावाच्चेति दिक् ।

* [अधिकपाठान्तरम् ।] नचैव सयोगिन्यपि सयोग एवाधारतास्तु,
स चानुयोगितासम्बन्धेनाधारपदप्रवृत्तिनिमित्तमिति समवायवत्सयोगस्यापि
सम्बन्धत्व दुर्वारम्, तच्चानुयोगिन्येव धर्मस्य विशिष्टबुद्धिनियामक, अतस्स
योगसंसर्गकस्य घटो भूतलवानित्यादिबुद्धेर्न प्रमात्वम्, भूतले घट इत्यादिबुद्धौ
च स्वविशिष्टसयोगप्रतियोगिकत्व धर्मधर्मिसंसर्गतया भासते इति वाच्यम्,
सयोगो धर्म एव धर्मिणमन्तरेण, धर्म एव तदनुयोगित्वम्, धर्मिणि तत्प्रति
योगित्वमेवेति भूतले घट इत्यादावेव सयोगस्य सम्बन्धतया भानम्,
घटवद्भूतलमित्यादौ तु स्वनिष्ठसयोगप्रतियोगित्व धर्मिणि धर्मसम्बन्ध
इत्यस्यापि युक्तत्वेन विनिगमनाविरहात् । तस्मात्सयोगेन धर्मत्व
धर्मित्वयोरिव धर्मधर्मिसम्बन्धता, तथाच सयोगावच्छिन्नत्वेन सम्बन्धा
न्तरेण धर्मधर्मिभावादेरन्यथ्य युज्यते, समवेतसमवायिनोऽपि धर्मधर्मि
भाव एव विशिष्टधीविषय तत्सम्बन्धीभूततया समवाय एव न
तथेति चिन्त्यं । समवायस्य धर्मिमात्रनिष्ठतया तस्य धर्मिकत्वप्रयोगेन
मगिन्द्रियसन्निकर्षाद्वाविशेष्यत्वस्य कल्पने गौरव बोध्यमिति दिक् ।

[दी] प्रतियोगित्वादिश्च स्वरूपसम्बन्धविशेष , न सम्बन्धत्वेन निविष्ट । सामानाधिकरण्येऽपि सम्बन्धस्संयोगत्वादिनैव निविशते । दर्शितश्च नियमाघटितमपि सम्बन्धत्वम् ।

न्यति – **प्रतियोगित्वादिश्चे** ति । सम्बन्धविशेषोऽपि न सम्बन्धत्वेन लक्षणघटक अपितु प्रतियोगितात्वादिना कुत्रचित्सम्बन्धविधया स्वरूपत एवेत्यर्थ । ननु सामानाधिकरण्य तत्सम्बन्धिसम्बन्धित्व तत्र च सम्बन्धत्वेनैव सम्बन्धनिवेश इत्याशङ्क्याह– **सामानाधिकरण्येपी** ति । **संयोगत्वादिनैवे** ति । साधनतावच्छेदकादिभेदेनेव सम्बन्धादिभेदेनापि व्याप्तिभेदस्येष्टत्वादिति भाव । साध्यसामानाधिकरण्यशरीरे साध्यवत्संयुक्तत्वादिरूपे हेतौ सम्बन्धस्य प्रकारतया तस्यैव संयोगत्वादिना निवेश , साध्यसम्बन्धस्य च धर्म्यंशे तत्संसर्गविधयैव लाघवेन निवेशात् तस्य स्वरूपत एव निवेश सम्भवति , भासातिरिक्तस्यापि संसर्गतया भाने स्वरूपतोऽपि तदुपगमादित्यवधेयम् । सम्बन्धत्वनिवेशेऽपि च न क्षतिरित्याह— **दर्शितश्चे** ति । नियमाघटित मिति । तत्प्रतियोगिकत्वविशेष एव तदीयसम्बन्धत्व नतु तद्विशिष्टबुद्धिनियामकत्वम् , अतीन्द्रियसम्बन्धे जनकत्वरूपनियामकत्वासम्भवात् , तत्प्रतीतिविषयत्वरूपनियामकत्वनिवेशे व्याप्तेरेवानन्तभावप्रसङ्गाच्च , नच विशेष्यतान्यतत्प्रकारतानिरूपितविषयताया विवक्षणीयतया नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् , एवमपि संयोगादिना द्रव्यत्वादिभ्रमविषयतामादाय तस्यापि तत्सम्बन्धत्वापातात , नच विषयतया प्रमाप्रतियोगिकत्वनिवेशान्नायमतिप्रसङ्ग इति वाच्यम् , प्रमात्वस्य तत्सम्बन्धानुयोगिविशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वरूपतया सम्बन्धत्वघटितत्वात् , एव तदनुयोगित्वविशेष एव तत्र सम्बन्धत्वमिति भाव । इत्थञ्च सामान्यतस्सम्बन्धघटित साध्य

[दी] अभावत्वं च इदमिह नास्तीदमिदं न भवतीति प्रतीतिनियामको भावाभावसाधारणस्स्वरूपसम्बन्धविशेषः, अतो नाभावसाध्यकेऽव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गः ।

रसम्बन्धत्वरूपसाध्यमानाधिकरण्यम् साध्यवदनुयोगिकप्रतियोगित्वं प्रतियोगितासम्बन्धेन साध्यवदनुयोगिकत्वरूपतया, तच्च संयोगत्वादिना तदघटितात्साध्यवदनुयोगिकसंयोगप्रतियोगित्वादिरूपाल्लघुशरीरमिति तदेव व्याप्तिघटकं वाच्यम्, अतिप्रसङ्गस्य व्यापकतायां विशिष्यसम्बन्धनिवेशेनैव वारणसम्भवात् । हेतौ साध्यवदसंयुक्तत्वादिनिश्चयदशायां संयोगादिना पक्षे हेतुमत्तानिश्चयस्य साक्षादनुमितिप्रतिबन्धकतायां अग्रे वक्तव्यतया तत्रानुमित्यापत्त्यनवकाशादिति सूचितम् । अभावत्वं चेदत्र भावभिन्नत्वं तदा प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वं तादृशसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावनिवेशपक्षे दैशिकविशेषणतया घटत्वाभावादिसाध्यके व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गः, तादृशसम्बन्धावच्छिन्नतदभावस्य घटत्वादिरूपतया भावभिन्ननिरूपितप्रतियोगितायां तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वं घटत्वाभावत्वावच्छिन्नत्वोभयाभावस्याक्षतत्वादित्याशङ्कां निरस्यति— अभावत्वं चेति । इदमिह नास्ति इदमिदं न भवतीति । द्विविधप्रतीतिकथनेनाभावत्वस्य संसर्गाभावान्योन्याभावोभयसाधारण्ये प्रमाणमुपदर्शितम् । तस्यान्योन्याभावसाधारण्यविरहेऽभावान्तरप्रतियोगितासामान्ये तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नत्वविरहेण तेन सम्बन्धेन साध्यतायां व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् । भावाभावसाधारण इति । भावेनापि घटे घटत्वाभावो नास्ति घटो न घटभिन्न इति प्रतीतेर्जननादिति भावः । तदवच्छिन्ने चाभावपदस्य रूढिशक्तिः परिभाषैव वा, अतो न भावोऽभाव इत्यनयव्युत्पत्त्या तद्धर्मानन्वयेपि न क्षतिः । स्वरूपसम्बन्धविशेष इति ।

अभावे तत्स्वरूपप्रतियोगितानिरूपितानुयोगित्वनामा सम्बन्धविशेष इत्यर्थः । न चाभावत्वस्य स्वरूपसम्बन्धरूपत्वेऽननुगमादनुगतप्रत्ययानुपपत्तिः, तदनुगमकरूपान्तराभ्युपगमात् , पदार्थान्तरत्वेऽपि निरूपकभेदेन सम्बन्धान्तरत्वच्छेदस्यावश्यकतया अनुगमकरूपान्तरापेक्षणाच्च । यत्तु प्रतियोगिनिरूपितसम्बन्धानामननुगमेऽपि प्रतियोगिधर्मितावच्छेदकस्य नञ्पदप्रवृत्तिनिमित्ताखण्डधर्मान्तरस्य सत्त्वात् घटो नास्ति घटो नास्तीत्याद्यनुगतप्रतीतिनिर्वाह इति ; तन्न साधीयः , घटादौ घटाभावादेः कालिकादिसम्बन्धस्यापि स्वरूपतया तत्संसर्गकप्रतीतितो घटाभावो नास्तीत्याद्यनुयोगितासंसर्गकप्रतीतिवैलक्षण्याय संसर्गतावैलक्षण्यावश्यकतया संसर्गतावच्छेदकधर्मविशेषस्वीकारस्य तन्निर्वाहकस्यावश्यकत्वात्तेनानुगतीकृतानुयोगिताया एव संसर्गतावद्धर्मितावच्छेदकताया अपि सम्भवेनाभावनिष्ठाखण्डधर्मान्तरे मानाभावात् , नञ्पदप्रवृत्तिनिमित्तताया अपि तस्यामेवोपगमात् ।

अथ नास्तीत्यादावनुयोगितारूपसम्बन्धविशेषप्रकारेण भानोपगमे तदंश एव स्वनिरूपितत्वसम्बन्धेन प्रतियोगिनः प्रकारत्वसम्भवादभावांशे तत्सम्बन्धेन प्रतियोगिनो भाने मानाभावादनुयोगितायाः सम्बन्धत्वमेव न सिद्ध्येदिति चेन्न ;—— मण्याद्यभावस्य दाहादिहेतुताया मण्यादिरूपप्रतियोग्यवच्छिन्नानुयोगिताविशेषस्यावच्छेदकत्वापेक्षया अनुयोगितासम्बन्धेन मण्यादेस्तथात्वे लाघवेन तत्सम्बन्धतासिद्धेः । न च भग्नाभावादिवारणाय मणित्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितानुयोगिता मण्यादेः सम्बन्धो वाच्यः , तथा च तादृशानुयोगितायाः स्वाश्रयतासम्बन्धेनावच्छेदकत्वेऽपि गौरवमिति वाच्यम् , उभयत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितानुयोगिताया मणित्वादिविशिष्टसम्बन्धताविरहात् , शुद्धानुयोगितासम्बन्धेनैव मणित्वादिविशिष्टस्योभयत्वावच्छिन्नाभावव्यावर्तकतासम्भवेन तादृशानु-

[दी] तदपि वा नोपादेयम्, प्रयोजनविरहात् । विषयता सत्त्वादिवत्प्रतियोगित्वाधिकरणत्वतत्त्वसम्बन्धत्वादयोऽप्यतिरिक्ता एव पदार्था इत्येकदेशिनः ।

इति दीधितौ सिद्धान्तलक्षणम् ।

———(*)———

योगितात्वेन सम्बन्धतानुपगमात् । न च तादृशस्य विशिष्टमणित्वाद्यवच्छिन्नाभावव्यावर्तकता न सम्भवति, विशिष्टमणित्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितानुयोगितायामप्यधिकरणत्वादिन्यायेन मणित्वादिविशिष्टनिरूपितत्वसत्त्वेन तस्या अपि तत्सम्बन्धत्वादिति वाच्यम्, — कारणतावच्छेदकता पर्याप्त्यधिकरणपरिसमाप्तप्रतियोगिताकसम्बन्धिन एव कारणतया मणिनान्तरीयकप्रकारकशुद्धमणित्वाद्यवच्छिन्नप्रकारकप्रतीत्यविषयविशेषणान्तरसहितमणित्वाद्यवच्छिन्नाभावनिष्ठतादृशमणित्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितसम्बन्धे च शुद्धमणित्वादिविशिष्टपरिसमाप्तप्रतियोगिताकत्वविरहेण तादृशाभावव्यावर्तनसम्भवात् । एतेन विशिष्टमणित्वाद्यवच्छिन्नाभाववारणाय शुद्धमणित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन हेतुता वाच्या, शुद्धमणित्वाद्यवच्छिन्नत्वञ्च मणित्वाद्यन्यधर्मानवच्छिन्नत्वम्, तदपि यदि तादृशधर्मावच्छेद्यत्वत्वावच्छिन्नाभावस्तदा किंचिद्विशिष्टतादृशावच्छेद्यत्वत्वावच्छिन्नाभावमादायातिप्रसङ्ग इति शुद्धतादृशधर्मावच्छेद्यत्वत्वावच्छिन्नाभाव एव निवेशनीयः, शुद्धतादृशावच्छेद्यत्वत्वाद्यवच्छेद्यत्वमपि तदतिरिक्तानवच्छिन्नत्वमिति विशेषणानवस्थाप्रसङ्ग इत्यपि निरस्तम् । इत्यलमप्रस्तुताधिकजल्पनया ।

तदपि–तादृशाभावत्वमपि । नोपादेयम्– हेतुसामानाधिकरण्यांशे विशेषणतया न निवेशनीयम् । प्रयोजनविरहादिति । स्वावच्छेदकविशिष्टानधिकरणहेतुमन्निष्ठत्वमात्रपुरस्कारेणाभावं निवेश्य तदीयत्वेन प्रतियोगितानिवेशादेव सर्वसामञ्जस्यादिति भावः । प्रसङ्गात्प्रतियोगित्वादीनामपि पदार्थान्तरत्वं व्यवस्थापयति— विषयते ति । सत्त्वम्–

विषयतात्वम् । प्राचीनैकदेशिभिर्विषयताया अतिरिक्तपदार्थत्वोपगमात् दृष्टान्तत्वेन तदुपन्यासः । यथा विषयतायाः विषयरूपत्वे द्रव्यत्वावच्छिन्नघटविषयकज्ञानाद्घटत्वावच्छिन्नतद्विषयकज्ञानस्य विषयतावैलक्षण्यविरहादवैलक्षण्यापत्तिः; नच द्रव्यत्वघटत्वयोरपि तत्र विषयतया तद्वैलक्षण्यादेव वैलक्षण्यमिति वाच्यम्, तावतापि द्रव्यत्वेन घटविषयकाद्घटत्वेन च पटविषयकाज्ज्ञानाद्घटत्वेन घटं द्रव्यत्वेन पटमवगाहमानस्य ज्ञानस्य वैलक्षण्याद्युपपादनस्याशक्यत्वात्, ज्ञानस्वरूपत्वे घटपटावित्यादिसमूहालम्बनीयघटपटादिविषयतानामभिन्नतापत्त्या तादृशज्ञानस्य घटत्वावच्छिन्नपटादिनिष्ठविषयताशालितया भ्रमत्वापत्तिः, ज्ञानविषयोभयरूपत्वे च जातिमान् घट इत्यादिसमूहालम्बनज्ञानीयघटत्वादिविषयताया वैचित्र्यानुपपत्तिः—ज्ञानविषययोरविशेषादिति जातिमानित्याद्याकारिकैकविषयघटत्वादिविषयताशालिज्ञानात्तादृशबुद्धेर्विलक्षणाकारता न स्यादित्यादियुक्त्या विषयताया विषयादिभेदभिन्नविषयतानामनुगमकतया च विषयतात्वस्यातिरिक्तत्वसिद्धिः,- तथा प्रतियोगितायाः प्रतियोगिस्वरूपत्वे घटादिनिष्ठानां घटत्वद्रव्यत्वादिरूपविभिन्नधर्मावच्छिन्नानां संयोगसमवायादिरूपाविभिन्नसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानां अवैलक्षण्येनाभाववैलक्षण्यानुपपत्तिः, अभावस्वरूपत्वे घटाद्यभावीयघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वात्किंचिद्विशिष्टघटाभावाभावत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगितानामवैलक्षण्यापत्तेः, घटत्वादेः प्रतियोगित्वादिन्यूनवृत्तितया तदवच्छेदकत्वानुपपत्तेः, घटाद्यभावस्य पटादिसाधारण्येन पटादेरपि तत्प्रतियोगितापत्तेश्चेत्यादियुक्त्या प्रतियोगित्वमप्यतिरिक्तं सिद्ध्यति; एवमधिकरणत्वं नाधिकरणस्वरूपमाधेयस्वरूपं वा, भूतले घटसंयोगदशायामिव परस्परासंयुक्तघटभूतलसत्त्वदशायामपि इदानीं भूतलं घटवादित्यपि प्रत्ययप्रसङ्गात्, संयोगरूपत्वे आधेयत्वस्यापि तुल्ययुक्त्या तद्रूपतया आधारत्वाधेयत्वयोरभेदप्रसङ्गेन वैपरीत्येनाधाराधेयभावप्रत्ययप्रसङ्गादिति, तदप्यतिरिक्तः पदार्थः । सम्बन्धत्वमपि क्लृप्तपदार्थान्तर्भावेन दुर्वचमिति पदार्थान्तरमेवेति भावः । आदिपदादभावत्वादिपरिग्रहः ।

इदन्तु बोध्यम्, अभावत्वं प्रतियोगित्वान्नातिरिच्यते, तदभावस्य तत्प्रतियोगित्वनियमात्; नचैवं घटादेर्घटादिभेदाभावत्वापत्त्या घटादिमति भूतले घटभेदो नास्तीत्यादिप्रतीत्यापत्तिरिति वाच्यम्, संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताया एवाऽभावत्वरूपत्वोपगमात्, घटादिभेदस्य घटत्वात्यन्ताभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया घटत्वादौ तदीयसंसर्गावच्छिन्नप्रतियोगितासत्त्वाच्चैव तदभावप्रत्यायनात् । नचैवमपि घटभेदादेः घटाद्यभावत्वानुपपत्तिः, तदप्रतियोगित्वादिति वाच्यम्, अत्यन्ताभावत्वात्मकानुयोगिताविशेषस्यैव प्रतियोगितानतिरिक्तत्वोपगमादिति ॥

इति श्रीमन्महामहोपाध्यायगदाधरभट्टाचार्यविरचितायां
अनुमानदीधितिटिप्पण्यां सिद्धान्तलक्षणम् ॥

